

המועצה המקומית
להבים

תשפ"א כ"ח באלול
2021 5 בספטמבר

מספרנו מה/5724
סוג: בלתי מסווג/פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה-7 במניין לשנת 2021
מיום שלישי, ב' באלול תשפ"א, 10.08.2021

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

מר יוסף ניסן	חברים:	- ראש המועצה
גב' ברוריה אליעז		- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
עו"ד קובי נודלמן		- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
מר שלומי שטרית		- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
גב' רונית דמרי עייאש		- חברת מועצה
גב' עדי זנד		- חברת מועצה
פרופ' עפר לוי		- חבר מועצה
פרופ' מתי ליפשיץ		- חבר מועצה
מר כפיר מימון	חסר:	- חבר מועצה
עו"ד יגאל ברק-עופר	סגל:	- יועץ משפטי
מר שמואל לביא		- מבקר המועצה
גב' עדנה זטלאוי		- מזכירת המועצה
גב' חגית מימון מגירה		- גזברית המועצה
מר אלעד ארזי		- מהנדס המועצה
גב' בתיה הרפז		- מנהלת מחלקת כינוך
מר דני ביטון		- מ"מ קב"ט המועצה

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקולים:
 - 1.1 פרוטוקול ישיבה ד' שלא מן המניין מיום 23.6.21 בנושא התפטרות מנהלת ביה"ס.
 - 1.2 פרוטוקול ישיבה ה' שלא מן המניין מיום 22.6.21 בנושא ארנונה.
 - 1.3 פרוטוקול ישיבה 6 במניין מיום 6.7.21.
 - 1.4 פרוטוקול ישיבה ו' שלא מן המניין מיום 6.7.21 בנושא דו"ח מבקר המועצה.
2. דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).
3. דיון בנושא החטיבה.
4. אישור תבחיני תמיכות לשנת 2022.
5. אישור המלצות ועדת הנצחה (מצ"ב פרוטוקולים ישיבות הוועדה).
6. הארכת שירות לעובדת המועצה.
7. אישור להתקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 (ח) לתוספת הרביעית לצו המועצות המקומיות.
8. אישור תב"רים – לפי רשימה מצורפת.

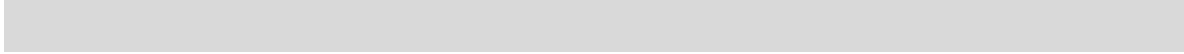
<u>הגדלת סכום תב"ר 397 מ-70,000 שח ל-100,000 ₪</u>						
מס תב"ר	שם התב"ר	מימון קרן שאושר ב-4/21	מימון קרן לעב' פיתוח נוסף	מימון משרד ממשלתי (משרד החינוך לא שינוי)	סה"כ תב"ר	תאריך אישור התב"ר
397	חדר הכלה	70,000	100,000	50,000	100,000	ישיבה 6/21
	מימון					
	מימון משרד החינוך ללא שינוי	50000				
	קרן לפיתוח	50,000				
נדרש תיקון לפרוטוקול הוקלד תקצוב משרד החינוך 70000 במקום 50000						
<u>הגדלת סכום תב"ר 392 מ-160,000 שח ל-360,000 ₪</u>						
מס תב"ר	שם התב"ר	מימון קרן לעב' פיתוח שאושר ב-4/21	מימון קרן לעב' פיתוח נוסף	סכום הגדלה	סה"כ תב"ר חדש	תאריך אישור התב"ר
392	בית כנסת שחנית	160,000	360,000	200,000	360,000	פבר-21
פתיחת תב"ר חדש - בישיבה 6/21						
מס תב"ר	שם התב"ר	מימון קרן לעב' פיתוח	מימון משרד החינוך			
400	כיתה לליקוי שמיעה	20,000	30,000			
מס תב"ר	שם התב"ר	מימון קרן לעב' פיתוח				
401	מיחשוב תשתיות תקשורת חינוך	60,000				
מס תב"ר	שם התב"ר	מימון קרן לעב' פיתוח				
402	שיפוץ קיץ 2021	350,000				

9. תשובות לשאלות :

א. אינטרנט מהיר ללהבים.

ב. תכנית פיתוח כלכלי ללהבים.

לסעיף 5 - אישור המלצות ועדת הנצחה (מצ"ב פרוטוקולים ישיבות הוועדה).

מר יוסף ניסן: בסדר אנחנו מתחילים. אז ערב טוב לכולם, ערב טוב גם לאורחים שהגיעו. יש לנו סדר יום עמוס, אז אנחנו נשתדל להיות יעילים היום. הייתי רוצה לפתוח בסקירה שלי, אבל אני חושב שצריך לכבד את משפחת מלכה שהגיעו, נורית והבנות, ולהתחיל עם הנושא של ההנצחה והמסקנות של הוועדה, ההחלטות למעשה שהגיעו. ואנחנו נשמע את עפר נותן את ההחלטות של הוועדה...

פרופ' עפר לוי: אז ערב טוב לכולם, אני רק אזכיר שהוועדה הוקמה במטרה להגדיר נוהל להנצחה. כי לא היה נוהל כזה למועצה. במהלך החודשים מאי ויוני בעיקר אם אני לא טועה, התכנסנו לכ-4 מפגשים. בוועדה ישבנו אני, רונית, עדי, ראובן סגל ויוסי ניר. וניסינו קודם כל ללמוד את הנושא, התחלנו להבין גם אם היו אירועי הנצחה ביישוב, את מי הנציחו באיזו צורה. ניסינו גם ללמוד מה קורה ביישובים אחרים מועצות אחרות.

למיטב ידיעתנו מקרי ההנצחה שאנחנו נתקלנו בהם זה כמובן 2 הכיכרות, כיכר ויצמן וכיכר עכו. ויש עוד פינה ליד הקונסרבטוריון של עובד מועצה שהתחשמל. עדנה את זוכרת את שמו?

גב' עדנה זטלאוי: יצחק קזסו ז"ל 17.8.1995.

פרופ' עפר לוי: ישבה איתנו גם במסירות ועזרה לנהל ולהכין את הפרוטוקולים עדנה בכל הוועדות. אז אנחנו גיבשנו המלצות אחרי שוב גם ניסינו להבין מה קרה כאן, מה קורה במקומות אחרים. והשאלה קודם כל הייתה את מי המועצה לוקחת על עצמה להנציח.

וההמלצות שלנו הם שכל עובד מועצה בזמן שהולך לעולמו בזמן מילוי תפקידו, זה לגבי עובדי מועצה. החריג זה ראשי מועצה, שוב יש לנו 2 כיכרות, אבל ראשי מועצה מנציחים אותם גם אחרי שסיימו למלא את תפקידם. לגבי עובדים כמובן שזה, שוב זה יכול להתפרס על הרבה מאוד עובדים, בסוף כל אחד ואנשים שמה לעשות החיים בנסיבות כאלה ואחרות, אז מצאנו לנכון להמליץ, ששוב האחריות של המועצה להנציח עובדים בזמן שיש יחסי עובד מעביד וראשי מועצה גם אחרי סיום מילוי תפקידם, עובדים כמובן וחברי מועצה. אנחנו הכנו, קיימנו כמה מפגשים. יש גם 3 פרוטוקולים

שהם מצורפים. ניסינו גם ללמוד ולהכיר צורות הנצחה במקומות אחרים. לאור גם מה שכרגע צורות ההנצחה שיש ביישוב, יש לנו המלצה להמשיך להקצות את הכיכרות לראשי מועצה.

ושב זה יש פה מסורת כזו והמלצה שלנו גם שנמשיך. ההמלצות שלנו הם שלאחר הפטירה, כשנה לאחר הפטירה אנחנו חשבנו גם שנכון לתת למשפחה זמן, אבל תקופה של שנה לאחר הפטירה ועדת ההנצחה תפנה למשפחה, ותעלה מספר חלופות. ויחד עם המשפחה, שוב הנקודה שכמובן מאוד חשוב שיהיה תיאום, שתהיה צורה שהיא גם מצד אחד סבירה ומקובלת, ומתאימה גם לתקדימים שהיו, וגם כמובן שמקובלת על המשפחה, שיהיה ניסיון גם כמה שיותר להגיע להבנות ולתיאום. כמובן שיש גם דוגמאות ביישוב של הנצחה, שזה היה ביוזמה של משפחות. כמו מרוץ ארבלי, אור אסף ז"ל. והמועצה כמו שהיה בעבר היא תמיד תתמוך ותסייע ותעזור בכל דרך שאפשר, ברגע שיש יוזמה מצד המשפחה, אז זה לא אומר שאי אפשר להנציח גם את תושבי היישוב ועובדים כבר שאחרי סיום תפקידם, אבל ברגע כמו שאמרתי שמדובר בעובדים שהלכו לעולמם בזמן מילוי תפקידם וראשי מועצה, אז זה באחריות של המועצה להנציח.

אנחנו העלינו בפרוטוקול מספר, הגענו בסופו של דבר, עוד פעם הוועדה היא באה גם לגבש, חשבנו שזה נכון, גם זה לא נעשה קודם, למרבה המזל לא היו הרבה מקרים. אבל צריך שתהיה מדיניות, ויהיה פרוטוקול בנושא. אז לשם כך הישיבות הראשונות מטרתן הייתה באמת לנסות לגבש קווים מנחים, ובלי להתייחס גם לשום מקרה ספציפי, זו לא הייתה המטרה של הוועדה. בישיבה האחרונה עלו כמה, ניסינו לענות גם, לחשוב בצורה יצירתית לגבי דרכים להנציח את דני מלכה היקר ז"ל. והעלינו כמה הצעות, שמופיעות גם בפרוטוקול.

התייחסנו לפארק הציפורים כאפשרות, לטיילת, עלה רעיון גם לקרוא לסיור על שמו של דני ושיהיה כיתוב מעכשיו והלאה על רכבים של הסיור, סיור דני. אבל כמו שאמרתי אנחנו אומנם הגענו בסוף העלינו מספר רעיונות, אבל אנחנו חשבנו לנכון שזה צריך להיעשות גם כמובן בתיאום עם המשפחה וכמובן בהסכמתה. אז זהו פחות או יותר. יש סיכום של שלושת הפרוטוקולים של הישיבות שעדנה עשתה. אבל אלו הנקודות העיקריות, רונית נמצאת כאן. רונית את רוצה? עדי?

גב' רונית ד. עייאש: רק דבר אחד שזה לא-

גב' עדי זנד: עפר, החרגנו במקרה הספציפי הזה של הקורונה, החרגנו גם את הסיפור של ציון אברהמי ז"ל. למרות שהוא לא בזמן מילוי תפקידו, אבל אנחנו מקווים

שאיורעי הקורונה לא יחזור על עצמם בדורות הבאים.

פרופ' עפר לוי: אכן אני מתנצל, בישיבה האחרונה כמו שאמרתי שניסינו גם להתייחס למקרים שעל הפרק.

מר שמואל לביא: מי שמדבר שיוריד את המסכה, אז פשוט ישמעו.

גב' רונית ד. עייאש: אז 2 נקודות, זה לא עניין של המלצה כמו שיש פה טעות בניסוח של ההזמנה. אנחנו לא פה מביאים להמלצה להנצחה, אנחנו מביעים נושאים לדיון. אין פה המלצה מכיוון שזאת רשימה מאוד ארוכה ומאוד פתוחה על השולחן, וכל רעיון אחר יכול גם הוא לעלות. אז זה שיח פתוח, זה רק היה לדיון. ולכן זה לא עניין של המלצה, כל רעיון נוסף יכול לעלות על הזה. אז זאת נקודה אחת שצריכה להיאמר. מה שעדי אמרה כמובן, שהחרגנו או נתנו את הדעת בעניין ציון אברהמי ז"ל, שגם זה מקרה שצריך לתת עליו את הדעת.

ואני חושבת שכל השיח הזה צריך להיעשות מול המשפחות בשיח פתוח, לשמוע מה המשפחות רוצות, מה החלופות שהעלו פה כחלופות, אין פה שום המלצה כמו שאמרתי, ורק משם לקחת את זה. והכול בסופו של דבר מובא לפתחו של ראש מועצה, שצריך להחליט איך להנציח במקרה כזה.

גב' עדי זנד: עפר אני יכולה, אני מבקשת להוסיף רק עוד דבר אחד. אנחנו יצאנו מהכלל אל הפרט. זאת אומרת לצערנו הרב היו לנו מקרים ספציפיים שחייבו אותנו גם לחשוב ברמה מיידית על המקרים, גם לגבי דני ז"ל וגם לגבי ציון, אבל זה היה, אני לא להגיד את המילה הזדמנות, כי המילה הזדמנות היא לא מתאימה לסיטואציה, אבל זה הביא אותנו לחשוב גם ברמה של מדיניות כוללת, של מדיניות הנצחה כוללת ביישוב. אנחנו יישוב שהולך וגדל ומתבגר, ואני מקווה שכולם עד 120 והכול יהיה בסדר, אבל אני חושבת שיצאנו מהכלל, ואחר כך דיברנו באמת ברמה של הפרט.

הבת של דני מלכה: אני רוצה רק לציין שזה ממש לא הזדמנות, זו ממש לא המילה.

גב' עדי זנד: אני אמרתי את המילה-

הבת של דני מלכה: אז היה אפשר לוותר עליה, כי המוות של אבא שלי היא לא

הזדמנות.

גב' עדי זנד: אני לא אמרתי -

הבת של דני מלכה: אז חבל -

גב' עדי זנד: אני לא מנהלת איתך ויכוח.

הבת של דני מלכה: אולי הזדמנות בשבילכם, בטח לא לפנינו. המוות שלו לא הזדמנות בשביל אף אחד.

גב' עדי זנד: אמרת.

מר יוסף ניסן: אני חושב שהוועדה עשתה עבודה יסודית. התכנסה 3 פעמים, ואני חושב שצריכים לאמץ את ההמלצות של הוועדה. בסופו של דבר -

גב' רונית ד. עייאש: אין פה המלצות.

מר יוסף ניסן: לא בסדר, זה -

גב' רונית ד. עייאש: לא יוסי, אין פה המלצה.

מר יוסף ניסן: יש פה סוג של החלטה.

גב' עדי זנד: הבאנו לדיון.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא. אין פה המלצה.

מר שלומי שטרית: אני מבקש להחריג את הנושא הזה, אני מבקש להחריג את הנושא הזה מכל הוועדה הזו. הוועדה למעשה הוקמה, ועדת ההנצחה הוקמה לזכרו של דני מלכה. מכאן התחלנו, מכאן התחלנו. הייתה בקשה אליך של כפיר מימון, עד כמה שזכור לי, והוא פנה אליך וביקש להנציח את דני מלכה וציון אברהמי -

מר יוסף ניסן: נו אז הסכמנו.

מר שלומי שטרית: ואז הסכמת להקים ועדה.

מר יוסף ניסן: הסכמנו והוועדה-

פרופ' עפר לוי: הוועדה קמה והיא ועדת הנצחה, שכמובן עסקה בעניין המאוד כואב וחשוב.

מר שלומי שטרית: לא, לא זאת הייתה ההחלטה.

פרופ' עפר לוי: כמו שציינתי אחת ההמלצות גם-

גב' עדי זנד: למה לא להעלות את הרשימה.

פרופ' עפר לוי: אני ציינתי חלופות שעלו ושהם לא החלופות היחידות. אבל הדבר הנכון זה לעשות את זה בתיאום עם המשפחה. ואני חושב שהדבר הנכון לשבת ולהיפגש, להראות את החלופות, אפשר לחשוב גם על דברים נוספים.

מר יוסף ניסן: זה שנה מיום המוות? זאת ההחלטה?

גב' עדנה זטלאוי: זה הרעיון, הרעיון-

מר יוסף ניסן: הרעיון הוא שנה מיום המוות לשבת יחד אתכם, ולגבש החלטה משותפת.

גב' עדנה זטלאוי: לא, ביום השנה כבר לעשות.

הבת של דני מלכה: למה צריך לחכות עם זה עוד.

מר יוסף ניסן: זאת ההחלטה של הוועדה. אגב אני רוצה לומר-

גב' עדי זנד: לא, לא, החלטת הוועדה הייתה במדויק בין 3 חודשים לשנה.

אנחנו אתכם לחלוטין.

מר יוסף ניסן: אפשר כבר לשבת בקיצור, אפשר כבר לשבת.

פרופ' עפר לוי: כן-

גב' עדי זנד: ההחלטה הייתה-

מר יוסף ניסן: אגב בבאר שבע, אני רוצה לסבר את האוזן, בבאר שבע 3 שנים מיום המוות מחליטים להנציח. אני רק נתתי דוגמא.

הבת של דני מלכה: ויצמן קיבל אחרי שבועיים, אנחנו לא מנסים להגיד כמה...

מר יוסף ניסן: לא, לא, רק נתתי דוגמא.

ממשפחת דני מלכה: עברו 7 חודשים ואף אחד לא דיבר איתנו על שום הנצחה, לא כיבד אותנו, לא הגיע אלינו, לא שום דבר.

מר יוסף ניסן: כי עכשיו הבאנו רק את הפרוטוקול.

ממשפחת דני מלכה: אנחנו רק יושבות ומחכות ומחכות.

מר יוסף ניסן: אבל אנחנו מביאים פרוטוקול של ועדה לאישור.

ממשפחת דני מלכה: כל הפגישות שלכם וההנצחות שלכם הם בכלל לא על ההנצחה של דני, זה בכלל על מה יהיה במקרה ואם-

מר יוסף ניסן: לא, יש פה התייחסות להנצחה של דני.

ממשפחת דני מלכה: וזאת הייתה הזדמנות כמו שהיא אומרת.

ממשפחת דני מלכה: בדיוק, כאילו זו הייתה הזדמנות.

ממשפחת דני מלכה: המוות שלו הייתה הזדמנות בשביל הנצחות הבאות.

מר יוסף ניסן: אני מסתייג אבל-

פרופ' עפר לוי: אני חושב שהדבר הנכון שאנחנו נתאם בזמן הקרוב-

מר יוסף ניסן: בזמן הקרוב-

פרופ' עפר לוי: מאוד, שבוע שבועיים-

מר יוסף ניסן: הוועדה תשב יחד אתכם וידונו בעניין.

ממשפחת דני מלכה: למה לא אמרתם? למה לא דיברתם? למה עכשיו אתם אומרים שבועיים ש-7 חודשים עברו.

גב' רונית ד. עייאש: אבל למה הוועדה, יש ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: הדלת שלי פתוחה בפניכם, אתן יודעות תמיד.

ממשפחת דני מלכה: הדלת שלנו גם הייתה פתוחה, חיכינו, חיכינו, חיכינו, ולא הגעת.

מר יוסף ניסן: טוב.

ממשפחת דני מלכה: באנו במיוחד.

ממשפחת דני מלכה: גם היום הגענו במיוחד, ואני לא מבינה אם לא תגידו לנו מה החלופות אז למה-

גב' עדנה זטלאוי: מה הבעיה אבל להעלות את החלופות? אני לא מבינה.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: אני הזכרתי את החלופות.

מר יוסף ניסן: הנה החלופה, עפר דיבר על החלופות.

גב' עדנה זטלאוי: לא, הוא דיבר על חלק מהן. הן באו, תשמיעו להם את החלופות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא כל כך מבין, אני לא מבין את כל התיאטרליות הזו. למה אי אפשר לשבת עם המשפחה, מהיום למחר, שלא יציע להם 4 חלופות, אלא גם לשמוע מה הם חושבים.

גב' רונית ד. עייאש: נכון, זה מה שאמרה הוועדה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ובצורה יותר אינטימית, ופחות בפרהסיה.

מר יוסף ניסן: אבל זאת בדיוק ההחלטה של הוועדה, זאת ההחלטה של הוועדה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מהיום למחר לשבת עם המשפחה, ולא צריך את כל החגיגה, ולראות מה המשפחה הייתה רוצה.

ממשפחת דני מלכה: זה רק לבזות-

מר יוסף ניסן: מקבל, מקבל.

גב' רונית ד. עייאש: אבל מתי זו בדיוק הנקודה שהעלתה, שכל נושא שיכולות להיות פה לא יודעת כמה רעיונות שעלתה, יכולים להעלות דברים אחרים לגמרי על ידי הצד השני. הכול חייב להיעשות-

ממשפחת דני מלכה: אז מה עושים פה היום?

גב' רונית ד. עייאש: ראש המועצה החליט שמביאים את זה לפה.

מר יוסף ניסן: היום אנחנו מאשרים את הפרוטוקול שדן בנושא של ההנצחה.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו עושים מה שהוא שם על האג'נדה.

מר יוסף ניסן: בשביל זה הקמנו ועדה, בשביל זה הקמנו ועדה. בשביל זה הקמנו ועדה, כדי שתקבל החלטה איך וכיצד ובאיזה דרך, והיא החליטה, ואנחנו מאשרים את הפרוטוקול הזה, ומחר נשב אתכם -

ממשפחת דני מלכה: ... אז מה מחר? אני לא מבינה.

עו"ד קובי נודלמן: לא אבל זה בין 3 לשנה, היא חידדה את הרעיון הזה, והמטרה היא באמת לשבת אתכם בסוף ולקבל את ההחלטה הנכונה, גם למשפחה לא רק למועצה.

ממשפחת דני מלכה: אז אנחנו צריכות לחכות לטלפון -

מר יוסף ניסן: אנחנו מחר נקבע אתכם מועד, מחר נקבע מועד.

עו"ד קובי נודלמן: מה שאנחנו מאשרים היום זה את הטווח של הזמנים ואת הפרוטוקולים, ואפשר במידי כבר לקבוע אתכם ולהחליט מה הכי נכון ומתאים לאירוע של ההנצחה של דני. ויכול להיות שזה יותר מדבר אחד דרך אגב, אבל צריך להחליט ביחד, כדי שזה יהיה מקובל על כולם.

גב' רונית ד. עייאש: אני אתן דוגמא -

מר יוסף ניסן: בואו נסכם שמחר יתקשרו ויקבעו אתכם מועד.

גב' רונית ד. עייאש: ... לרעיון שעלה. למשל במסגרת הישיבה שנדונה, לקחת את ערב מלגות הסטודנטים שלנו שאנחנו עושים כל שנה, זאת אומרת זה לא חד פעמי. לא, עוד פעם אני רק מעלה הכול בסדר, תגידו לא תגידו כן, אני רק אומרת. יש פה כמה וכמה רעיונות. תפסלו נעבור לבא בתור באמת. אבל ראש המועצה החליט להביא את זה ל -

מר יוסף ניסן: סיכמנו שמחר מרימים לכם טלפון וקובעים אתכם -

פרופ' עפר לוי: בפרוטוקול הישיבה מצוין שאנחנו -

(מדברים יחד)

גב' נורית מלכה: טוב, אנחנו הוזמנו או שלא הוזמנו או שמענו שיש פה היום. לצערי איבדנו את היקר לנו מכל, את דני בעלי ואב בנותיי, דבר שהיכה בנו קשות הן כמשפחה והן ביישוב כולו, זו אכן אבדה קשה. דני התחיל את עבודתו במועצה בחודש דצמבר 2007 ונפטר בחודש דצמבר 2020. דהיינו 13 שנים תמימות יום יום שעה שעה, יום ולילה שבתות וחגים עמל לביטחון היישוב עד כמה שניתן. היה איש חרוץ, איש עבודה אשר לא בחל בשום משימה.

ביום השני לשבעה פנתה אליי גב' ברוריה אליעז סגנית ראש המועצה בהצעה מאוד יפה, שאחשוב עם בנותיי על רעיון להנצחת דני, כי המועצה רוצה להנציח אותו לדבריה. אני שעדיין לא עיכלתי מה קורה סביבי, עם כל הכאב והצער העמוק אמרתי לה שאחשוב על כך עם בנותיי בבוא היום. אחרי החודש דיברנו אני ובנותיי על הצורך, על הדרך בה נרצה להנציח את יקירנו וחשבנו שכיכר הכניסה ליישוב תהיה הכי מתאימה לו מבחינת המיקום וקרבתה למחסום ולעמדת השמירה, שאותה הוא הקים, ושם הוא היה רוב שעות היום והלילה גם.

פניתי ליוסי ניסן ראש המועצה, לשתף אותו ברצון שלנו, ונעניתי שהוא אינו קובע, כי הוא מקים ועדה מיוחדת לשם כך, דבר שלא היה נהוג עד אז, קיבלתי זאת. היום אני פה מולכם אחרי מעל 7 חודשים מאז פטירתו, והמועצה עדיין לא הצליחה להביא להנצחתו, להזכיר לכם שדני מת בעת מילוי תפקידו, אשר נדבק בעבודתו יחד עם עוד מספר עובדי מועצה ו-2 עובדי מועצה לשעבר. אחד מהם זה היה ציון אברהמי ז"ל, שאותו מאוד אהבנו. תודה לאל שכולם חזרו לעבודה אחרי שבועיים שלושה, אבל רק דני לא חזר.

הבת של דני מלכה: לידיעתכם דני היה אדם בריא ללא מחלות רקע, אולי תשוש נפשית מתקופה של שנתיים מאוד לא קלות שעברו עליו. אני חושבת שזה המעט שהמועצה והיישוב צריכים להוקיר לדני ולרצון של המשפחה שאיבדה אותו בטרם עת, לפי הבנתי הוועדה הוקמה לשם הנצחתו של דני, ולא השיגה את מטרתה ואף חטאה למטרה. שכן הצליחה לקבוע קריטריונים שלא תואמים ולא מתחשבים ברצון המשפחה האבלה. דבר שיכול היה להימנע אם רק הייתם משתפים בקביעת הקריטריונים לגבי דני, ולא לגבי ההנצחות הבאות לא עלינו. תודה נורית והבנות נועה מור ויובל. תודה לכם.

מר יוסף ניסן: תודה. יזהר אנחנו פשוט ביום מאוד מאוד קצר.

מר יזהר: קצר מאוד אל תדאג.

מר יוסף ניסן: לא, אבל אני לא אוכל לתת לך ואחרי זה לא לתת לכולם.

מר יזהר: תראה שלי אין שום אינטרס מזה.

מר יוסף ניסן: לא, לא עניין של אינטרס.

מר יזהר: יוסי תקשיב 3 משפטים. אתם תקימו נוהל, נושא מוות הוא נושא מאוד אמוציונלי. ואז יבואו משפחה של מישהו שלא בנוהל ויתחילו ללחוץ על המועצה על ראש המועצה. יבואו-

גב' ברוריה אליעז: חבר'ה זה לא לדיון כאן כשהמשפחה פה.

מר יוסף ניסן: אבל זה מה שעשינו יזהר.

גב' ברוריה אליעז: המשפחה פה אל תמשיכו.

מר יזהר: מה שאני מציע לכם-

ממשפחת דני מלכה: העניין הוא שאין נוהל, אם היה בסדר.

מר יזהר: תכתבו בנוהל שהמועצה-

גב' ברוריה אליעז: יוסי, זה ממש מבזה, מבזה.

מר יזהר: לא תציע אנשים שלא נופלים ב-2 הקטגוריות שהחלטתם-

גב' ברוריה אליעז: אז תעצור.

מר יזהר: זה כל מה שאני מציע לכם לטובתכם.

מר יוסף ניסן: אוקיי חברים.

(מדברים יחד)

ממשפחת דני מלכה: ... אז כנראה שיש לך אינטרסים אם אתה עומד ואומר אני בלי אינטרסים, כנראה שיש לך.

מר יוסף ניסן: טוב חברים אנחנו מתחילים את השיבה. אני אתן סקירה על כמה עדכונים. סיכמנו שמחר יקבעו אתכם פגישה.

ממשפחת דני מלכה: גמרנו אפשר ללכת? סגרנו את הנושא?

מר שלומי שטרית: כן, כן, כן.

גב' ברוריה אליעז: אתן יכולות להישאר.

מר שלומי שטרית: מחר אני אדאג שאתם תיפגשו.

ממשפחת דני מלכה: לא, השאר לא מעניין אותנו.

גב' ברוריה אליעז: כיוון שנורית היא הייתה תלמידתי, תרשו לי לתת לה עוד חיבוק.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).

מר יוסף ניסן: כמה עדכונים קצרים. בנושא הסיבים האופטיים, המועצה חתמה על ההסכם לפי הקול קורא שיצא. פרטנר צריכים לחתום על ההסכם ולקיים איתנו כבר, להיכנס לדיונים ועבודה. לפי הקול קורא הפרישה של הסיבים תבצע בין 3 ל-6 חודשים. בעומר כבר התחילו ועוד חברות נכנסו.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת יש לו"ז מאוד מוגדר. חתמנו עד 6 חודשים להבים מרושתת, זהו.

מר יוסף ניסן: כן, זה לפי ההתחייבות.

גב' רונית ד. עייאש: זה לפי ההתחייבות. מה קורה עם שרונית?

מר יוסף ניסן: עכשיו לגבי שרונית, מאחר ויש חברה אחת, אז אין לנו כוח בשום משא ומתן. זאת אומרת אין פה בכלל משא ומתן. זאת אומרת מה שהם מחליטים זה מה שיהיה, כי זו חברה מסחרית שבשביל זה הם באים. בקול קורא הבהרנו וחידדנו את הנקודה שיהיה יתרון לחברה שנותנת באחוז אכלוס נמוך יותר. אבל מאחר ויש רק חברה אחת, והיא החליטה שרק ב-70% היא פורשת, אז זה מה שיש כרגע.

גב' רונית ד. עייאש: אז זה אומר ש-

מר יוסף ניסן: רגע שנייה לא סיימתי, אני דיברתי איתם עם פרטנר, וקיבלתי הבטחה שזה יהיה גם יותר מוקדם מ-70%, בסדר? ואני מאמין שזה גם ייקרה. בנוסף נפגשתי עם בזק, בזק גם פורשת סיבים אופטיים גם בעומר כרגע, וזה לא נכנס לתוכנית העבודה של 2021, אבל פועלים להכניס את זה לתוכנית העבודה של 2022. זאת אומרת בתחילת 2022 כפי שאני צופה את זה, גם פרטנר לדעתי כבר יהיו בשלבי סיום, ובזק יפרסו סיבים כולל בשרונית. אז זה יש בשורה ויש כיוון חיובי.

מר אילן: ... לחלק את זה לשכונות. אם אתה מסתכל על כל הרשומות אנחנו יותר מ-70%. מסתכלים על היישוב כולו, רמת האכלוס מעל 70%.

מר יוסף ניסן: אילן, אילן-

גב' רונית ד. עייאש: אילן זו טעות בהגדרה של הקול קורא פשוט, זה לא יכול להיות לעשות לפי שכונות.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: איך יכול להיות שאתה מזניח את שרונית עכשיו בגלל שאין פרישה.

מר יוסף ניסן: אוי עוד פעם פוליטיקה, נו מספיק רונית די.

גב' רונית ד. עייאש: מה פוליטיקה? די.

מר יוסף ניסן: די.

גב' רונית ד. עייאש: איך אתה לוקח שכונה כבן ערובה לעניין הזה.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל יש לי שאלה לפני שאתה ממשיך. מה זה הספר הזה? מה זה הספר הזה? הונח ליד שולחני פה, הפתיע אותי ספר. מה זה?

מר יוסף ניסן: זה ספר שהמועצה רכשה, והיא מחלקת את זה ל-

גב' רונית ד. עייאש: של מי? של מי?

מר יוסף ניסן: של תושב היישוב אגב.

גב' רונית ד. עייאש: תושב היישוב. כמה שילמת?

מר יוסף ניסן: אני אפילו לא יודע.

גב' רונית ד. עייאש: אפילו לא יודע, תקציב המועצה הולך ככה. כמה שילמת? כמה חולק? למי מחלקים? כאילו מה זה כסף ציבורי.

גב' עדנה זטלאוי: עובדים וחברי מועצה.

גב' רונית ד. עייאש: איך?

גב' עדנה זטלאוי: עובדים וחברי מועצה.

מר יוסף ניסן: זה היה נהוג גם בקדנציה הקודמת.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא זוכרת.

מר יוסף ניסן: אז אני זוכר.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אני שואלת על הדבר הזה, איך אני זה?

מר יוסף ניסן: בסדר, אז עכשיו זה נושא לדיון? מה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה מונח על שולחני-

מר יוסף ניסן: אחרי זה אתם-

גב' רונית ד. עייאש: מן הסתם אם אני לא יודעת, אני שואלת יוסי.

מר יוסף ניסן: אז נותנים לך מתנה, תגידי תודה. מה עכשיו זה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני לא נותנים לי מתנה מהכסף שלי.

מר יוסף ניסן: הא אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: זה הכסף שלי בסוף. הספר הזה חוזר אליי.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אז אנחנו חשבנו שזה נכון לתת מתנה-

גב' עדנה זטלאוי: 98.

גב' רונית ד. עייאש: כמה 98 ש"ח ספר.

מר יוסף ניסן: שי צנוע מהמועצה.

גב' רונית ד. עייאש: כמה ספרים ניקנו?

מר יוסף ניסן: לחברי מועצה מתנדבים, שזה בסדר וזה לגיטימי וזה מידתי, ואין

בזה שום עניין. ההיפך זה רק תחכימי אם תקראי את הספר הזה. טוב, אתמול נכחתי בטקס מובילי התנדבות-

פרופ' עפר לוי: אני רק רוצה יוסי ברשותך להוסיף משפט. לגבי הסיבים האופטיים, זה די ברור שזה הרבה יותר כלכלי לפרוש תשתית בערים גדולות בבנייה רוויה. וזה לא מציאה גדולה גם באזורים המאוכלסים.

מר יוסף ניסן: נכון.

פרופ' עפר לוי: למרבה המזל לפחות פרטנר ניגשו, שגם זה לא היה ברור מאליו, היה מצב שיגידו זה לא משתלם. אז יכולת המיקוח שלנו, כמובן שזה היה נהדר אם הם היו עושים גם ב-10% אכלוס והכול. אבל יש את הרצוי ויש את המצוי. זה שיש חברה שהיא מתחילה להפעיל פה את התשתית, זה גם לא מובן מאליו. על כל דבר אפשר להתלונן, להגיד היה אפשר לעשות יותר טוב, אבל אין-

מר יוסף ניסן: לא להגיד הפקרתם את שרונית, נו באמת.

פרופ' עפר לוי: לא, ברור שלא היו הרבה קופצים, למזלנו היה קופץ אחד, אני מקווה גם שנוכל להתקדם עם בזק.

מר יוסף ניסן: לגמרי.

פרופ' עפר לוי: אבל זה לא שצובאים פה וכולם רוצים לפרוש ואנחנו עוצרים, זה המיטב שהיה אפשר להשיג.

מר יוסף ניסן: תודה עפר.

מר שלומי שטרית: רק אני רוצה לשאול, אם אנחנו יכולים לקבל תשובה כמה תעלה לנו נקודה, קודם חיבור?

פרופ' עפר לוי: שלומי אם היית קורא את המכרז, הכול שם בתנאי המכרז-

מר יוסף ניסן: זה נשלח אליך במייל. זה נשלח אליך.

מר שלומי שטרית: ... קראתי, אבל תסביר לי כמה עולה -

פרופ' עפר לוי: אתה חודשים שואל, אבל דברים מצוינים -

מר שלומי שטרית: תסביר. אף אחד פה לא יודע להסביר לי?

פרופ' עפר לוי: בהגשה למכרז בתנאי המכרז.

מר שלומי שטרית: אף אחד לא יודע כמה יעלה חיבור...?

מר יוסף ניסן: שלומי אז אני אסביר -

פרופ' עפר לוי: וזה בדומה -

מר שלומי שטרית: כמה בכסף?

פרופ' עפר לוי: שלומי, גם זה מופיע בחומר הכתוב -

מר שלומי שטרית: 2, 3, 4, 5. אני לא הבנתי עד עכשיו, תסבירו לי.

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי יש לי תשובה.

פרופ' עפר לוי: דומה לעלויות בכל מקום אחר בארץ של פרטנר.

מר שלומי שטרית: תסבירו לי כמה זה עולה לי.

מר יוסף ניסן: אבל זה שווה. יש מחיר אחיד לכל מקום בארץ.

מר שלומי שטרית: בסדר, 100 ₪, 200 ₪, 700 ₪? כמה?

מר יוסף ניסן: זה תלוי במהירות -

מר שלומי שטרית: כמה זה יעלה לי?

מר יוסף ניסן: זה תלוי במהירות. שלומי, זה חבילה וזה תלוי במהירות ותלוי בחבילה שאתה לוקח.

פרופ' עפר לוי: זה היה סביב 100 ש"ח פלוס מינוס, מאוד דומה לתשתית של אינטרנט רגילה.

מר יוסף ניסן: בכל מקרה זה מחיר אחיד לכל הארץ, ככה שזה לא רלוונטי. יש לנו בעיה בשרונית. יש לנו בעיה בשרונית של אנשים שקנו מגרשים והעמידו אותם כפי שהם, וזה יוצר מצב של פשוט לכלוך ועשבייה, וזורקים שם פסולת. אני ערכתי סיור במיתר. במסגרת הסיור עברנו בשכונה חדשה שנבנית במיתר, וראיתי שטרקטורים של המועצה מנקים את השטח. ויש להם חוק עזר עירוני, אגרה שכל מי שיש לו מגרש שהוא לא בונה עליו, הוא משלם 310 ש"ח לחודשיים, והמועצה אחראית על הניקיון של השטח. נכנסים, מנקים, מסדרים, אם צריך גם לגדר, זה הרעיון. אנחנו נביא את התחשיב לישיבה הבאה לאישור חברי המועצה כמובן, ואני מקווה שזה יעזור לנו לשמור על השכונה הזאתי נקייה שהיא נראית טוב.

גב' רונית ד. עייאש: לא יותר פשוט לשים דו"חות. הוא משלם והוא לא, לא הבנתי. איפה הפקח, רגע שנייה, יש מישהו עורם ערימה. עורם ערימה, מישהו, איפה אישרנו לפני 3 חודשים פקח.

מר יוסף ניסן: נו בסדר, אבל יש פה פתרון יותר טוב. יש פה פתרון יותר טוב.

גב' רונית ד. עייאש: מה קורה עם הפקח? בוא נתחיל בשאלה הזאת, לפני שמביאים לנו הצעה אחרת.

גב' חגית מ. מימון: הוא נתן התראות.

גב' רונית ד. עייאש: נתן התראות.

מר יוסף ניסן: נתן התראות, כל התראה שהוא נתן גם הבן אדם פינה את המגרש.

גב' חגית מ. מימון: נכון, שאלתי אותו אתה צריך, היו מקרים-

גב' רונית ד. עייאש: למה התראה? הוא יכול לתת דו"ח?

מר יוסף ניסן: רצינו לתת דו"חות, לא היה למי לתת דו"חות.

גב' רונית ד. עייאש: יש במערכת?

גב' חגית מ. מימון: יש במערכת.

גב' רונית ד. עייאש: יש במערכת?

גב' עדנה זטלאוי: איזו מערכת בבנייה? בבנייה?

עו"ד קובי נודלמן: לא, גם לא בבנייה יש לך...

גב' רונית ד. עייאש: למה אתם אומרים, זה לפרוטוקול חגית.

גב' עדנה זטלאוי: תהיו קצת מקצועיים.

גב' חגית מ. מימון: יש... מערכת, חסר בה כמה דברים, על מה את שואלת? את שואלת האם המערכת של מטרו פארק עובדת?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' חגית מ. מימון: כרגע היא לא עובדת.

גב' רונית ד. עייאש: היא כבר 3 חודשים לא עובדת.

גב' חגית מ. מימון: נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: יופי, זאת התשובה, זאת אומרת שלא קידמנו שום דבר מאז ההחלטה לתת-

גב' חגית מ. מימון: למה להגיד לא קידמנו? אנחנו לא מקדמים את זה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא יצא לפועל, כבר 4 חודשים מאז שאישרנו.

גב' חגית מ. מימון: יש... שתקועים ולא באשמתנו.

מר יוסף ניסן: אני שאלתי את מוטי אם יש בעיה שיש דו"חות שהוא צריך לתת והוא לא נותן, הוא אמר לי שלא.

גב' רונית ד. עייאש: לא יודעת, תושבי שרונית יש בעיה של דו"חות שאתם מפריעים לכם והם לא מקבלים, אם היה דו"חות היה מקל עליכם?

מהקהל: מה זה דו"ח?

גב' רונית ד. עייאש: דו"ח, מי שעושה משהו לא טוב מקבל דו"ח.

מהקהל: אנחנו בעד.

גב' רונית ד. עייאש: אתם בעד, מעולה. זה לא קורה. הנה הם אלה שסובלים. ערימות וזבל-

מר יוסף ניסן: אז תשאלו את רמי אם השטח של יהודה לא פונה בעקבות התראה.

מהקהל: ... הוא לא פונה, הוא שוטח.

מר יוסף ניסן: מה זה שוטח?

מהקהל: לקחו את הערימה ופיזרו אותה על המגרש, זה נקרא שוטח.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אבל הייתה משאית שפינתה, אני מוכן לעשות איתך סיור לראות את זה במקום. מה שאני ראיתי זה מגרש נקי. אני עברתי משם. בכל אופן יש פתרון שהוא הרבה יותר נכון, והוא נותן לכל אלה שאין להם כרגע מבנה או בהליכי בנייה, שהמועצה תנקה את השטח עבורו, וזה בסדר גמור. זה עובד מצוין במיתר, ואין שום סיבה שזה לא יעבוד כאן.

גב' רונית ד. עייאש: אבל פתרון רק לאלה שלא בונים.

מר יוסף ניסן: נו?

גב' רונית ד. עייאש: ומה עם אלה שבונים ומלכלכים ועושים?

מר יוסף ניסן: זה כבר פיקוח מסוג אחר, הם צריכים-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה פיקוח שדיברנו 4 חודשים-

מר יוסף ניסן: אבל זה קורה.

גב' רונית ד. עייאש: שלא קורה.

מר יוסף ניסן: מי שאין לו מכולה-

גב' רונית ד. עייאש: שלא קורה.

מר יוסף ניסן: מי שאין לו מכולה מקבל צו להפסקת עבודה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה הולך קדימה לבעיה-

גב' חגית מ. מימון: רונית, אבל לא בגלל זה לא ניתנו דו"חות. אני באתי ואני שאלתי-

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת 4 חודשים לא ניתנו.

גב' חגית מ. מימון: האם יש כאלה שקיבלו התראה וצריכים לקבל דו"ח.

מר יוסף ניסן: התשובה יצאה לא.

גב' חגית מ. מימון: והתשובה הייתה לא.

מר יוסף ניסן: נכון. מה את רוצה בכוח דו"חות לתת לאנשים? לא הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: אתה בכוח לא רוצה לתת, כי אתה מפחד שלא יצביעו לך.

מר יוסף ניסן: אז את רוצה לתת דו"חות בסדר 100%.

גב' רונית ד. עייאש: זה בעיה אחרת. לא, אני לא רוצה לתת, אני רוצה לשמור-

מר יוסף ניסן: אבל זה מה שאת אומר שזה יפתור את הבעיה, אבל אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה לשמור על הסדר והניקיון ביישוב הזה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, את רוצה לתת דו"חות בלי בעיה לא הבנתי?

גב' רונית ד. עייאש: אף אחד לא צריך להרגיש-

מר יוסף ניסן: ואללה זה משהו.

גב' רונית ד. עייאש: אף אחד לא צריך להרגיש שהוא חי באתר בנייה, כי לא מפנים וכל אחד עושה כראות עיניו, זאת הבעיה.

מר יוסף ניסן: טוב בקיצור זה הכיוון, ואני חושב שהוא כיוון נכון. אתמול הייתי בטקס מובילי התנדבות מהיישוב. היו לנו 6 נציגים. וזה נערך באוניברסיטת בן גוריון, יוזמה נהדרת גם של המחלקה שלנו, מחלקה לשירותים חברתיים וגם של עומר ומיתר ובני שמעון. היו נציגים ועברו קורס באמת של 7 מפגשים, וזה עוד כוח עזר ומכפיל כוח עבורנו. מי כמוכם יודעים כמה זה חשוב דווקא בתקופה הזו שאנחנו נמצאים בה, כל אותם מתנדבים שעוזרים פה לקהילה שצריכה וזקוקה. והפעילות הזאת היא פשוט מבורכת. אז אני הייתי ראש המועצה היחיד שהגיע, מכיוון שזה היה חשוב לי להופיע

ולדבר שם. זה בהחלט היה טקס אפילו אפשר לומר מרגש. השבוע נפגשתי עם מפקד המרחב ועם מפקד משטרת רהט, כדי לתגבר את הכוח שלנו פה ביישוב לאור גם האירועים האחרונים שעברנו כאן, וכן הוחלט להקצות לנו שוטר נוסף, ייעודי בשבילנו שהוא שוטר משולב בפקח שלנו.

מר שלומי שטרית: אבל היו 5, איך זה ירד ל-1?

גב' רונית ד. עייאש: היו 5 מהסבב הקודם.

מר יוסף ניסן: נכון היו 5 והם נלקחו למינהלת הקורונה. זה סדר העדיפות של המשטרה.

מר שלומי שטרית: אבל אתה והמפקד ביחד ישבתם פה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר שלומי שטרית: ביחד אתה הוא כשנפגשתם איתו השבוע-

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: והבטחתם לנו 5 שוטרים.

מר יוסף ניסן: שלומי, היו פה 5 שוטרים במשך חודש.

מר שלומי שטרית: הבטחתם יוסי, תיכנס לפרוטוקולים, הבטחתם ירדתם-

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, אתה נכנס לי לדברים.

מר שלומי שטרית: טוב אוקיי.

מר יוסף ניסן: היו פה 5 שוטרים במשך חודש וחצי, ונלקחו עכשיו בגלל המצב למינהלת הקורונה.

מר שלומי שטרית: למה אתה מסכים להם? למה אתה מסכים?

מר יוסף ניסן: אני לא מסכים, בסדר?

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: אז הנה סיכמנו שיהיה פה שוטר קהילתי נוסף יחד עם פקח שלנו שיעשו את העבודה הזאת.

מר שלומי שטרית: בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: ממת י זה נכנס?

מר יוסף ניסן: אנחנו צריכים להקצות להם את הפקח, והם צריכים להקצות שוטר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז יש לנו את הפקח...?

מר יוסף ניסן: יש לנו את הפקח.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז למה לא ממחר?

מר יוסף ניסן: כי המשטרה צריכה לעשות עבודה יחד איתם, כולל בדיקת הפקח שלנו-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא סגרתם תאריך-

גב' רונית ד. עייאש: אבל מתי זה אותו פקח.

מר יוסף ניסן: מה? סליחה?

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאתה אומר כרגע יכול להישאר תיאורטית-

מר יוסף ניסן: מבחינתנו מחר זה תלוי במשטרה. מבחינתנו מחר, מחר אנחנו מוכנים, כבר אמרתי להם את זה. זה תלוי רק במשטרה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל המשטרה אמרה לך שברגע...

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז הם מביאים שוטר.

מר יוסף ניסן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז ממחר צריך כל שעה לבקש את השוטר-

מר יוסף ניסן: נכון, גם היום שלחנו את הפרטים של הפקח.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו נוציא לו תקנים-

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: שמתאריך מסוים יש שוטר ופקח-

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: ולא להשאיר כמלל.

מר יוסף ניסן: בסדר גמור. מקובל. אני רק רוצה לומר מילה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, אני רק רוצה לעניין הזה, מכיוון שזה תלוי, מתי זה תלוי פקח שלנו, אז תמיד אנחנו מדברים על אותו פקח.

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא, הפקח שלנו-

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו נביא פקח נוסף כדי שמוטי-

מר יוסף ניסן: אגב אני חייב להחמיא לעדנה שהיה לה רעיון, קח את הפקח המקומי שהוא הפקח שלנו ותצמיד לו עכשיו שוטר, שיתחיל את העבודה הזאת. ואז במקביל נגייס פקח.

גב' עדנה זטלאוי: תראה הסיפור של המשטרה אתה לא יודע מה קבוע לו. עכשיו תלך ותגייס פקח כדי להצמיד אותו לשוטר, ואחרי שבועיים-

עו"ד קובי נודלמן: תישארי איתו לבד.

גב' עדנה זטלאוי: ילך השוטר ויישאר הפקח.

מר יוסף ניסן: טוב.

גב' עדנה זטלאוי: אז בינתיים יש לנו פקח.

פרופ' מתי ליפשיץ: עדנה... ימנו אותך לשוטר.

גב' עדנה זטלאוי: לעת זקנה הייתה לי עדנה.

מר יוסף ניסן: זה לא רחוק. אני רוצה לומר מילה, יש לנו רכב טיאוט שהוא כבר ישן, מאוד מיושן, ואנחנו חושבים להחליף אותו.

גב' עדנה זטלאוי: לא מאוד מיושן.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא מיושן כי הוא לפחות בקדנציה, כמה שנים אלי יושב פה? הטאטוא הגדול שקנינו, הא הוא לא מדבר?

מר שלומי שטרית: הוא לא שומע.

מר יוסף ניסן: משהו כמו 6-7 שנים, וזה לכלי כזה זה המון זמן.

דובר: הא אלי פה. לא ראיתי אותו.

מר יוסף ניסן: כלי כזה זה להרבה זמן, והשחיקה היא עצומה, כי זו עבודה יומיומית, ואנחנו מתקנים אותו חדשות לבקרים, אז הוא מיושן. ואנחנו חושבים לקנות כלי חדש כזה. אבל העלות היא מאות אלפי שקלים, סדר גודל של 800,000 ₪ לכלי כזה חדש.

גב' רונית ד. עייאש: אז תעשו לנו כדאיות כלכלית.

מר יוסף ניסן: אוקיי בסדר. מנהלת מחלקת חינוך נכנסה, נכנסת. התנאים שלה אושרו ואנחנו בהליכי קליטה, ואנחנו נעדכן אתכם גם בעניין הזה.

מר שלומי שטרית: מתי היא מתחילה הנכנסת?

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו רוצים לדבר על העלויות, אם יש פער בין מה שהיה ובין מה זה, ואם זה מייקר וכמה זה יוצא מהתקציב.

עו"ד קובי נודלמן: נביא לפה.

גב' רונית ד. עייאש: תביאו את זה לדיון.

מר יוסף ניסן: אין שום בעיה.

עו"ד קובי נודלמן: בכל מקרה צריך להביא לפה אישור.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר גמור.

מר יוסף ניסן: טוב, בואו נתחיל לעבור על הנושאים.

גב' רונית ד. עייאש: שאלה קטנה לקובי, שאלה קטנה קובי. לעולם מתקדם, אני פשוט חייבת להוציא את זה, אני לא מכירה את הבן אדם, לא ראיתי בחיים לא זה. האם בן אדם שמסיים תפקידו במקום אחר בפנסיה במקום אחר, צריך להתחיל במקום, עוד פעם ואני באמת לא מכירה כלום.

עו"ד קובי נודלמן: לכן אני מציע שתכירי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני אומרת את זה-

עו"ד קובי נודלמן: אז אני אומר.

גב' רונית ד. עייאש: גילוי נאות, לא מכירה אין לי מושג. אבל באמת בתפיסת העולם, בן אדם שיוצא לפנסיה במקום אחד מתחיל בלהבים בנושא חינוך, בנושא קידמה, בנושא טכנולוגיה, האם אנחנו להבים צריכים לקבל, לקלוט מישהו שכבר סיים סבב במקום אחר, זה ככה תמיד יושב לי על הלב השאלה הזאת ממה ששמעתי.

עו"ד קובי נודלמן: תראי, לפני הוועדה הופיעו 8, בסוף 8 אנשים?

גב' ברוריה אליעז: קובי, לא שומעים מה שאתה מדבר.

עו"ד קובי נודלמן: בפני הוועדה הופיעו 8 אנשים שהגיעו בסופו של תהליך, מתוך 14 שהגישו מועמדות. מתוך ה-8 היחידה שעמדה בקריטריונים ויכולה להבנת הוועדה פה אחד דרך אגב להרים את האירוע, זו אותה גברת שבחרנו. גם אני דרך אגב לא מכיר אותה, כי היא לא עבדה בתקופה שלי. אבל אני כן יכול להגיד לך שכשתיפגשו אתם תתרשמו מאוד מאוד, ואני חושב שאנחנו זקוקים באירוע הזה של החינוך להסתכל צעד אחד קדימה באמת, ולדבר על ניסיון.

גב' רונית ד. עייאש: צודק. השאלה גם מצעד אחד קדימה.

עו"ד קובי נודלמן: אז אני אומר לך-

גב' רונית ד. עייאש: מפה זה מפריע לי.

עו"ד קובי נודלמן: הצעד אחד קדימה הזה מאוד יהיה-

גב' רונית ד. עייאש: זה נכון אבל כמו שאמרתי אני לא מכירה, יש לה חתיכת רזומה, אבל עדיין החינוך הולך קדימה בעניין טכנולוגיה וכן הלאה, ולקחת פנסיונרית זה כאילו הדליק לי שאלה.

עו"ד קובי נודלמן: אז אני אומר לך שבאירוע הספציפי הזה היא מתקדמת מאוד, ופה אחד לא נבחרה רק על ידי אנשים שהיו בוועדה, אלא בכירים של משרד החינוך, אנשים שבאו דיברו הצדיקו ואמרו שהם לא מאמינים שאחת כזאת תגיע לפה.

לסעיף 1 - אישור פרוטוקולים:

- א. פרוטוקול ישיבה ד' שלא מן המניין מיום 23.6.21 בנושא התפטרות מנהלת ביה"ס.
- ב. פרוטוקול ישיבה ה' שלא מן המניין מיום 22.6.21 בנושא ארנונה.
- ג. פרוטוקול ישיבה 6 במניין מיום 6.7.21.
- ד. פרוטוקול ישיבה ו' שלא מן המניין מיום 6.7.21 בנושא דו"ח מבקר המועצה.

מר יוסף ניסן: טוב חברים בואו נתקדם. אנחנו מאשרים את הפרוטוקולים, זה פרוטוקול ישיבה ד', פרוטוקול ישיבה ה', פרוטוקול ישיבה 6, ופרוטוקול ישיבה ו'. יש למישהו הערות משהו? מי בעד?

גב' חגית מ. מימון: רגע יש לי תיקונים לפרוטוקול האחרון.

עו"ד קובי נודלמן: רגע שנייה, יש לה תיקונים.

גב' חגית מ. מימון: בתב"רים-

גב' עדנה זטלאוי: לאיזה פרוטוקול?

עו"ד קובי נודלמן: איזה פרוטוקול?

גב' חגית מ. מימון: הפרוטוקול הראשי.

גב' עדנה זטלאוי: ... 6.

גב' חגית מ. מימון: 6/21 הוא נקרא נכון?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי. אז בנושא התב"רים עוד פעם הייתה טעות של המספר. אני רוצה שפשוט עכשיו יירשם במקום שיירשם מה מחליף את מה. אני רוצה שיירשם שהתב"ר שנוגע להרחבת מחלקת רווחה הינו תב"ר 395. אני רוצה שתאשרו את זה.

מר יוסף ניסן: 395 במקום 3-

גב' חגית מ. מימון: במקום 391, 398 וכל מה שהיה שם. בסדר? זה רק עניין של מספר.

מר יוסף ניסן: 395 כולם פה אחד. בסדר, פה אחד.

גב' חגית מ. מימון: תודה.

גב' עדנה זטלאוי: אושר.

גב' חגית מ. מימון: והייתה עוד טעות כשפתחנו את תב"ר 397 בנושא מרכז הכלה, אז הייתה הרשאה של 50,000 ש"ח ממשרד החינוך ו-20,000 ש"ח מהקרן. בטעות נרשם 70,000 ש"ח הרשאה ממשרד החינוך. אני רוצה לתקן בתב"ר של מרכז הכלה, 50,000 ש"ח ממשרד החינוך-

מר יוסף ניסן: 20,000 ש"ח מהקרן.

גב' חגית מ. מימון: 20,000 ש"ח מהקרן.

מר יוסף ניסן: יש למישהו התנגדות?

גב' חגית מ. מימון: סך הכול 70,000 ש"ח.

מר יוסף ניסן: כולם בעד.

גב' רונית ד. עייאש: זה תיקון עובדות.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר גמור.

מר יוסף ניסן: אז אישרנו את הפרוטוקולים פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הפרוטוקולים כלהלן:

- א. פרוטוקול ישיבה ד' שלא מן המניין מיום 23.6.21 בנושא התפטרות מנהלת ביה"ס.
- ב. פרוטוקול ישיבה ה' שלא מן המניין מיום 22.6.21 בנושא ארנונה.
- ג. פרוטוקול ישיבה 6 במניין מיום 6.7.21, בכפוף לתיקונים שאושרו.
- ד. פרוטוקול ישיבה ו' שלא מן המניין מיום 6.7.21 בנושא דו"ח מבקר המועצה.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר) - המשך.

מר יוסף ניסן: דיווח ראש המועצה כולל עבירות פע"ר, דני.

מר דני ביטון: ערב טוב, אני אציג את עבירות הפע"ר עבירות הרכוש שהיו.

גב' רונית ד. עייאש: דני, תתחיל מההחלפה של השמירה לפני עבירות פע"ר, זה עניין בטיחותי שכאילו 1.7 הפתיע אותנו, הופ הגיע 1.7 הופ צריך להחליף את השומרים.

מר דני ביטון: אנחנו לא הופתענו, יש הסכם התקשרות, הוא הגיע לסיומו ב-31.7 והחברה סיימה את העבודה שלה.

גב' רונית ד. עייאש: ולא יצאנו למכרז לפני זה, ולא עשינו כלום, ופתאום החלפנו זמני לחודש, לחודשיים. בלי מכרז בלי זה, יצאנו והחלפנו את שני הזה.

מר דני ביטון: אז בתקופת ביניים שאת מציינת-

מר שלומי שטרית: 2 חברות יש.

מר דני ביטון: יצאנו לנוהל רכישה, נוהל רכש סליחה סדיר, נבחרו 2 חברות שנכנסו בתקופת הביניים הזו, וגם יצאנו לנוהל התקשרות חדש לחברה חדשה מול משכ"ל.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה נוהל התקשרות?

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו ידענו את המועד.

גב' רונית ד. עייאש: אתה צריך מכרז.

מר דני ביטון: מכרז, מכרז דרך משכ"ל.

גב' רונית ד. עייאש: משכ"ל.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו ידענו את המועד, אני לא פונה אליך, כי אתה חדש בתפקיד.

גב' רונית ד. עייאש: לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אנחנו ידענו את המועד מתי החברה שעכשיו סיימה אמורה לסיים.

גב' רונית ד. עייאש: ביוני.

פרופ' מתי ליפשיץ: מדוע לא התארגנו מספיק זמן לפני-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: למכרז, ולא שהגענו לדקה ה-91 ואנחנו מוסיפים זמן פציעות, ויש הארכה ויש פנדלים. הרי הכול ידוע מראש, למה הגענו לאן שהגענו?

מר יוסף ניסן: נכון, אני אסביר לך.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר יוסף ניסן: מכיוון שלא היה קב"ט, חשבנו, וחשבתי לנכון גם מוועדת ביטחון שייכנס קב"ט והוא יהיה חלק מהתהליך הזה. ולכן כשדני נכנס, זה הדבר הראשון שעשינו.

פרופ' מתי ליפשיץ: תשובה לא מסופקת, כי הרי המועצה לא מתבססת על אדם אחד, עם כל הכבוד לכל אחד, היא לא מתבססת על אדם אחד. ולכן חברי מועצה וגם אין חבר אחד במועצה, מועד סיום החברה סיימה הוא בתאריך כזה וכזה, כמה חודשים מראש, אגב בכל מוסד נורמלי זה ככה מתנהל. לא מחכים שמישהו יצא לפנסיה או שמישהו סיים את תפקידו, יש הליכים שמתנהלים קודם. ובבוא הרגע מחליף מישהו את מישהו, ולמה אני אומר את כל זה? אני אומר את כל זה לא כדי להגיד, אני אומר את כל הדברים האלה, כי לדעתי זה ניהול לא נכון או נוהל לא נכון שלא מראש יוצאים למכרז, ומעבר לזה חברה שעובדת זמנית חודש חודשיים, אלא אם כן היא רוצה לקנות את עצמה למכרז. לא תעשה את העבודה שלה אם היא יודעת שהיא זמנית-

מר יוסף ניסן: זה בדיוק העניין, משקיעים פה הרבה מעבר למשאבים.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמו איזה מישהי שהיא קבועה.

פרופ' עפר לוי: אז אולי גם דני תציין את הניסיון שיש לנו עם החברות הזמניות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני שואל למה אנחנו עומדים בסיטואציה הזו ולא נמצאים כרגע עם חברה קבועה? לא ברור לי.

מר יוסף ניסן: אני-

פרופ' מתי ליפשיץ: למה אנחנו דוחים ל-7 חודשים את מה שצריך לעשות? ולמה דוחים את החברה לעיתוי אחר? למה לדחות?

מר יוסף ניסן: אבל מתי לא נגרם שום נזק.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא יודע.

מר יוסף ניסן: אין פה שום נזק.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאמרתם בישיבה הקודמת-

מר יוסף ניסן: ההיפך-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה לא נגרם נזק?

מר יוסף ניסן: ההיפך, לדעתי חברה שהיא נמצאת לזמן קצוב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז רק תענה לי במשפט אחד, ובזה אני אסיים את דבריי. אתה חושב שזה נכון מה שקורה עכשיו שלא יצאנו מראש למכרז? זה נכון? אתה מצדיק את עצמך או את מה שקרה פה? אם תגיד לי כן, אני מפסיק לדבר.

מר יוסף ניסן: תראה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ואם תגיד לי לא, אני גם אפסיק לדבר. אבל אתה מסכים עם זה?

מר יוסף ניסן: תשמע, אני חושב שהסיטואציה היא של לערב קב"ט בהחלטה כל כך דרמטית וחשובה לעתיד הניהול והחברה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם לא היית מוצא קב"ט מתאים שנה, יכול להיות מצב כזה, לא מצאנו קב"ט מתאים שנה.

מר יוסף ניסן: אז היינו יוצאים למכרז.

פרופ' מתי ליפשיץ: היית דוחה בשנה?

מר יוסף ניסן: לא, אז היינו יוצאים למכרז כן, היינו יוצאים למכרז חד משמעית.

פרופ' עפר לוי: אני יכול להעיד גם-

מר יוסף ניסן: חד משמעית.

פרופ' עפר לוי: שהאין פוטים של דני וסיעור מוחות שהיה גם לגבי-

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

פרופ' עפר לוי: צורת המכרז האם אולי להעסיק-

מר יוסף ניסן: ... של המכרז.

פרופ' עפר לוי: מאבטחים דרך המועצה, עלו גם כל מיני רעיונות. אני מאוד רגוע שדני פה מנהל את העניינים וגם מעורב בתהליך הזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מאוד רגוע מדני, וגם במעט שכרגע היה לי מערכת יחסים עם דני, ראיתי עד כמה האיש רציני. ולא אומרים לאדם את שבחיו בפניו. אבל זה אני עונה לך. אבל אתה לא יכול להגיד לי, אם אתה אומר לי את זה, אז לא מקובל עליי. אם אתה יודע שבתאריך מסוים מסיימת חברה, למה לא לעשות כמה חודשים קודם ולצאת למכרז? אם אתה מצדיק את זה, אז בסדר.

מר יוסף ניסן: אז אני אגיד לך-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז שניכם ביחד בסדר.

פרופ' עפר לוי: זה לא שחור ולבן, כי גם מכרז הרבה פעמים-

פרופ' מתי ליפשיץ: חברה אם אתם מצדיקים את זה-

פרופ' עפר לוי: תן לי להגיד משהו. מכרז גם יכול לסנדל אותך עכשיו לעוד שנתיים קדימה. וזה לא היה ברור שזה...

מר יוסף ניסן: אבל מתי צריך את איש המקצוע, איש המקצוע שיגיע ויתווה גם את המדיניות שלו בתוך המכרז עצמו, שזה מה שקרה עם דני.

פרופ' עפר לוי: לגמרי.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה מלל לא מחליף את הליך לא תקין שקרה פה עם חברת השמירה החדשה.

מר יוסף ניסן: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא יצאתם בזמן למכרז, זה לא נכון, מה אתם עושים במשרד יושבים וחושבים מה?

מר אלי אלבז: אני ברשותכם רוצה לשאול שאלה בעניין הזה. הרי ה-31-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה רק שאלה קטנה.

מר אלי אלבז: רגע, רגע, רגע-

גב' רונית ד. עייאש: הא סליחה.

מר אלי אלבז: ה-31.7 עם כל הכבוד זה לא שנחת עלינו ככה בבום. אני מניח שמי שמנהל את החוזים ב-

מר יוסף ניסן: אנחנו קצרים היום בזמן, ואי אפשר לתת לכל אחד לדבר, זה מאוד מאוד קשה.

מר אלי אלבז: ... לסתום את הפה-

מר יוסף ניסן: זה מאוד מקשה עלינו. לא, אני מוכן לשבת איתך-

מר אלי אלבז: אני רוצה לשאול שאלה בעניין הזה.

מר יוסף ניסן: אבל עוד פעם אתה מפתח פה דיון, עכשיו הוא רוצה לדבר וזה רוצה לדבר, ואני לא יכול להגיד לאף אחד לא, אתה מבין?

- מר אלי אלבז:** יוסי, אני ביקשתי רשות דיבור וקיבלתי.
- מר יוסף ניסן:** אלי, אלי, אם באמת-
- מר אלי אלבז:** אני רוצה לשאול שאלה בעניין הזה בבקשה.
- מר יוסף ניסן:** אבל אלי זה לא דיון של תושבים עם מועצה באמת.
- מר אלי אלבז:** תודה רבה.
- מר יוסף ניסן:** באמת אני מעריך אותך, אוהב אותך, תקבל את זה.
- מר אלי אלבז:** אל תאהב אותי, אני רוצה שתקשיב לי רגע.
- מר יוסף ניסן:** אבל אי אפשר, אי אפשר, אי אפשר, אי אפשר. זה בלתי אפשרי, אנחנו נסיים פה ב-30:23 אני יודע את זה.
- מר אלי אלבז:** אני בכל זאת רוצה לומר את הדברים שלי.
- מר יוסף ניסן:** אלי נו, אלי-
- מר אלי אלבז:** זה פחות מדקה, אני רוצה לשאול שאלה ומצפה לקבל תשובה ברשותך. אני רוצה לשאול שאלה, האם את הקב"ט דני, שמי אלי אני תושב שרונית, אני רוצה לשאול שאלה, והשאלה היא כזאת, האם נשקלה אפשרות להארכת משך ההתקשרות עם החברה הקודמת, והאם הכניסה של החברה החדשה שנכנסה כרגע היא על אותו מתווה של ההסכם הקודם? ולמה אני שואל את זה, משום שאני יודע שנהוג במקרים כאלה, וקורים מקרים כאלה לא מעט, שהמועצה עוד לא ערוכה להיכנס עם מחליף, או לא ערוכה עם מכרז אחר, מאריכים את משך ההתקשרות עם החברה הקודמת לפני שמכניסים למגרש שחקן אחר. כי חבלי הלידה של חברה כזאת שתיכנס, עד שתלמד את להבים, כבר אני מניח שאתם תצאו למכרז החדש. זה אחד. שניים, האם נכנסו באותם תנאים או בתנאים מועדפים יותר או הסכם אחר? אני אשמח לקבל תשובה.

מר דני ביטון: העזיבה של מאג 58 הייתה מתוכננת. בפרק זמן המעט שנותר לי, יצאתי לנוהל תקין של רכש-

מר אלי אלבז: הם סירבו להמשיך.

מר דני ביטון: לא. הם לא סירבו להמשיך.

מר אלי אלבז: הוצע להם להמשיך?

מר דני ביטון: סליחה?

מר אלי אלבז: הוצע להם להמשיך?

מר דני ביטון: לא.

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה להתפרץ בנקודה הזאת. החברה הזאת הייתה צריכה לסיים את ההתקשרות ב-31.5. הם קיבלו הארכה עד ה-1.8.

גב' עדי זנד: מתוך כוונה שמה?

גב' עדנה זטלאוי: מתוך כוונה שב-1.8 נעמוד עם-

גב' עדי זנד: שיהיה מכרז.

גב' עדנה זטלאוי: ברור.

מר יוסף ניסן: עם מכרז כן.

גב' עדי זנד: שבזמן הזה יהיה מכרז.

גב' עדנה זטלאוי: יש לנו אנשים שעובדים...

פרופ' מתי ליפשיץ: אז למה לא היה מכרז? למה לא פנינו למכרז?

מר יוסף ניסן: אגב יש ועדת ביטחון, יש ועדת ביטחון-

גב' עדי זנד: מה זה קשור לוועדת ביטחון?

פרופ' מתי ליפשיץ: יש ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: אבל בסדר, יש לי ועדת ביטחון שאני מתייעץ איתה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה רגע לענות לאל-

גב' עדי זנד: יש ועדת ביטחון ויש ועדת הנצחה ויש ועדת זה, ויש פה ראש מועצה בכל...

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה לענות לאל רגע. מי אמר בכלל שרצינו להמשיך עם אותה חברה?

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז צריך להעלות לדיון קודם כל האם אתה רוצה או לא רוצה להמשיך עם אותה חברה. אז זה מתחיל בזה אלי.

מר אלי אלבו: אם אתה לא מרוצה מהחברה אז אל תחכה גם לסיום ההתקשרות-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר אלי אלבו: ... התקשרות לפני.

פרופ' מתי ליפשיץ: אלי אתה לא צריך על כל מילה להחזיר מילה. אני אומר לך שאנחנו צריכים היום, ... מה שאתה אומר היינו צריכים לשקול האם אנחנו רוצים כן להמשיך או לא להמשיך, לפני שמציעים להם. אז אני לא אומר כן או לא, אני רק אומר זה הדבר הראשוני.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, כמה כסף-

גב' עדנה זטלאוי: בנקודה שאנחנו הערכנו לא היה מקום לשיקול, לא היה כאן קב"ט בנקודה שהארכנו, לא היה מי שיוביל את זה, ולא הייתה ברירה אלא להאריך את זה-

פרופ' מתי ליפשיץ: כלומר כל להבים מתבססת על-

מר יוסף ניסן: אגב רגע-

גב' עדנה זטלאוי: לפרק זמן שתוך כדי פרק-

מר יוסף ניסן: רגע, מה שאני רוצה לומר שהיה מכרז לקב"ט, אבל במכרז הזה שהיה אמור לצאת כשהקב"ט ייבחר, לא בחרו אף אחד. ולכן יצאנו לנוהל של קליטת עובד וממלא מקום, בדיוק כדי גם להחיש את החידוש של המכרז. ההחלטות שהתקבלו היו מקצועיות ביותר, נקיות מאוד, ואני סומך על דני, באמת עושה עבודה נהדרת וראוי גם לציון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תסיט את הנושא, כולנו סומכים על דני.

מר יוסף ניסן: בסדר אמרתי.

גב' רונית ד. עייאש: לי יש שאלה-

פרופ' מתי ליפשיץ: זו לא הנקודה בכלל.

מר יוסף ניסן: אני מסכים בסדר, אני מסכים.

גב' רונית ד. עייאש: דני, לפרוטוקול אני רוצה להבין, כמה כסף חייבים למאג.

מר יוסף ניסן: לא חייבים. לא חייבים למאג.

גב' רונית ד. עייאש: כמה כסף חייבים למאג.

גב' חגית מ. מימון: לא חייבים למאג.

מר יוסף ניסן: לא חייבים למאג.

גב' עדי זנד: כלום?

גב' רונית ד. עייאש: תגידי חזק לפרוטוקול.

גב' חגית מ. מימון: יש 2 שיטות-

מר יוסף ניסן: יש קצוות ממש קטנים.

גב' חגית מ. מימון: יש 2 שיטות-

גב' רונית ד. עייאש: אני שאלתי שאלה.

גב' חגית מ. מימון: יש 2 שיטות התחשבנות, יש שיטה אחת ישירה מול מאג, שבה אנחנו לא חייבים כלום. ויש שיטה אחת שהיא מול משכ"ל. אנחנו אישרנו את כל החשבונות למשכ"ל. עכשיו זה השלב שמשכ"ל צריך להעביר את הכסף למאג. בסדר? אנחנו מבחינתנו... הכול.

גב' רונית ד. עייאש: מאג זכו דרך משכ"ל?

מר יוסף ניסן: כן. טוב.

גב' עדי זנד: והמועצה העבירה את הכסף למשכ"ל.

גב' חגית מ. מימון: כן.

מר יוסף ניסן: למשכ"ל.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת מבחינתם אין כל חוב.

מר יוסף ניסן: אין חוב.

גב' עדי זנד: אבל אני רוצה להתייחס-

מר יוסף ניסן: רגע אבל דני עם דו"ח פע"ר.

גב' עדי זנד: סליחה, סליחה.

מר דני ביטון: בקצר אנחנו מדברים על עבירות הפע"ר, בשפה המשטרית פעילות עבירות רכוש. בסך הכול שנה מול שנה יש לנו ירידה בכל עבירות הפע"ר, כל עבירות הרכוש למעט התפרצות לרכב, סליחה גניבת רכב. החודש היה לנו 3 אירועים חריגים, 3 התפרצויות בפרישה בכל היישוב, אין מאפיין מסוים.

פרופ' עפר לוי: היו 3 אירועי פע"ר בסך הכול החודש?

מר דני ביטון: החודש 3 אירועים בלבד. לא בלבד, אבל זה מספיק האירועים האלו. כאשר שלושת אירועים מדובר בהתפרצות לדירה, אירוע אחד הוא גם דאבל, משמע פרצו לדירה וגנבו מפתחות רכב. אירוע אחד הוא אירוע התפרצות אלים, זאת אומרת נכנסו חבר'ה ותועדו מנסים בכלים לפרוץ את הדירה. ו-2 אירועים הם אירועים של הסטת חלון, לא משהו חריג. זאת אומרת מיגון פה היה מונע. מבחינת התפלגות של ימים ושעות, אז אנחנו מדברים על, בניגוד לצפי, אבל סופי שבוע דווקא רגועים, ואמצע שבוע זה ימים מוכים. והשעות הם שעות של מ-18:00 בערב עד הבוקר, זה השעות המועדפות, עד כאן.

דובר: נכון שחודשיים לא הייתה גניבת רכב?

מר דני ביטון: הנתונים לא מולי, אבל חודש אחד קלקל את כל הסטטיסטיקה. אם אנחנו נשמור על המגמה, ייתכן ונגמור את השנה עם ירידה או איזון בעבירות. אני מזכיר שבשנה שעברה הייתה לנו ירידה מאוד משמעותית, זאת אומרת אנחנו נלחמים בערכים של ירידה של שנה שעברה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל דני שאלה, מה עשינו שתהיה ירידה? או שזה-

דובר: ... נטו בגלל הסגרים.

גב' רונית ד. עייאש: מה עשינו, מה עשינו שהייתה ירידה.

מר דני ביטון: כדי לענות לך על זה-

גב' רונית ד. עייאש: המלחמה-

מר יוסף ניסן: סוללת העפר שהקמנו אני אחזור ואני אומר, סוללת העפר-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה נהדר, לפחות שנלמד מזה מה עשינו... מה לא עשינו.

מר יוסף ניסן: סוללת העפר, המתנדבים והמשטרה, זה שיתוף הפעולה שהיה פה.

גב' רונית ד. עייאש: דני פה 3 שבועות. יש משטרה ויש מתנדבים והם כבר עובדים-

מר יוסף ניסן: דני סיימת? סיים.

לסעיף 8 - אישור תב"רים – לפי רשימה לעיל

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו עוברים לנושא, אני מציע שבואו נאשר את התב"רים, כי זה באמת משהו שהוא בסדר עדיפות יותר דחוף, ואז ניגש לשאר הסעיפים.

גב' רונית ד. עייאש: איך יכול להיות?

גב' עדי זנד: שיטת הסלמי.

גב' חגית מ. מימון: טוב אז ככה, אותו מרכז הכלה שדיברנו עליו מקודם, כשהתחלנו עכשיו לפרוט אותו לגורמים. מסתבר שצריך לתת מהקרן במקום 20,000 ₪ 50,000 ₪.

גב' עדי זנד: למה מסתבר עכשיו?

גב' רונית ד. עייאש: למה מסתבר?

גב' חגית מ. מימון: כי זה נכנס לתוך שיפוצי קיץ, עכשיו כשהתחלנו לעשות את שיפוצי הקיץ, והלכו ובדקו מה צריך לעשות במסגרת שיפוצי קיץ לחדר הכלה, ואני באתי ואמרתי לא נקרא לזה שיפוצי קיץ, כי זה משהו שמיועד ספציפית לחדר הכלה. ואז אמרתי שנכניס את זה לפה, ועדיף אחרי זה כשיש ביקורת והכול שזה יהיה בתוך התב"ר של הכלה. אנחנו-

גב' עדי זנד: אבל למה צריך להגדיל את התקציב?

גב' רונית ד. עייאש: למה צריך להגדיל יותר? לאיזה צורך?

גב' עדי זנד: מה קרה בין הערכה הראשונית לבין עכשיו?

גב' רונית ד. עייאש: זה שאת עושה את זה טכנית, מזיזה את זה מזה לזה, למה צריך-

גב' עדי זנד: מישהו הביא איזה שהיא הצעה במקור, ואמר זה הסכום שצריך.

גב' חגית מ. מימון: אני צריכה להסביר. כשאנחנו פותחים תב"ר זה לא שמישהו מביא הצעות. זה מישהו מביא ונותן הערכה. נותן אומדן. האומדן היה 70,000 ₪, וכרגע האומדן עומד על כמעט 90,000 ₪, אז אני אמרתי אנחנו לא נפתח 80,000 ₪ ומשהו. אנחנו לא נפתח על 80,000 ₪ ומשהו, נפתח על 100,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: נפתח על 120,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: 100,000 ₪, לא 120,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: 100,000 ₪, 70,000 ₪ ו-50,000 ₪ זה 120,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: לא, אבל זה אותם 70,000 ₪ שתיקנתי מקודם.

גב' רונית ד. עייאש: שמה צריך להיות במקום ה-70,000 ₪?

גב' חגית מ. מימון: עוד פעם, בסופו של דבר צריך להיות 50,000 ₪ משרד החינוך 50,000 ₪ מהקרן.

גב' רונית ד. עייאש: תתקנו חברים, 50,000 ₪ כתוב למעלה.

גב' חגית מ. מימון: 50,000 ₪ ו-50,000 ₪.

גב' עדי זנד: היה כתוב 70,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: לתקן היא אומרת.

גב' חגית מ. מימון: 50,000 ₪ ו-50,000 ₪.

מר יוסף ניסן: לא, רשום לך מימון שאושר ומימון ממשלתי 50,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: בדיוק, מימון שאושר, זה סך הכול המימון-

מר יוסף ניסן: שאושר 70,000 ₪ בטעות.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' עדי זנד: אז אנחנו אישרנו 50,000 ₪?

מר יוסף ניסן: תיקנו, תיקנו את הטעות. כן. 50,000 ₪ ו-50,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: אישרנו 50,000 ₪ ו-20,000 ₪, עכשיו זה הופך להיות 50,000 ₪ 50,000 ₪.

מר יוסף ניסן: טוב.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי סבבה.

מר יוסף ניסן: רגע נאשר תב"ר תב"ר?

גב' עדי זנד: לא.

גב' רונית ד. עייאש: לא.

גב' עדי זנד: ממש לא.

גב' רונית ד. עייאש: למה גדל מ-20,000 ש"ח ל-50,000 ש"ח? בואו נתחיל בשאלה בסיסית. מה השתנה? פה זה גדל מ-20,000 ש"ח ל-50,000 ש"ח, דקה אחרי זה זה גדל מ-160,000 ש"ח ל-360,000 ש"ח, דקה אחרי זה זה עלה מ-20,000 ש"ח ל-30,000 ש"ח.

מר יוסף ניסן: רונית נו.

גב' עדי זנד: למה רונית נו?

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה-

גב' עדי זנד: זה בדיוק העניין. על סמך מה עושים אומדן?

גב' רונית ד. עייאש: ... של המועצה.

גב' חגית מ. מימון: יש לי פירוט, זה כולל אדריכלית, זה כולל פרויקטור וזה כולל פרקט. עכשיו יכולתי את הפרקט לרשום בשיפוצי קיץ, אבל אמרתי בגלל שזה פרקט שהולך להכלה, אני ארשום אותו בתוך מרכז ההכלה.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד משהו על העניין הזה, בסדר חגית?

מר יוסף ניסן: אבל הייתה הערכה של 70,000 ש"ח, ועכשיו זה הפך להיות 100,000 ש"ח.

גב' עדי זנד: אפשר לדבר?

מר יוסף ניסן: לא הבנתי.

גב' עדי זנד: אפשר לקבל זכות דיבור?

מר יוסף ניסן: שזה סביר.

גב' עדי זנד: אפשר לקבל זכות דיבור?

מר יוסף ניסן: זה סביר מאוד.

גב' עדי זנד: אפשר לקבל זכות דיבור?

גב' רונית ד. עייאש: זה מהישיבה הקודמת.

גב' עדי זנד: התחושה המרכזית היא מול התב"רים, ואני אומרת את זה עכשיו בכללי, בסדר? בלי להיכנס לתב"ר תב"ר. התחושה שמובילה פה זה שפותחים תב"ר על פניו קטן, ואחר כך בשיטת הסלמי מגדילים אותו. או שאתם באים עם תכנית מסודרת ואומרים, זה צריך אדריכלית 5,000 ש"ח, אירוע 7,000 ש"ח, פרקט 8,000 ש"ח, סך הכול התוכנית לחדר ההכלה היא X או שאתם משחקים איתנו משחקים שפותחים תב"ר על סכום של 20,000 ש"ח, ואחר כך נגדיל את זה ל-30,000 ש"ח, ואחר כך נגדיל את זה ל-60,000 ש"ח, ואחר כך נעשה מזה 350,000 ש"ח. הכסף פה כסף של ה-

גב' חגית מ. מימון: כשלי אומרים שהערכה היא 70,000 ש"ח, אין לי דרך לדעת שאחרי זה ישתנה ל-90,000 ש"ח.

גב' עדי זנד: חגית אז אל תאשרי בלי לקבל תכנית.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

גב' עדי זנד: תכנית מפורטת.

מר יוסף ניסן: אבל עד שאין הצעות מחיר אנחנו לא יודעים.

גב' חגית מ. מימון: אבל אני לא יכולה לדעת.

גב' עדי זנד: תבקש הצעות מחיר לפני שאתה בא לתב"ר.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? ברור.

גב' עדי זנד: בטח שאתה יכול.

גב' חגית מ. מימון: לא, הצעות אנחנו יכולים. הנה אני גם רואה מאיפה זה בא, זה הגיע מזה שבהתחלה היה את האדריכלית והיה את הפרויקטור, שהסתכמו ביחד ל- 65,000-70,000 ש"ח, וכנראה אחרי זה הוחלט לשים פרקט.

גב' רונית ד. עייאש: אלעד, כל ההערכות מתקבלות מההנדסה-

גב' עדי זנד: אז שלא יהיה פרקט.

גב' עדנה זטלאוי: נו ברצינות.

מר אלעד ארזי: לא.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני מנסה להבין את התהליך.

מר אלעד ארזי: לא.

גב' רונית ד. עייאש: באמת.

מר אלעד ארזי: אני לא מכיר את זה.

מר יוסף ניסן: עובדיה, עובדיה.

גב' עדנה זטלאוי: מה קשור עובדיה לחדר הכלה?

מר יוסף ניסן: עובדיה מביא את הצעות המחיר לבתי הספר, עובדיה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל הכלה זה לא היה הקשר שלו, הוא עושה שיפוצי קיץ.

גב' חגית מ. מימון: נכון, אבל במסגרת שיפוצי קיץ הוא הלך איפה שהולך להיות מרכז הכלה, וכשהוא רצה לקנות פרקט לכל שיפוצי הקיץ, חלק מהפרקט הלך לשם. ואני באתי ואמרתי אם הפרקט הולך להכלה אותו נרשום בתב"ר הכלה.

פרופ' עפר לוי: וזה לא נלקח בחשבון-

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: מה זאת אומרת זה?

פרופ' עפר לוי: בקיצור הפרקט-

גב' חגית מ. מימון: מה זאת אומרת יש פה רשימה של כל מה שהיה צריך להיות בשיפוצי קיץ, והפרקט ברור שהוא ירד משם, מה אני ארשום אותו כפול?

פרופ' עפר לוי: הוא לא נכלל בהערכה של ה-70,000 ₪ הפרקט.

גב' חגית מ. מימון: הפרקט לא נכלל ב-70,000 ₪.

גב' עדי זנד: עפר הבעיה היא, אני אחדד את הבעיה, בסדר? אני אחדד את הבעיה-

גב' חגית מ. מימון: להכיל את התלמידים.

גב' עדי זנד: הבעיה היא כשאתה בא ואומר בואו נפתח תב"ר.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: להכיל אותם. ברוריה תסבירי מה זה חדר הכלה.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, רגע, חברים.

פרופ' מתי ליפשיץ: מישהו יכול להסביר לי מה זה חדר הכלה?

מר יוסף ניסן: מתי שנייה.

גב' בתיה הרפז: מרחב הכלה זה מרחב שמיועד-

מר יוסף ניסן: לחיזוק.

גב' בתיה הרפז: לתת מענה לתלמידים בעלי צרכים מיוחדים. שמשד החינוך מעודד בכל מוסד חינוכי להקים מרחב הכלה, יש גם-

פרופ' מתי ליפשיץ: לילדים מוגבלים בצורה כזו או אחרים?

גב' בתיה הרפז: צרכים מיוחדים.

פרופ' מתי ליפשיץ: תני לי דוגמא מה?

גב' עדי זנד: הם לא מוגבלים, זה לא ילדים מוגבלים.

עו"ד קובי נודלמן: יש בעיות רגשיות-

גב' עדי זנד: חלילה.

עו"ד קובי נודלמן: יש בעיות-

פרופ' עפר לוי: צרכים מיוחדים, צרכים מיוחדים.

פרופ' מתי ליפשיץ: ילדים עם צרכים מיוחדים.

גב' ברוריה אליעז: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מוגבלים.

גב' ברוריה אליעז: כן, צרכים מיוחדים.

פרופ' מתי ליפשיץ: תני לי דוגמא מה למשל-

גב' ברוריה אליעז: זה לא רק, זה לא רק.

פרופ' מתי ליפשיץ: לעשות מה? דוגמא אחת.

גב' עדנה זטלאוי: מה התפיסה של החדר הכלה?

מר יוסף ניסן: דוגמא לפעילות שעושים בחדר הכלה.

דוברת: אבל יש תכנית, הוגשה תכנית-

גב' בתיה הרפז: יש תכנית מפורטת.

פרופ' מתי ליפשיץ: תנו לי דוגמא אחת, תנו לי דוגמא אחת.

גב' בתיה הרפז: תכנית אחת-

דובר: ... זה אחד הדברים הבסיסיים שצריך לאשר בבית הספר.

גב' בתיה הרפז: זה חדר שיש בו טיפולים.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע, אני מקבל תשובה.

גב' בתיה הרפז: יש בו טיפולים או פרא-רפואיים או טיפולים רגשיים עם יועצת עם פסיכולוגית-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לילדים עם צרכים מיוחדים.

גב' רונית ד. עייאש: אני קוראת חדר 100,000 ש. זה המשפט שכתוב.

גב' בתיה הרפז: משרד החינוך הקצה לזה 50,000 ש.

מר יוסף ניסן: אבל משרד החינוך נותן לך 50,000 ש.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רונית מה את רוצה וואוו.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה-

גב' רונית ד. עייאש: יש פה יו"ר ועדת חינוך, יש תכנית, למה לא להציג את התוכנית הזאת?

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה זה תכנית לילדים עם צרכים מיוחדים?

גב' עדי זנד: אני חושבת שיש פה בעיה אחרת לגמרי. בכלל לא מדברים על הבעיה.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לומר הערה.

גב' עדי זנד: על התב"רים.

גב' ברוריה אליעז: אני לא מבינה את השאלה, תפתחו פרוטוקול ותראו שהוסבר מהו חדר הכלה, הוסבר שהייתה תכנית-

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה, המורה ברוריה לא קראנו, אפשר לעשות אספת הורים.

גב' ברוריה אליעז: אני מבקשת ממך אל תפריע לי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש לא להיות מורה איתנו בשולחן פה.

גב' ברוריה אליעז: אז אתה יכול לבקש.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא קראנו.

גב' ברוריה אליעז: אתה יכול לבקש.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא קראנו.

מר יוסף ניסן: אוקיי ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: זה הוסבר, זה נאמר. עכשיו הגברת עדי רון-

מר יוסף ניסן: חברים נו.

גב' עדי זנד: אנחנו צריכים לקבל נתונים. אנחנו צריכים לקבל נתונים.

מר יוסף ניסן: אבל עדי, עדי-

גב' ברוריה אליעז: אפשר לכבד אחד את השני.

גב' עדי זנד: מה זה הדבר הזה?

מר יוסף ניסן: עדי, ברוריה מדברת.

גב' עדי זנד: אז מה.

גב' ברוריה אליעז: נורא כיבדתי אתכם, בבקשה אל תעירו באמצע.

גב' עדי זנד: לא, כשאנשים יושבים בקהל ואומרים: 'אתם לא עושים את העבודה', אז אני רוצה להגיד לך שזה לא לעניין אדוני ראש המועצה.

גב' ברוריה אליעז: עדי זה לא בסדר, אני כיבדתי אתכם כשדיברתם. תנו לי לסיים-

מר יוסף ניסן: אם ראית שהתב"ר עלה-

גב' ברוריה אליעז: יוסי-

מר יוסף ניסן: בבית-

גב' ברוריה אליעז: אני לא סיימתי.

מר יוסף ניסן: סליחה, סליחה ברוריה.

גב' עדי זנד: אתה צודק.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: הגברת עדי רון כרגע אמרה הערה מאוד נכונה, זה דבר שעבדו עליו, שהוגש. אנחנו כאן כמועצה רבותיי, בואו לא נשכח, אנחנו לא מתחילים לעבוד שוב על כל מה שוועדות עבדו, כי אנחנו נותנים להם לעבוד. אנחנו לא כמועצה כאן באים כדי רק למצוא את נקודות הניגוח, אנחנו באים לכבד את האזרח ואת הציבור, וזה נאמר כבר. ואת הוועדות שנותנות לנו את המידע, כיוון שיושבים בוועדות האלה אזרחים יותר מאשר חברי מועצה, ואנחנו לא מתחילים כאן לעבוד מחדש. מה קורה פה? יש איזה גבול. שימו לב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה להגיד משפט אחד.

גב' ברוריה אליעז: שימו לב לאן אתם כבר מתדרדרים.

פרופ' מתי ליפשיץ: חונכנו, חונכנו.

גב' ברוריה אליעז: אז חונכת אני שמחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: כולם פה, משפט אחד.

גב' ברוריה אליעז: אני שמחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני גם שמח. משפט אחד רבותיי, כי זו דעתי האישית. אם הגדלת התב"ר הזה הוא לטובת ילדים עם צרכים מיוחדים, אני בכלל לא מבין את הוויכוח.

מר יוסף ניסן: אוקיי מצוין.

פרופ' עפר לוי: אני גם רוצה, תודה רבה מתי, אני גם רוצה לציין עוד משהו. נאמר פה שיש פה שיטה שמבקשים בהתחלה קצת ואחרי זה מגדילים. אבל זכורים לי פה גם כמה ישיבות, שביקשנו תב"רים אם זה עבור מרכז הצעירים, והיו פה ויכוחים למה אתם צריכים 100,000 ש"ח, תורידו ל-70,000 ש"ח, תורידו ל-50,000 ש"ח, אם צריך נוסף אחרי זה. והיו לא מעט דיונים כאלה שאמרנו אנחנו רוצים שיהיה מספיק ונאמר פה מהצד שמאל של השולחן-

מר יוסף ניסן: אגב לפני 4 חודשים-

פרופ' עפר לוי: תורידו, אם אתם תצטרכו עוד, תבקשו עוד.

מר יוסף ניסן: אגב-

פרופ' עפר לוי: אז עכשיו לבוא ולהגיד שיש לנו שיטה כזאת, שאם מבקשים משהו שהוא בוודאות יספיק, אז אומרים הגזמתם תורידו, מבקשים-

גב' רונית ד. עייאש: תחכה לסעיף הבא.

מר יוסף ניסן: אגב אני רוצה לומר עוד משהו.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לילדים שצריכים את זה.

מר יוסף ניסן: דקה-

פרופ' עפר לוי: וגם פה ספציפית מדובר פה על פרט שלא נכלל בתקציב של ה-

70,000 ₪, עבור ילדים, עבור ילדים עם צרכים-

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' עפר לוי: לא הופיע ב-70,000 ₪.

מר יוסף ניסן: יותר מכך, יותר מכך, רגע-

גב' עדי זנד: אני רוצה להתייחס.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה-

גב' עדי זנד: אני רוצה להתייחס מה זה.

מר יוסף ניסן: שנייה, אז אני רוצה לומר משהו.

גב' עדי זנד: אתה לא יכול כל הזמן לסתום לי את הפה.

מר יוסף ניסן: אגב לפני 4 חודשים אנחנו סגרנו תב"רים שהיו בעודפים.

פרופ' עפר לוי: למה? אמרתי משהו לא נכון?

גב' עדי זנד: אני רוצה להתייחס לדברים שלך-

פרופ' עפר לוי: לא היו פה ויכוחים? מתועד בפרוטוקול-

מר יוסף ניסן: רגע-

גב' עדי זנד: עפר אני רוצה-

פרופ' עפר לוי: דצמבר 2020 ו-

גב' עדי זנד: עפר לפני שאתה מתלהם אני רוצה-

פרופ' עפר לוי: אני לא מתלהם, אני רק מצדין עובדה. כולם זוכרים, כל מי שיושב פה בשולחן. שנלחמנו תנו מספיק, לא. אם תצטרכו תבקשו עוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אם ב-30,000 ש"ח אפשר לעזור לילדים עם צרכים מיוחדים, אני לא מבין אתכם.

מר יוסף ניסן: מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין אתכם.

מר יוסף ניסן: מסכים. אגב אני רוצה עוד לומר מילה, לפני 4 חודשים סגרנו תב"רים שהיו בעודף, והעברנו 400,000 ש"ח לקרן לעבודות פיתוח.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי.

מר יוסף ניסן: אפשר להצביע על התב"ר?

גב' עדי זנד: אפשר להתייחס?

מר יוסף ניסן: מי בעד?

גב' עדי זנד: לא, אני רוצה להתייחס למה שאמר עפר, אני מבקשת.

גב' ברוריה אליעז: אז הנה הרוב בעד.

מר יוסף ניסן: הרוב בעד.

גב' עדי זנד: רגע, אבל אתה לא נותן לי להתייחס?

מר יוסף ניסן: שנייה, אני אתן לך לדבר נו. אני אתן לך לדבר.

גב' עדי זנד: אתה לא יכול לעשות הצבעה לפני שאני מדברת.

מר יוסף ניסן: בבקשה עדי כן.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד משהו על זה. אני חושבת שצריך להסתכל רגע על התמונה הכוללת עפר. אתה איש של מתמטיקה, אתה יודע שכשיש עוגה תקציבית אנחנו מחויבים בעוגה התקציבית לתת מענה מקסימלי לתושבים שלנו.

פרופ' עפר לוי: מסכים לחלוטין.

גב' עדי זנד: רגע, עד כאן אתה מסכים איתי?

פרופ' עפר לוי: כמובן, ציינתי רק עובדות עם מה שהיה פה בישיבות קודמות.

גב' עדי זנד: אין מה לעשות שהסדין שלנו-

פרופ' עפר לוי: זה הכול, אני לא-

גב' עדי זנד: רגע עפר, תן לי לגמור את המשפט. אתה מסכים איתי שהסדין שלנו הוא קצר, אנחנו יודעים את זה כבר הרבה שנים, אנחנו מתנהלים מול המצב הזה. עכשיו כשאתה לוקח מצד אחד לצד השני, זה אומר שבצד אחר מישהו ישן בלי שמיכה. אז קודם כל זה לא מהמקום, ואי אפשר להאשים אותי שחינוך הוא לא בראש מעייני, אני כן זה ואני לא מזלזלת במורים, מי שאמר פה שמזלזלים במורים.

פרופ' עפר לוי: אבל מה זה קשור למה שאמרת. אני לא אומר צריך להיות פזרנים-

גב' עדי זנד: אני מורה-

פרופ' עפר לוי: צריך להיות אחראיים.

גב' עדי זנד: אני מורה-

פרופ' עפר לוי: רק ציינתי עובדה.

גב' עדי זנד: רגע. אז עכשיו אני רוצה להגיד, כשאנחנו יש לנו עוגת תקציב, של 100% ובסופו של דבר אנחנו מושכים מעוגת התקציב הזאת בדרכים כאלה ואחרות, במקום אחר חסר. יש לנו סוג של אחריות לשאול גם את השאלות האם, לא בגלל שלא צריך חדר הכלה.

פרופ' עפר לוי: כמובן שיש אחריות, אבל הייתה פה טענה שיש פה שיטתיות.

גב' עדי זנד: האם באמת צריך את התוספת הזאת, האם היא חיונית. זה לא ה- 20,000 ₪.

פרופ' עפר לוי: לשאול אפשר הכול, ויש גם תשובות. אבל היה פה משהו שמתכננים מראש בשיטת הסלמי, זה אתם אמרתם.

גב' עדי זנד: אבל בעוד סעיף אתה תראה את זה עוד פעם-

פרופ' עפר לוי: מסכים לחלוטין צריך להיות אחראיים וצריך-

גב' עדי זנד: מ-160,000 ₪ זה עולה ל-350,000 ₪, בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: עפר זה מגיע עוד הפעם-

גב' עדי זנד: אני לא אצביע נגד חדר הכלה.

גב' חגית מ. מימון: עדי לגבי הפרקט הוא ירד, הוא היה ברשימה והוא ירד משיפוצי קיץ.

מר יוסף ניסן: מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד חדר הכלה?

מר יוסף ניסן: מי בעד חדר הכלה? מצוין. שלומי יצא לסיגריה? הצבעת? בעד. אוקיי, אנחנו עוברים-

גב' עדנה זטלאוי: רגע, אבל ברוריה איננה, איפה ברוריה?

גב' חגית מ. מימון: ברוריה הצביעה.

גב' עדי זנד: יצאה לסיגריה.

מר יוסף ניסן: ברוריה בעד.

פרופ' מתי ליפשיץ: הרי קיבלתם כרגע הרצאה, היא בעד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מרכז הכלה.

מר יוסף ניסן: חברים אנחנו עוברים לנושא הבא, זה הגדלת תב"ר 392 מ-160,000 ש"ח ל-360,000 ש"ח בנושא מבנה לבית הכנסת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מתנגד.

מר יוסף ניסן: רגע.

גב' חגית מ. מימון: אני רוצה רגע להסביר את השתלשלות האירועים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מתנגד.

גב' חגית מ. מימון: בישיבה ביום 2.3.2021 הגיעו נציגים והציגו בפנינו תכניות לבית כנסת. באותו יום אתם הצבעתם-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה...

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: בגלל זה לא הבנתי מה זה נציגים.

גב' עדנה זטלאוי: כן, נציגי השכונה.

גב' חגית מ. מימון: נציגי השכונה נכון? נציגי השכונה.

גב' רונית ד. עייאש: קוראים לו אילן וזה.

גב' חגית מ. מימון: אילן ואלי, מעולה. באותה ישיבה הסכום שהועלה להצבעה שלכם היה 160,000 ₪, זאת גם הערכה שנתנו לגזברית, לכן אנחנו העלינו 160,000 ₪.

פרופ' עפר לוי: הערכה של מי?

מר אלעד ארזי: שלנו.

גב' חגית מ. מימון: של מחלקת ההנדסה.

גב' רונית ד. עייאש: של ההנדסה.

גב' עדי זנד: ההנדסה הביאה אומדן של 160,000 ₪.

מר אלעד ארזי: אכן.

גב' עדי זנד: אוקיי. ונשאלה באותו פרוטוקול, נשאלה שאלה-

גב' חגית מ. מימון: נכון.

גב' עדי זנד: האם הכסף הזה-

גב' חגית מ. מימון: בזה נסיים.

גב' עדי זנד: יספיק.

גב' חגית מ. מימון: נכון, רונית שאלה.

פרופ' עפר לוי: ולזכותך רונית אני אציין, שאת אמרת, אפילו נקבת בסכום של 200,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: נכון, אפילו אמרת 200,000 ₪.

פרופ' עפר לוי: בפרוטוקול.

גב' חגית מ. מימון: יש לי את התיעוד.

גב' עדי זנד: אוקיי, בסדר גמור.

פרופ' עפר לוי: ושאלת אם אכן זה כולל הכול-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

פרופ' עפר לוי: נאמר שכן. זה מה שנכון נכון.

גב' רונית ד. עייאש: תודה עפר. אני זכרתי את הסכומים, אני לא זכרתי את...

גב' חגית מ. מימון: בקיצור יש פה את הספר של ועדת רכש. נכון לרגע זה יצא סכום של 40,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: למה יצאה כבר? לא עשינו עוד...

גב' חגית מ. מימון: לא רגע, יצא 40,000 ₪, הוצא.

גב' רונית ד. עייאש: איך יצא? על מה? זו השאלה.

גב' חגית מ. מימון: הא אוקיי. הוצאת היתר בנייה, מפה להיתר בנייה, ייעוץ לביסוס, הוצאות להיתר בנייה, יועץ נגישות, אגרת בקשה מרשות מקרקעי ישראל-

גב' רונית ד. עייאש: אז עכשיו תיאורטית גם אם עוצרים עכשיו, תיאורטית, עכשיו אני

משחקת בתיאוריה. זאת אומרת 40,000 ₪ יצא.

גב' חגית מ. מימון: נכון. רגע שנייה-

פרופ' עפר לוי: זה כולל גם אדריכל?

גב' חגית מ. מימון: רגע זה התכנון.

עו"ד קובי נודלמן: כן, כן.

גב' עדנה זטלאוי: את גם במכרז.

גב' חגית מ. מימון: זה היה במכרז.

גב' רונית ד. עייאש: אני רק אומרת.

גב' עדנה זטלאוי: יצאנו למכרז... את צריכה להכריע בעניין הזה.

פרופ' עפר לוי: חגית, כולל אדריכל?

גב' חגית מ. מימון: כן, 40,000 ₪ כולל אדריכל.

פרופ' עפר לוי: אוקיי.

גב' חגית מ. מימון: ואדריכל.

גב' רונית ד. עייאש: ... 40,000 ₪ כל מה שאמרת.

גב' חגית מ. מימון: כל מה שאמרתי עד עכשיו.

פרופ' עפר לוי: שאדריכל זה הוצאה משמעותית.

גב' רונית ד. עייאש: 40,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: אמור להיות הוצאה משמעותית, אתה מדבר על מבנה 60 מ"ר, בוא פרופורציות בחיים.

פרופ' עפר לוי: יחסית ל-40,000 ש"ח אני מניח.

גב' חגית מ. מימון: יש עוד כמה נושאים שוועדת רכש עצרה, שזה קשור לתשתיות ופיתוח, קשור לקידוח, קשור לאינסטלציה, עצרנו את זה, כי אמרנו אם אנחנו נכניס את זה ייגמר הכסף. במקביל יש מכרז. שהמכרז אמור להסתכם ב-180,000 ש"ח.

גב' עדנה זטלאוי: 180,000 ש"ח.

גב' חגית מ. מימון: 180,000 ש"ח כולל מע"מ.

גב' עדנה זטלאוי: המבנה עצמו 180,000 ש"ח.

גב' חגית מ. מימון: בקיצור כרגע-

גב' עדי זנד: המבנה היביל שהולכים-

גב' חגית מ. מימון: בדיוק.

מר יוסף ניסן: זה כולל ההובלה אגב? כולל הובלה והנחה?

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' עדי זנד: לא, אבל לא תשתיות אינסטלציה וכל השאר לא.

גב' עדנה זטלאוי: מה?

עו"ד יגאל ברק: ועדת מכרזים כבר דנה בזה.

גב' עדנה זטלאוי: ועדת המכרזים כבר הוציאה המלצה לראש המועצה כן.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי, נכון לרגע זה, נכון לרגע זה זה מסתכם ב-310,000 ₪, אני לקחתי עוד 10%, כי למדתי מהעבר, בסדר? אם אני סוכמת עכשיו את ה-40,000 ₪ את ה-180,000 ₪ את התשתיות ואת הכול, זה מסתכם ל-310,000 ₪. אני בכוונה אמרתי 360,000 ₪, כי אמרתי אני לא יודעת מה יהיה בדרך. כמובן שאם אתם תסכימו ל-360,000 ₪ מה שיישאר שם יחזור לקרן.

גב' רונית ד. עייאש: טוב אז תקשיבי, מכיוון שאישרנו את זה במרץ, והשארנו סכום מסוים וידוע, וחודש אחריו או חודשיים אחריו, הבאנו לדיון פה ואישרנו עוד מאותו קרוון בדיוק, רק לחדר של-

גב' חגית מ. מימון: רווחה.

גב' רונית ד. עייאש: רווחה. הווה אומר ואישרנו את אותו סכום-

גב' חגית מ. מימון: דומה 160,000 ₪ ו-170,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: 160,000 ₪ ו-170,000 ₪. זאת אומרת אתם באים ואומרים עכשיו שאנחנו על 2 מבנים יבילים נוציא סדר גודל של 700,000 ₪ ומשהו, על 2 מבנים יבילים. שאין לנו הרבה כסף-

מר יוסף ניסן: למה 700,000 ₪ ומשהו.

גב' עדי זנד: כי כל אחד מהם יעלה אותו דבר.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: 310,000 ₪ כפול 2 זה 620,000 ₪, אז איך הגעת...

גב' עדי זנד: לא, 360,000 ₪ היא לקחה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל היא ביקשה 360,000 ₪.

מר יוסף ניסן: היא לקחה 10%-

גב' עדי זנד: אז זה אותם 10%.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא רוצה תוריד, אתה רוצה לשים 360,000 ש"ח, תשים 360,000 ש"ח, די מספיק.

מר יוסף ניסן: את אישה של הפרטים הקטנים.

גב' רונית ד. עייאש: אני 360,000 ש"ח כפול 2-

מר יוסף ניסן: אז בואי נשאר על הפרטים הקטנים.

גב' רונית ד. עייאש: זה 700,000 ש"ח. מה לעשות, זה מה שהגזברית שלך שמה על השולחן, בסדר?

מר יוסף ניסן: טוב.

גב' רונית ד. עייאש: יופי.

גב' עדנה זטלאוי: הרווחה יהיה יותר יקר.

גב' חגית מ. מימון: הרווחה יהיה יותר יקר, כי הוא לא חדש, הוא תיקון.

גב' רונית ד. עייאש: אתם יכולים להקשיב, הרווחה יהיה עוד יותר יקר, שימו לב לפרטים.

גב' עדי זנד: זאת אומרת אנחנו איפה שהוא בין ה-800,000 ש"ח למיליון ש"ח על 2-

גב' ברוריה אליעז: רונית, רונית-

גב' חגית מ. מימון: רגע, אבל ברווחה יש לנו השתתפות, יש לנו השתתפות ברווחה.

גב' ברוריה אליעז: השאלה-

גב' עדנה זטלאוי: 35% עד 50%.

גב' חגית מ. מימון: של 35% עד 50%.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לשאול המשך לשאלה הזאת.

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: יש הערכה ראשונה שניתנה, שהיא הערכה מקצועית.

גב' חגית מ. מימון: נכון.

גב' ברוריה אליעז: מי שהביא את הערכה חשב על זה. אני גם זוכרת שאת דברי הפרוטוקול שרונית היא שאלה, ואם יצטרכו יותר וכמה יצטרכו יותר וכדומה מה יהיה. אז דובר שזה יגדל קצת. אני לפי ההיגיון שלי מבינה שאם איש מקצוע מעריך עבודה, עלול להיות בגלל הרבה סיבות, יוקר מחיה כך אחרת וכו', שזה גדל ב-10%, 15%, 17%, אני כבר לא יודעת מה להגיד. אבל אנחנו נמצאים בהערכה מאוד מאוד לא נכונה לעומת הבקשה כרגע. אז כאן נשאלת השאלה למה אנחנו מגיעים לפער הזה?

עו"ד קובי נודלמן: יענה לך, אלעד יגיד לך למה.

מר אלעד ארזי: כן תשאלני.

גב' ברוריה אליעז: אז שאלתי.

מר אלעד ארזי: טוב ככה, אנחנו הערכנו 160,000 ₪. 160,000 ₪ התבסס על ככה, התבסס על 145,000 ₪ עלות המבנה, שבזמנו לקחנו גם אני וגם אילן, לקחנו בזמנו הצעות מחיר, וזה מה שקיבלנו. הצעות מחיר למבנה יביל היו 145,000 ₪. בפועל הקול קורא יצא 180,000 ₪. אפשר עוד פעם לנתח למה שיטת הקול קורא הוא כזאת, ניגשו רק 2. יש בעיה לנהל איתם משא ומתן, אבל בסוף בפועל אנחנו ממש קיבלנו הצעות פרוגרמטיות אמתיות של 145,000 ₪-

גב' עדנה זטלאוי: הזולה ביותר הייתה 180,000 ₪.

מר אלעד ארזי: כן.

גב' עדנה זטלאוי: אחריה הייתה 185,000 ₪ פלוס מע"מ.

מר אלעד ארזי: כן.

מר יוסף ניסן: אז למה לא פנינו לאלה שנתנו לנו הצעות מחיר לתת הצעת מחיר?

מר אלעד ארזי: כי זה היה קול קורא.

מר יוסף ניסן: נו? לפנות-

גב' ברוריה אליעז: אז מה?

מר אלעד ארזי: זה היה קול קורא.

גב' ברוריה אליעז: אז מה?

מר אלעד ארזי: מי שמנהל את הקול קורא, אני לא יודע, אתה שואל אותי למה לא.

מר יוסף ניסן: אפשר לפנות פנייה לחברות שהגישו לנו שיגישו.

גב' רונית ד. עייאש: אני עשיתי גוגל, פשוט ... 60,000 ₪.

מר אלעד ארזי: אז אנחנו קיבלנו הצעות-

גב' רונית ד. עייאש: גוגל פשוט למבנה יביל-

מר אלעד ארזי: אני לא יודע איזה מבנה את עשית, אני לא יודע מה הוא כולל, מה

לא כולל. אנחנו בדקנו ועוד פעם אני אומר, וקיבלנו 145,000 ₪ למבנה כולל המיזוג, כולל כל מה שצריך בפנים וכו'. 15,000 ₪ היה אמור להיות לחיבור התשתיות. מה שקרה בפועל הוא דבר כזה, דיברנו על המבנה, החלק השני וזה כן צוין בזמנו בפרוטוקול, קראתי היום את הפרוטוקול לפני הישיבה, דיברנו שאנחנו מנסים להניח את המבנים בלי היתר. בודקים אפשרות לעשות מה שנקרא שימוש חורג בשטח ולהניח את המבנה. לצערנו לא צלח, לא קיבלנו אישור לזה.

עו"ד קובי נודלמן: לא מוציאים לשימוש חורג גם את... שימוש חורג?

מר אלעד ארזי: לא.

עו"ד קובי נודלמן: למה לא?

מר אלעד ארזי: שימוש חורג זה חתימה פשוטה.

מר יוסף ניסן: אבל שימוש חורג זה על מבנה קיים שאתה עושה בו שימוש חורג, לא מבנה חדש.

מר אלעד ארזי: אנחנו בזמנו חשבנו שאפשר לעשות-

מר יוסף ניסן: לא מבנה חדש.

מר אלעד ארזי: חשבנו שאפשר לעשות על מבנה יביל שימוש חורג לתקופה מסוימת. וגם זה צוין בפרוטוקול, ובסוף הבנו שאין ברירה וחייב לצאת היתר. ומפה נולדו עוד-

גב' ברוריה אליעז: לא, על סמך מה חשבנו, כי זה היה נוהל קודם? על סמך מה?

מר אלעד ארזי: כי אמרנו שזה מבנה זמני שבא לשרת לתקופה קצרה יביל, ואפשר לחסוך את הליך ההיתר.

גב' ברוריה אליעז: לא, אבל יש כללים.

מר יוסף ניסן: יש יועץ משפטי, אבל יש יועץ משפטי שהיה צריך להתייעץ איתו פשוט.

מר אלעד ארזי: דרך אגב היועץ המשפטי פה בישיבה, הוא יכל להגיד את זה. תכנון ובנייה...

גב' ברוריה אליעז: מה הוא ידע כמה זה עולה?

מר יוסף ניסן: בתכנון ובנייה.

גב' ברוריה אליעז: נו באמת הגזמנו.

מר יוסף ניסן: לא, אם צריך היתר או לא צריך היתר.

גב' ברוריה אליעז: הוא יודע כמה זה עולה?

מר אלעד ארזי: לא כמה זה עולה, אם אפשר להגדיר את זה כשימוש חורג או לא כשימוש חורג.

גב' ברוריה אליעז: אבל מי שאל את השאלה הזאת בכלל? מי שאל את השאלה.

מר אלעד ארזי: נכון, בגלל ש-

גב' ברוריה אליעז: למה שהוא יגדיר? מישהו שאל את זה?

מר אלעד ארזי: אז אני אומר שאנחנו בבדיקה-

גב' ברוריה אליעז: אז למה שהוא יגדיר.

פרופ' עפר לוי: זה לא היועץ הזה, זה יועץ של תכנון ובנייה.

מר אלעד ארזי: מבדיקה ראשונה שעשינו חשבנו שניתן לעשות שימוש חורג. בשורה תחתונה היה היינו צריכים תהליך היתר שעלה 50,000 ₪. במהלך ההיתר הגיע

קונסטרוקטור ויועץ הקרקע, ולמרות שחשבנו שאפשר להניח את המבנה ככה, דרשו לעשות כלונסאות ורצפה, שזה עוד 60,000 ₪. וזהו, זו תמצית החריגה.

גב' רונית ד. עייאש: ההצעה שלי אמיתי בכל תקציב ובטח בכסף ציבורי, שעכשיו ייקח את זה ויכפיל לנו פי 2 כמו שאמרתי, זה בעיניי פשוט בלתי נתפס. לעצור ולעשות חושבים לתוכנית התייעלות בשפה שלי אני קוראת לזה. לקנות קרוון משומש, לא יודעת סתם אני זורקת רעיונות שאנחנו עושים, תכנית-

(מדברים ביחד)

גב' רונית ד. עייאש: תכנית התייעלות. לא יכול להיות שמבנה קרוון שיהרס בעוד-

גב' ברוריה אליעז: בדיוק, מה עוד שזה יביל, בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: ... שלא-

גב' ברוריה אליעז: בדיוק, מה עוד שזה יביל.

גב' רונית ד. עייאש: לא יכול להיות. תקשיבו, אני בעד בית כנסת, צריך להיות בית כנסת בשרונית-

גב' ברוריה אליעז: זה נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אני הראשונה שאמרתי וישבתי עם החברים כדי למצוא את המיקום הנכון שזה יכסה גם את שכונת המניפה, עבדנו על זה. אבל לא יכול להיות שהכפלת סכום פי 2.5 או פי 2 וקצת כפול 2 תעבור ככה על סדר היום. זה כסף של כולנו ותב"רים אין. אין כסף בתב"רים.

פרופ' עפר לוי: גם ליישם את הלקחים גם ברווחה כמובן.

גב' רונית ד. עייאש: זה הוא שאני אומרת.

פרופ' עפר לוי: כי הכול זה כפול 2.

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה להוסיף עוד משהו.

גב' רונית ד. עייאש: כל התהליך הזה חייב להיעשות hold בתוכנית התייעלות.

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה להוסיף עוד משהו.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לשאול, מי בעד ההצעה של רונית לעשות hold?

גב' עדי זנד: לחשב מסלול מחדש.

מר יוסף ניסן: ולא לאשר את זה?

גב' רונית ד. עייאש: לא לאשר.

גב' עדי זנד: זה לא -

מר יוסף ניסן: ולא לאשר.

גב' עדי זנד: זה לעשות רגע התארגנות מחדש.

גב' רונית ד. עייאש: אילן.

מר אלעד ארזי: מה השאלה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, הוא שאל משהו.

מר יוסף ניסן: אני שואל מחברי המועצה מי בעד לעשות hold ולא לאשר את התב"ר הזה.

גב' עדי זנד: זה לא לא לאשר -

מר יוסף ניסן: לא לאשר את התב"ר כפי שהוא מוצג לנו.

מר אילן חזד: לפני שמקבלים את ההחלטה ומרימים את האצבע, אולי תאפשרו ככה להגיד כמה מילים?

גב' רונית ד. עייאש: בטח.

מר אילן חזד: ההחלטה שהתקבלה אז הייתה מבוססת לתקציב שבאמת אלעד העריך את זה. אם היינו מגיעים בחודש מרץ והיינו אומרים לכם, זה התקציב 300,000 ש, מישהו היה אומר לא?

גב' ברוריה אליעז: בטח.

מר אילן חזד: בסופו של דבר בית כנסת צריך. עכשיו אני מקבל את זה שזה נראה שיש מקום-

גב' ברוריה אליעז: יש היגיון בכל דבר.

מר אילן חזד: רגע, רגע, שנייה, שנייה, יש מקום להפקת לקחים, אני לא אומר שלא. יש מקום להפקת לקחים לבדוק במועצה את התהליך של האומדנים, איך מקבלים אותם, מתי מביאים את זה למועצה לדיון. אבל זה לא הסיבה עכשיו לעצור את התהליך, כי בית כנסת שרונים יש שם אנשים שגרים כבר מעל שנתיים בשכונת שרונית ואין בית כנסת. כמה רוצים עוד למשוך את זה? עכשיו לעצור את התהליך הזה זה לפחות עוד שנה.

גב' רונית ד. עייאש: אני עוד פעם-

מר אילן חזד: אז אני חושב שההחלטה שצריך לקבל כאן-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה רגע, זה שראש המועצה לקח את זה, לא, אני חייבת לדייק.

מר יוסף ניסן: את אמרת hold, hold זה לעצור.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא, אבל מה זה לעצור? אבל מה זה לעצור? זה לעשות החלפה איך אנחנו קונים עכשיו לא חדש בזה. אז תהיה דחייה של חודש בגלל הבדיקות? תעשו. אבל תביאו את התוכנית הזאת מוזלת. אי אפשר לאשר 700,000 ש"ח על 2 מבנים יבילים.

מר אילן חדד: אל תכניסי...

גב' רונית ד. עייאש: לא אילן, זה ראייה שלך, זה לא ראייה שלנו. הראייה שלנו שיבוא לדיון-

מר יוסף ניסן: זה לא 700,000 ש"ח, אני אתן אותך זה 620,000 ש"ח-

גב' עדי זנד: 600,000 ש"ח.

מר יוסף ניסן: ויש גם השתתפות של משרד הרווחה.

גב' עדי זנד: 600,000 ש"ח.

מר יוסף ניסן: יש השתתפות של 50% ממשרד הרווחה.

גב' רונית ד. עייאש: לך תביא תורם.

גב' חגית מ. מימון: בין 35% ל-50%.

גב' רונית ד. עייאש: יש כל כך הרבה דברים-

גב' עדי זנד: עפר הבנת את מה שאמרתי קודם?

גב' רונית ד. עייאש: ועוד משהו-

גב' עדי זנד: הבנת את מה שאמרתי קודם?

פרופ' עפר לוי: ... ציינתי מה היה לגבי הדיון הקודם, לא שמעת מה אני חושב כאן.

גב' רונית ד. עייאש: הגזברית כמה נשאר לנו בתב"ר עכשיו, סליחה בתב"רים באופן כללי? כמה היום?

גב' חגית מ. מימון: בקרן?

מר יוסף ניסן: בקרן.

גב' חגית מ. מימון: 660,000 ₪

גב' רונית ד. עייאש: בקרן סליחה.

מר יוסף ניסן: קרן.

גב' חגית מ. מימון: 660,000 ₪, אחרי שמשריינים עד סוף 2021 ומשריינים עד סוף 2022.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת 660,000 ₪-

גב' חגית מ. מימון: כלומר בנטו אחרי שרייון-

גב' רונית ד. עייאש: בהכפלה הזאת של התקציב נגמרה הקרן.

מר יוסף ניסן: 660,000 ₪ נשאר, מה נגמרה הקרן נו באמת?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אחרי שהוצאת את הכפול.

גב' חגית מ. מימון: לא.

גב' רונית ד. עייאש: לא יוסי, מה אתה לא מבין מה היא אומרת לך?

מר יוסף ניסן: נשאר לך 660,000 ₪-

גב' חגית מ. מימון: אחרי ששמת 160,000 ₪ לזה ו-160,000 ₪-

גב' עדי זנד: לא 160,000 ₪.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: 360,000 ₪ ו-360,000 ₪.

מר יוסף ניסן: יפה, אז נשאר לך 660,000 ₪, שממנו את יכולה לקחת-

גב' חגית מ. מימון: 200,000 ₪ להגדלה-

מר יוסף ניסן: 200,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: ועוד 200,000 ₪-

מר יוסף ניסן: לא עוד 200,000 ₪ להגדלה גם שם, כי שם יש לך השתתפות של 65%.

גב' רונית ד. עייאש: ... עוד פעם אתה מערב באחוזים, ככול שאתה אומר את זה 3 פעמים אתה מעלה את האחוזים. זה שיטה, זה התחיל ב-20% עלה ל-50% ועלה ל-65%.

גב' חגית מ. מימון: לא, לא, לא, היא רק שאלה מה יש בקרן.

פרופ' עפר לוי: לי יש שאלה יוסי.

מר יוסף ניסן: כן.

דובר: אילן לא סיים לדבר.

מר אילן חזד: בואו נשאר רגע ממוקדים בבית הכנסת בסדר? לא נתפזר. אז שוב אני אומר, ההחלטה היא אני חושב שזה היינו סבלניים עד היום במשך שנתיים, שאין שם בית כנסת ויש שמה מעל 200 נדמה לי, כמה? אולי אתה יודע את המספר אלעד,

מעל 200 בתי אב כבר שנמצאים שמה, וראוי שיהיה בית כנסת במקום.

גב' עדי זנד: אין ויכוח על זה.

גב' רונית ד. עייאש: אין ויכוח.

מר אילן חדד: לקבל החלטה כזאתי, תלכו תעשו תכנית התייעלות, זה עוד פעם לשלוח אותנו לעשות שיעורי בית, לחזור חזרה ולחזור עוד פעם לזה, זה סיפור שלדעתי ייקח כבר שנה. ממרץ עד היום כבר כל תחילת העבודות שלנו התחילו הרבה לפני מרץ, לפני שגם הגענו לשולחן הזה. ההחלטה שאני מציע לכם לקבל, זה לאשר את התב"ר, אלעד יעשה חשיבה איך אפשר להזייל את התהליך הזה, תחת ההחלטה שיהיה בית כנסת, ואם תרצו עוד החלטה להפיק לקחים להבא איך מגישים פה תקציבים. אבל לא צריך לעצור את בית הכנסת עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: לא, בית כנסת צריך להיות, על זה הייתה הסכמה.

(מדברים יחד)

מר אלעד ארזי: החיסכון היחידי שיכול להיות פה, כי היתר נצטרך לעשות, עבודות חפירה נצטרך לעשות, כלונסאות ורצפה נצטרך לעשות כך או כך. אני אומר הדבר היחידי שנוכל לחסוך בו להתייעל, זה באמת אם נביא מבנה יד שנייה, אבל גם זה כנראה נצטרך לשפץ אותו ולסדר אותו. אני רק אומר בסוף החיסכון היחידי הפרקטי שבאמת אפשר לעשות פה, זה במבנה עצמו. כי ההליך עצמו אי אפשר לחסוך אותו.

מר אלי אלבז: חברים, אני רוצה רגע להוסיף על מה שחברי דיבר. באמת אני רוצה להתייחס לתקלה עצמה, ואני מסכים אתכם זו תקלה, ואני באמת מבין אתכם. מדובר פה בכספי ציבור על אחריות שלכם. זה דבר שהוא לא היה אמור לקרות. יחד עם זאת אני אומר שדחייה או הקפאה או תקראו לזה איך שאתם רוצים כרגע של התהליך, לא תטיב עם הפרויקט עצמו, משום שהמספרים כבר די ברורים. אני מבין שנעשתה פה עבודה גם בגזברות יחד עם מחלקת הנדסה, המספרים די ברורים כשמדברים-

גב' עדנה זטלאוי: לא, הם עדיין לא ברורים, עדיין לא ברורים דיים.

גב' רונית ד. עייאש: עדנה אומרת שהמספרים עדיין לא ברורים.

גב' עדנה זטלאוי: עדיין לא ברורים דיים.

גב' ברוריה אליעז: יכול להיות יותר מזה? עדנה, יכול להיות יותר מזה?

גב' עדנה זטלאוי: לא, אני מקווה שפחות.

מר אלי אלבז: אני אומר שהתמונה די ברורה, משום שמדברים פה על 310,000 ₪, היא לקחה פה עוד איזה שהוא מקדם... עוד 40,000 ₪ עוד 50,000 ₪, יגיעו ל-360,000 ₪. אני מעריך אני רוצה להאמין שלא נגיע ל-360,000 ₪. לכן אני רוצה לבקש מכם חברים, לא לעצור את התהליך, בואו נמשיך עם בית הכנסת כמו שאמר אילן, גם אם היינו באים בחודש מרץ, ב-21.3.21 ומבקשים 300,000 ₪, אני לא יודע אם היינו נתקלים באיזה שהוא סירוב. את המקור התקציבי אני שמח לשמוע גם כן שיש. אבל בואו לא נעצור את זה, אני רוצה לבקש מכם באמת, תאשרו את ההגדלה של התב"ר, נמשיך עם זה. ככול שיישאר שמה כסף, הוא לא יישאר בבית הכנסת, זה דבר אחד. דבר שני, אני מזכיר לכם, דיברנו גם בישיבה הקודמת ב-21.3.21, אנחנו אמרנו בואו קודם כל נקים את בית הכנסת, סביב בית הכנסת תיבנה קהילה. הקהילה שתיבנה מסביב היא תקים את...

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה סטנדרטי אלי.

מר אלי אלבז: נכון, וזה מה שאני אומר.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שקרה לנו פה בכיכר ויצמן.

מר יוסף ניסן: אבל עזוב, זה לא קשור לדיון הזה.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא קשור.

מר אלי אלבז: לכן אני אומר-

מר יוסף ניסן: לא קשור לדיון הזה.

מר אלי אלבז: לכן אני אומר -

גב' רונית ד. עייאש: זה ברור.

מר אלי אלבז: משהו שחשוב מאוד, חשוב מאוד לא לעצור את התהליך, משום שהעצירה הזו לא תביא אותנו לשום מקום, הדברים הם די ברורים, תודה רבה.

גב' רונית ד. עייאש: אני מאוד... כמו שאני שומעת פה הם לא כל כך.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לשמוע את עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה להוסיף לכם בתפקיד שלי כיו"ר ועדת רכש, שאני מקבלת הצעות מחיר. אני רוצה להגיד לכם שאני רואה הצעות מחיר ואני פשוט המומה. כשמועצה המקומית להבים מבקשת הצעות מחיר להשטחת מגרש ועוד איזה כמה פעולות בשטח, היא מקבלת הצעות בטווח הזה 60,000 ₪ לא כולל מע"מ, 55,000 ₪ לא כולל מע"מ, 45,000 ₪ לא כולל מע"מ. השטחת מגרש ועוד איזה שהוא ביצוע קטן. אני לא מתיימרת להיות מהנדס -

פרופ' עפר לוי: אז זה בהקשר של בית הכנסת.

מר יוסף ניסן: כן, כן.

גב' עדנה זטלאוי: חכה רגע, קיבלנו את זה כן. אני מכירה את זה במישור הפרטי, ואני אומרת, זה נכון אני מדברת על פרטים קטנים אולי לעומת 300,000 ₪, מה זה 20,000 ₪ ומשהו חיסכון. אבל באמצעות התושייה הזאת, קיבלנו הצעה להשטחת המגרש רק ב-20,000 ₪ פלוס מע"מ. עכשיו גם לגבי הקידוחים, אני לא בטוחה, עומד לי על השולחן, עומדות לי הצעות של 52,000 ₪, 55,000 ₪ ו-57,000 ₪.

עו"ד קובי נודלמן: על מה?

מר יוסף ניסן: קידוחים.

גב' ברוריה אליעז: ואת בדקת ומצאת?

גב' עדנה זטלאוי: אני לא אתן לזה-

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' עדנה זטלאוי: אני אבדוק את עצמי עוד פעם, לפני שאני מביאה את זה לוועדת הרכש. רק שתדעו לכם שאני לא יודעת, איזה יד נעלמה מנסה כאן להוציא מהמועצה עוד כספים. כי זה בשם המועצה.

גב' ברוריה אליעז: מאוד חשוב מה שאת אומרת.

גב' עדנה זטלאוי: כי זה בשם המועצה.

פרופ' עפר לוי: גם לגבי האדריכל.

גב' ברוריה אליעז: זה מאוד חשוב לקחת לתשומת ליבנו.

פרופ' עפר לוי: זה נחתך באיזה שהוא בשליש לא?

גב' עדנה זטלאוי: אני לא יודעת, קבלנים רואים מועצה והם נותנים-

פרופ' עפר לוי: אז זה רק אומר שזה דורש בדיקה.

גב' ברוריה אליעז: זה לפי אחוזי, להם יש את...

גב' עדנה זטלאוי: אני בודקת את זה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אפשר לאשר את התב"ר ואז גם לבדוק, ולעשות את הפעולות שאת אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא יכול להגדיל.

מר יוסף ניסן: לא, אפשר לאשר מסגרת תב"ר.

גב' עדנה זטלאוי: לא אתן למחיר שערורייתי להיות מאושר בוועדה.

מר יוסף ניסן: אני מציע את הדבר הבא, לאשר את ההגדלה, אבל בכפוף לזה שעדנה תבצע את כל הבדיקות, על מנת לחסוך את העלויות ולהביא את זה לכאן לישיבה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא חושב שאפשר לאשר תב"ר לפני שיודעים מה הערך וכמה זה עולה. קודם מאשרים ואחר כך מבררים-

מר יוסף ניסן: אני סומך את ידי על הבדיקה של עדנה-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא-

מר יוסף ניסן: ב-100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני הייתי, עצתי לא לאשר את התב"ר הזה עד שאנחנו לא יודעים בדיוק על איזה סכום מדובר.

דובר: אבל הסבירו פה את הסכומים. אז אני רוצה להציע הצעה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אני באמצע המשפט.

מר יוסף ניסן: אז אנחנו מציעים את הדבר הבא-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אני באמצע המשפט. זה לא צריך לקחת שנה, אני מסכים איתך. והחבר'ה צריכים שזה ייקח הרבה יותר קצר. אבל איך אפשר להצביע על משהו שלא יודעים כמה זה עולה.

מר יוסף ניסן: מתי אני מקבל את מה שאתה אומר, אני מקבל את מה שאתה

אומר, רגע שנייה, אני מציע את הדבר הבא: אנחנו לא מאשרים את ההגדלה היום, עדנה תבצע את הבדיקות שלה, נעביר את זה בקבוצת הוואטסאפ, נאשרר את זה בקבוצת הוואטסאפ בכפוף לבדיקה שלה, ואחרי זה נתקדם בסדר? מקובל? מקובל. אוקיי, אז הורדנו את זה כרגע מהעניין.

מר אילן חדד: ההחלטה לא ברורה לי. לא ברורה.

מר יוסף ניסן: אנחנו נבצע בדיקה מחודשת, ונאשר את זה בוואטסאפ, בסדר? של הקבוצה של חברי המועצה.

מר אילן חדד: אתה מנסה לעצור את התהליך-

מר יוסף ניסן: מה?

מר אילן חדד: לעצור את התהליך-

מר יוסף ניסן: שבוע, זה עד שבוע ימים אילן, בוא. זה עד שבוע הבא.

מר אלי אלבז: אני רציתי ברשותכם להציע עוד הצעה אחת, לפני שמרימים את האצבעות-

מר יוסף ניסן: אלי אתה תעזור לעדנה, בסדר?

מר אלי אלבז: לא, אני לא יודע...

גב' עדנה זטלאוי: לא יודע?

מר אלי אלבז: אני לא יודע.

גב' עדנה זטלאוי: לא צריך.

מר שלומי שטרית: זה המקצוע שלך, אתה אומר לי לא יודע.

מר אלי אלבז: אני רוצה משהו להציע... לדרך קצרה יותר-

מר יוסף ניסן: לא, שייעץ.

מר אלי אלבז: מדובר פה על תב"ר-

גב' עדנה זטלאוי: אם... היועץ שלי יותר טוב.

מר אלי אלבז: מדובר פה על מחיר של 360,000 ₪. אני מכבד את הבקשה שלך. אני מבין שאתה לא רוצה לאשר תב"ר כשאין סכום.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

מר אלי אלבז: בואו נאשר את התב"ר בתנאי שלא יעלה על הסכום של 360,000 ₪.

גב' עדי זנד: לא.

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם ראש המועצה מבטיח לך שתוך שבוע יהיה לך מספרים-

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז צריך לדעת על מה אנחנו מאשרים.

מר יוסף ניסן: טוב. אוקיי, אנחנו נתקדם לתב"ר הבא.

גב' חגית מ. מימון: טוב, פתיחת תב"ר חדש מספר 400, מדובר-

דובר: מתי הדיון הבא?

מר יוסף ניסן: לא, אנחנו נעביר את זה בוואטסאפ, היא תעשה בדיקה, עד שבוע, עד שבוע. עד שבוע כן.

גב' עדנה זטלאוי: אתה אמרת שלא, מחר בבוקר.

מר יוסף ניסן: כן חגית.

גב' חגית מ. מימון: מדובר על תב"ר כיתה לליקוי שמיעה. מורכב מ-30,000 ₪, הרשאה שקיבלנו ממשרד החינוך, ו-20,000 ₪ מהקרן.

מר יוסף ניסן: זה ישתלם לנו אלי, זה ישתלם.

גב' חגית מ. מימון: ... כיתה לליקוי שמיעה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: את רוצה לומר איזה כמה מילים בתיה?

גב' בתיה הרפז: כן. כאשר יש ילדים עם לקויות או שמיעה או ראייה, אנחנו מגישים בקשה, משרד החינוך מאשר. מגיע יועצת מתכנתת תכנית, אומרת מה צריך לעשות, ובהתאם לזה מתקצבים. תמיד המועצה צריכה להוסיף, ואנחנו עושים את זה. יש לנו השנה ילדה שעולה מן הגן לכיתה א', הגן מונגש, אנחנו צריכים להנגיש כיתה לליקויי שמיעה.

מר יוסף ניסן: אוקיי, מי בעד?

דובר: כולם.

מר יוסף ניסן: קדימה, מחשוב.

גב' חגית מ. מימון: רגע, זה היה פה אחד?

מר יוסף ניסן: עדנה, בסדר היא שומעת, יש הקלטה.

גב' חגית מ. מימון: בסדר, היא תשמע אחרי זה, פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 400 – כיתה לליקויי שמיעה.

גב' חגית מ. מימון: תב"ר נוסף מחשוב תשתיות תקשורת מערכת החינוך.

גב' רונית ד. עייאש: אני צריכה תרגום.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי, זה אני צריכה את בתי, שתסביר בדיוק מה צריך בגנים.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת, זה אישרנו, רגע לפני שאת עונה, אישרנו החלפה, החלפנו את זה שהיה באחריות בעוד 100,000 ₪ ומשהו, ועכשיו אני רואה עוד פעם תקשורת. מה קורה פה?

גב' חגית מ. מימון: אוקיי, אז קודם כל הקול קורא שהיה בשנה שעברה של המחשוב, היה ספציפי למה שקרה בעקבות הקורונה. היה צריך להפוך את הכיתות לכאלה, שיהיה אפשר ללמד מרחוק.

מר יוסף ניסן: מתוקשבות.

גב' חגית מ. מימון: זה מה שהיה אז.

גב' בתיה הרפז: זה גם בגנים, את הגנים לא הנגישו.

גב' חגית מ. מימון: רגע, בנוסף היה קול קורא, רגע אני מסבירה, בנוסף היה קול קורא לרכישת מחשבים ניידים, שאת כולו קיבלנו ממשד החינוך. כרגע מדובר על תשתיות למערכת החינוך-

עו"ד קובי נודלמן: בתי ספר וגני הילדים נכון.

גב' חגית מ. מימון: בית ספר וגנים.

גב' עדי זנד: למה? למה כל שנה?

גב' בתיה הרפז: לא, לא בתי ספר, זה גני ילדים בבית הספר. לגני טרום חובה. כן, כי הם שומעים בבית הספר, את גני הילדים.

עו"ד קובי נודלמן: אבל זה חט"צ.

גב' בתיה הרפז: לא לחינוך מבחינת תשתיות.

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו נערכים לשנה נוספת שכנראה תהיה לה משמעות עם הקורונה, ואנחנו חייבים-

מר שלומי שטרית: שישמרו את הציודים.

עו"ד קובי נודלמן: אבל זה לא באותם מקומות שלומי.

גב' ברוריה אליעז: אני לא הבנתי מה ענית.

עו"ד קובי נודלמן: יש... שהוא לא בחט"צ וגם בגני הילדים.

גב' ברוריה אליעז: מדובר כרגע על תשתיות שלא פותחו בעבר.

גב' עדי זנד: איזה תשתיות הם?

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

גב' עדי זנד: איזה תשתיות? איזה תשתיות? מחשוב יושב על תשתיות, את לא יכולה להשתמש במחשוב אם אין לך תשתיות. אז איזה תשתיות אין?

גב' בתיה הרפז: אז אני מסבירה, את המחשוב לא צריך לרכוש-

עו"ד קובי נודלמן: רק את התשתית.

גב' בתיה הרפז: צריך להכין את התשתית.

גב' עדי זנד: יש לך מחשוב ולא עשית איתו כלום?

גב' בתיה הרפז: קנינו מחשבים במסגרת הקול קורא.

גב' עדי זנד: נו?

גב' בתיה הרפז: סופקו מכשירים גם של מפעל הפיס גם מהקול קורא וגם ממפעל הפיס.

עו"ד קובי נודלמן: זה היה בגנים, היה לך בגנים תשתיות.

גב' בתיה הרפז: בגנים אין תשתיות.

עו"ד קובי נודלמן: תשתית לחבר את המחשבים האלה.

גב' בתיה הרפז: בגני חובה וטרום חובה.

גב' עדנה זטלאוי: מה... חשמל ואינטרנט?

גב' עדי זנד: זהו שום דבר, מה זה?

גב' עדנה זטלאוי: יש אנשים שקוראים טביעות אצבע-

עו"ד קובי נודלמן: נא אז מה, יש הצעה שיושבת על השולחן, שעשית בדיקה לזה.

גב' עדי זנד: מי עשה את הבדיקה עוד פעם? אותו אחד שעשה קודם?

גב' עדנה זטלאוי: חיברנו את כל הגנים לאיזה שהוא ערוץ אינטרנט.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: על זה אין לי, על זה אין לי הרשאה.

גב' בתיה הרפז: רק את המחשבים קיבלת.

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה לבדוק את זה, הגנים מחוברים, אנחנו משלמים 50 ₪ לחודש רק לאינטרנט.

עו"ד קובי נודלמן: מי עשה את האומדן?

גב' ברוריה אליעז: נו יאללה תתקדמו.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע בתיה ועדנה, אתן קיבלתן הצעת מחיר ממי שאמור לעשות את העבודה שזה הסכום?

עו"ד קובי נודלמן: בית הספר-

פרופ' מתי ליפשיץ: איך הגעתם ל-60,000 ₪ ולא 50,000 ₪ או 70,000 ₪?

עו"ד קובי נודלמן: בית הספר הגיש הצעה שהוא קיבל אחרי שהוא עשה בדיקה מה העלויות של החיבורים האלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זאת אומרת החברה שאמורה לעשות את זה-

מר יוסף ניסן: לא שאמורה, זה הצעות מחיר פחות או יותר, לדעת איפה הם עומדים.

עו"ד קובי נודלמן: לא, קיבלו הצעות... לביצוע על ידי חברות, ברגע שיאושר תב"ר יתחילו לבצע בהתאם להצעות מחיר.

גב' עדי זנד: אבל מה צריך בכלל? בשנה שעברה קיבלתם גם תשתיות וגם מחשבים.

פרופ' מתי ליפשיץ: הצעת המחיר הייתה 60,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: קצת פחות אנחנו מעגלים.

מר יוסף ניסן: קצת פחות.

גב' עדנה זטלאוי: חגית מדובר גם על האינטרנט של בית הספר?

גב' עדי זנד: אז היו תשתיות, היו תשתיות בקול קורא, אני יודעת.

גב' עדנה זטלאוי: זה ה-100,000 נה שקנו לבית ספר-

גב' חגית מ. מימון: כן, אבל היא אומרת שזה לא בית ספר.

גב' בתיה הרפז: זה לא לגבי טרום חובה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: טוב, גם הנושא הזה ייבדק על ידי עדנה. חברים, הנושא הזה ייבדק על ידי עדנה השבוע בוואטסאפ הקבוצתי, בסדר? טוב, אנחנו בשיפוצי קיץ 2021.

עו"ד קובי נודלמן: מה החלטתם לגבי התשתיות?

מר יוסף ניסן: היא בודקת את זה השבוע בוואטסאפ של הקבוצה.

גב' עדנה זטלאוי: אני לדעתי הגנים מחוברים לתשתיות.

עו"ד קובי נודלמן: בחט"צ?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

גב' בתיה הרפז: וגם גני טרום חובה לא מחוברים.

עו"ד קובי נודלמן: בטח לא מותאמות למה שאנחנו צריכים-

גב' עדנה זטלאוי: בהחלט מחוברים.

גב' עדי זנד: דרך אגב החט"צ בטוח מחובר.

גב' עדנה זטלאוי: בהחלט מחוברים.

גב' עדי זנד: החט"צ שלך בטוח מחובר.

גב' ברוריה אליעז: טוב, את בודקת את זה.

מר יוסף ניסן: היא בודקת את זה.

גב' ברוריה אליעז: את בודקת.

מר יוסף ניסן: קדימה, חברים אנחנו מתקדמים אנחנו רוצים לסיים. חברים, בואו נסיים את התב"רים.

גב' ברוריה אליעז: חבריה תתקדמו.

גב' חגית מ. מימון: תב"ר אחרון שיפוצי קיץ-

מהקהל: אין מצב שבית ספר יגיש את זה אם זה גני טרום חובה, מה זה קשור לבית ספר בכלל?

גב' בתיה הרפז: לא, לא, לא, הוא מדבר על בית הספר.

גב' רונית ד. עייאש: אבל את אמרת שזה טרום.

גב' בתיה הרפז: אנחנו צריכים לטרום חובה תשתיות.

גב' עדנה זטלאוי: יש תשתית אינטרנט בגנים.

גב' עדי זנד: את צודקת.

גב' ברוריה אליעז: זאת תמיד השאלה.

מר יוסף ניסן: טוב חברים קדימה, שיפוצי קיץ 2021. כן חגית.

גב' חגית מ. מימון: סך הכול הערכה של 350,000 ₪-

גב' רונית ד. עייאש: לא, פה צריך סליחה-

גב' חגית מ. מימון: בבקשה, להקריא סעיף סעיף?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' חגית מ. מימון: מעולה.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' חגית מ. מימון: צבעים, פרזול, מגיני אצבעות-

גב' רונית ד. עייאש: בפעם הבאה חגית לשים את זה בחומר, לשלוח במייל. לא יכול להיות ש-350,000 ₪ נעשה ככה.

מר יוסף ניסן: אבל יכולת לבקש ולקבל.

גב' רונית ד. עייאש: אתה צודק.

מר יוסף ניסן: אז אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר?

גב' חגית מ. מימון: אוקיי. צבעים, פרזול, מחסן, אינסטלציה, חשמל, מזגנים, אישורי בטיחות, בית ספר יש במה שצריך להרים אותה, שיש אצל בחדר מנהלת, ניקוי ומילוי ארגז חול בחטיבה צעירה, כבאות בדיקות חשמל, דשא סינטטי לגן יערה, מקרר ותנור, מזגן גן טבלן, צביעה וחומרים, פירוק והרכבה בגני הודן וחצב, והוצאה גדולה למטבח

ושירותים.

גב' עדי זנד: איפה?

גב' ברוריה אליעז: איפה?

גב' חגית מ. מימון: בגנים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אגב מה היה שיפוצי קיץ 2020? באיזה סכום?

גב' חגית מ. מימון: 600,000 ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה?

גב' עדנה זטלאוי: שלחו את זה בקבוצה.

גב' חגית מ. מימון: 600,000 ₪ ונשאר 80,000 ₪ שחוזר לקרן.

מר יוסף ניסן: אני דיברתי אישית עם המנהלת-

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע, ב-2020 היה 600,000 ₪ שיפוצים-

גב' חגית מ. מימון: כן, אבל בפועל היה 520,000 ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: ועכשיו 350,000 ₪.

מר יוסף ניסן: אני דיברתי עם המנהלת אישית שאלתי אותה לגבי היקף השיפוצים, היא ישבה על כל הסעיפים, היא אמרה לי המבנים פה ישנים, יש פה דברים שצריך לעשות אותם ממזמן. בית הספר לא שופץ משהו כמו 15 שנה בצורה מסיבית.

גב' רונית ד. עייאש: כל שנה משפצים.

מר יוסף ניסן: לא, לא ברמה הזאתי, לא ברמה הזאתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: בשנה שעברה היה 600,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: עידן וחצב זה המטבח.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון, כל פעם אנחנו עושים חלק, זה נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: 600,000 ₪.

מר יוסף ניסן: כל פעם אנחנו עושים חלק.

פרופ' מתי ליפשיץ: כרגע בשנתיים אנחנו כמעט על מיליון ₪.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון, זה לא הרבה כסף, זה לא הרבה כסף.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא הרבה כסף?

מר יוסף ניסן: לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה הכסף... במועצה?

מר יוסף ניסן: מה לעשות?

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה לא הרבה?

מר יוסף ניסן: לא, ברמה של-

פרופ' מתי ליפשיץ: 1 + 1 זה 2. מה זה לא הרבה.

עו"ד קובי נודלמן: יש פה גם דברים בטיחותיים.

מר שלומי שטרית: הוא מביא מיליונים.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: רגע, המטבח בגן הודן וחצב מי ששאל איפה המטבח.

מר יוסף ניסן: יש שם מטבח כבר כמה שנים, ועכשיו החלטנו לחדש אותו.

גב' עדי זנד: בשנה שעברה עשינו נגישות.

מר יוסף ניסן: חברים, חברים, איפה זה בגן הודן המטבח שאנחנו עושים?

גב' חגית מ. מימון: כן, הודן וחצב.

מר יוסף ניסן: בגן הודן יש מטבח שכבר שנתיים מדברים שהוא נרקב וצריך להחליף אותו-

גב' רונית ד. עייאש: אבל למה? לא עושים בו שימוש בכלל.

מר יוסף ניסן: למה לא עושים בו שימוש?

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך עדיפויות. אם המקום הזה נרקב יש עדיפויות. חבריה מיליון ש"ח בשנתיים בתקציב מועצה...

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: יש לי שאלה, האם יוסי וחגית האם אפשר לקבל נתונים לגבי הוצאות גם של שיפוצי קיץ עומר מיתר-

עו"ד קובי נודלמן: עבדו על זה, הגישו על זה.

גב' ברוריה אליעז: אז מה יש לשאול.

פרופ' עפר לוי: כי להגיד זה הרבה, או להגיד מעט, אני לא יכול. אם אני יודע שבעומר יש גנים דומים או במיתר ושמה שמים 200,000 ש"ח כל שנה, ואצלנו 500,000 ש"ח-

פרופ' מתי ליפשיץ: עפר, השאלה גם מה ההכנסות של מיתר ומה ההכנסות של עומר. אתה צריך להסתכל האם לעומר ולהבים יכולים להרשות לעצמם-

פרופ' עפר לוי: אני לא יודע אם זה יותר או פחות, אז לא...

פרופ' מתי ליפשיץ: לעומר יש יותר הכנסות מפה.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני כבר מודיע לך מיליון ש-

פרופ' עפר לוי: אבל אם לא עומר אז מיתר-

מר יוסף ניסן: אני מדבר עם פיני בדש-

פרופ' מתי ליפשיץ: המיליון ש' שלהם זה לא המיליון שלנו.

פרופ' עפר לוי: אני לא יכול להגיד 500,000 ש' זה הרבה או מעט.

מר יוסף ניסן: השיפוצים של עומר מסתכמים במיליוני שקלים כל שנה.

פרופ' מתי ליפשיץ: יפה, אז אי אפשר להשוות לעומר.

מהקהל: אני יכולה להגיד משהו מתי בבקשה. העניין של שיפוצי קיץ לפי התב"ר שאתם מתארים פה, אני לא ראיתי אותו קודם, אתם מדברים על 2 דברים שונים. יש את בית הספר למעלה מ-30 שנה ויש את הגנים. יש שיפוצים שהם לגנים, שלפי מה שאתם אומרים פה זה מטבחים וכיוצא בזה, משתמשים בהם יום יום, הילדים אוכלים בגן, סייעות מאכילות את הילדים, יש מקררים, יש תנור, אופים לחמניות ביום שישי, אלו דברים שחייבים להיעשות. אני לא יכולה לדבר על הגנים, אני אומרת את זה באופן כללי כאימא שגם הילדים שלה היו בגן. לגבי בית הספר, שמן הסתם לא מדובר פה על תקציב של 350,000 ש' שהוא רק לבית הספר, אני חושבת שאפילו פחות מזה. קודם כל אני חייבת להגיד לכם, חברים אנחנו נמצאים עוד שנייה באמצע אוגוסט,

הילדים אמורים להיכנס לבית ספר ב-1.9, צריך לשפץ שירותים, צריך לשפץ כיתות, צריך לשפץ מבואות. יש ליקויי בטיחות שחייבים לעבוד עליהם, זה לא הגיוני בעליל שהדבר הזה מגיע עכשיו. איזה קבלן יכול להספיק לעבוד וגם לעשות עבודה טובה בלוחות זמנים כאלה.

מר יוסף ניסן: אגב אמרנו שאם לא נספיק השנה, עכשיו בקיץ הזה, אז נכנס לחגים, ובחגים נעשה את השאר.

מהקהל: זה אחד. חבר'ה-

מר יוסף ניסן: לתעדף את העבודות.

מהקהל: זה בית ספר ישן, עתיק-

מר יוסף ניסן: היו אבל קייטנות-

גב' חגית מ. מימון: היו קייטנות עד ה-5.8.21.

מהקהל: שנייה, אני אכנס אולי כבר לדברים של הנושא הבא שאני מקווה שבשבילו באתי גם. זה בית ספר עתיק, ענק. יש היום 750 ילדים בבית ספר להבים. לא רק שצריך לשפץ אותו, צריך לבנות פה בית ספר יסודי חדש לילדים שלנו אם אנחנו רוצים שהם ילמדו בתנאים טובים.

גב' עדי זנד: נכון.

מהקהל: לכו תעשו סיבוב בבתי הספר באזור, מישהו מכם היה לאחרונה בתוך בית הספר? הרי אנחנו לא נכנסנו אליו כל כך הרבה זמן בגלל הקורונה ועוד מלפני כן, לא יכלו להכניס שיפוצניקים, זה פשוט בית ספר ישן. הילדים שלנו מגיע להם הרבה הרבה יותר. אז בכל הכבוד אני ממש ממש מבקשת בשם ועד ההורים, שתקציב שיפוצי הקיץ של בית הספר הזה יאושר, הקבלן חייב להיכנס ולהתחיל לעבוד. אנחנו לא יכולים לחכות לחגים. יש שיפוץ מאוד דרסטי בשירותים, שהוא מאוד מאוד חשוב לנו. השירותים פה עתיקים מפורקים, וצריך לעשות בהם שינוי משמעותי.

פרופ' מתי ליפשיץ: איך החלוקה של ה-350,000 ש"ח, כמה בית ספר כמה גן?

גב' חגית מ. מימון: כמעט 200,000 ש"ח -

מר יוסף ניסן: יש 140 גנים והשאר בית הספר.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' ברוריה אליעז: למעלה מ-200,000 ש"ח.

גב' חגית מ. מימון: 170,000-180,000 ש"ח זה לבית ספר, השאר זה לגנים, וגם פה נלקח עוד 10%.

מר יוסף ניסן: אגב יש פה גם השתתפות של משרדי ממשלה, לא ב-350,000 ש"ח אבל מעבר.

גב' ברוריה אליעז: זה כבר ברור, תצביעו יוסי.

מר יוסף ניסן: טוב אוקיי.

מר שלומי שטרית: למה אנחנו באמת צריכים להגיע לדקה ה-90.

גב' ברוריה אליעז: טוב, אז הגענו, אבל עכשיו לא תיתן לבית ספר מה שמגיע לו?

מר שלומי שטרית: אנחנו ניתן להם הכול.

גב' ברוריה אליעז: די.

מר שלומי שטרית: אנחנו תמיד נותנים. תמיד נותנים, אבל זה לחץ.

גב' ברוריה אליעז: אז די.

מר שלומי שטרית: אנחנו פוגעים בתושבים כך.

גב' ברוריה אליעז: בואו נצביע, בואו נצביע.

גב' רונית ד. עייאש: ... כי הגענו לרגע האחרון, אין חינוך...

מר יוסף ניסן: טוב חברים, חברים פוליטיקה יש עוד שנתיים רונית.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה ראש מועצה...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: מי בעד אישור התב"ר?

גב' ברוריה אליעז: אין ברירה, צריך לתת לבית הספר.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

מר יוסף ניסן: פה אוקיי.

גב' ברוריה אליעז: להבא צריך לעשות חשבון-

גב' עדי זנד: עד להבא כבר ישכחו, זה בסדר.

מר יוסף ניסן: חברים אנחנו עוברים-

גב' ברוריה אליעז: ... וקודם להתחיל עם זה.

גב' עדי זנד: עד להבא ישכחו.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר שיפוצי קיץ 2021.

3. דיון בנושא החטיבה.

מר יוסף ניסן: חברים אנחנו עוברים לנושא הבא, וזה דיון בנושא החטיבה. אני רוצה לומר-

גב' רונית ד. עייאש: השעה 22:25-

גב' עדי זנד: מה פתאום ב-22:30 אנחנו לא מתחילים.

גב' רונית ד. עייאש: אתה מתחיל דיון בחטיבה? מתי, מה אתה אומר?

מר יוסף ניסן: מה לעשות?

מר שלומי שטרית: אולי... את המסקנות רונית.

גב' עדי זנד: לא, לא, שום מסקנות, לא, לא.

מר יוסף ניסן: רגע, גם בנושא הזה אני רוצה לשמוע את עדי, כן.

גב' עדי רון: דור ואני באנו במיוחד בשביל הדיון הזה, ואם אפשר להגיד כמה דברים, אם תרצו נבוא גם לדיון הבא-

גב' ברוריה אליעז: תגידי.

מר יוסף ניסן: אולי תבואי לכאן ותדברי למיקרופון.

גב' עדי רון: אוקיי.

מר יוסף ניסן: תציגי את עצמך גם.

גב' עדי רון: עדי רון יו"ר ועד הורים מרכזי, נמצאת איתי גם... טויוזר מוועד הורים מרכזי הגזברית של הוועד. חשוב לי להגיד כמה דברים לגבי הנושא של החטיבה. קודם כל בואו רגע נדייק את הדברים. ההרשאה שניתנה למועצת להבים היא לחטיבה ותיכון. אלו 2 דברים שונים גדולים, החלטות מאוד מאוד משמעותיות שישליכו על כל

העתיד של הילדים שלנו. אנחנו למדנו על העניין הזה באקראי לפני משהו כמו חודשיים. אני חייבת להגיד שהופתענו מאוד מאוד. אני גם כאימא לילד שסיים כיתה ה' ומתחיל כיתה ו', כחברה בוועדת חינוך יסודי, כיו"ר ועד הורים מרכזי של היסודי, חברה בהנהגת הורים של אשל הנשיא, מעולם לא שמעתי על הדבר הזה. בתקופת ראש המועצה הקודם הייתי גם חלק מהוועדה שדנה פה על אם אמור לקום בית ספר יסודי חדש, ואיך הוא אמור להיות. והיה תהליך ארוך מאוד ומורכב, שלצערי עד היום לא ראינו מה המסקנות שלו עם חברה ששילמו לה הרבה מאוד כסף, חברה מאוד מאוד מוערכת של ערי חינוך.

גב' ברוריה אליעז: מה לא קיבלת מסקנות?

גב' עדי רון: לא, ממש לא.

גב' רונית ד. עייאש: קיבלנו מסקנות...

גב' עדי רון: אני באופן אישי, חברי הוועדה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא רלוונטי.

גב' עדי רון: לצורך העניין אני הייתי חברה בוועדה הזו לא ראיתי את המסקנות האלה עד היום.

גב' ברוריה אליעז: זה רלוונטי מאוד.

גב' עדי רון: אני מציירת את כל הרקע הזה מהסיבה הפשוטה שזה צריך להיות ברור לכולכם, שלקבל החלטה אם להקים חטיבת ביניים ובית ספר תיכון או אחד מהם בלהבים, זו החלטה דרמטית.

גב' עדי זנד: נכון.

גב' עדי רון: הילדים שלנו פה נמצאים בתוך איזה שהוא סוג של חממה. כשהם יוצאים לאשל הנשיא הם פוגשים ילדים אחרים ממקומות אחרים. היום מגיעים לאשל הנשיא ילדים מלכיש, מגילת, מאופקים, ילדי פנימייה, יש שם מבחר מאוד מאוד גדול,

והם קצת נפתחים אל העולם. זה בית ספר חקלאי, יש בו הרבה יתרונות וגם יש בו חסרונות, אני לא אומרת שלא. אבל אני חושבת שלא נעשתה עבודה, אני אומרת את זה בצורה מאוד מאוד ברורה, לא נעשתה עבודה, וגם אם נעשתה עבודה ואני חלילה לא מזלזלת במה שנעשה עד היום, אנחנו כוועד הורים לא שותפנו, לא ידענו, לא לקחנו חלק בזה-

מר שלומי שטרית: גם אנחנו, גם אנחנו.

גב' עדי רון: לא לקחנו חלק בזה. ולכן-

מר שלומי שטרית: גם אנחנו.

גב' עדי רון: מה שאני מבקשת בשם ועד ההורים זה ככה: 1. שההצעה להקמת חטיבת הביניים תרד כרגע מסדר היום. 2. שתוקם-

פרופ' מתי ליפשיץ: תחזרי עדי מה 1?

גב' עדי רון: 1. שההצעה תרד מסדר היום. 2. שתוקם ועדה או צוות היגוי לצורך העניין, שיהיה מורכב גם מנציגים של ההורים. 3. שיעשה פה הליך מקצועי. אני שאלתי ולא קיבלתי תשובה לגופו של עניין, האם הייתה פה התייעצות עם אנשי מקצוע, עם מי התייעצתם? האם אתם לקחתם פרויקטור, האם אתם לקחתם איש מקצוע שיועד להגיד מה נכון ליישבים שהם דומים ללהבים-

גב' ברוריה אליעז: את מי שאלת?

גב' עדי רון: אני שאלתי את יוסי ואת בתיה. רציתי לדעת איזו עבודה נעשתה. נאמר לי שתתקיים פגישה ואני מחכה ואני בטוחה שהפגישה הזאת גם תתקיים בקרוב.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' עדי רון: ולכן אני חושבת-

מר יוסף ניסן: לא, אבל גם את ביקשת זמן.

גב' עדי רון: רגע, רגע, רגע, רגע ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: ... כל אדם מוזמן.

גב' עדי רון: רגע, רגע ברוריה, תעני על כל מה שאני אומרת-

מר יוסף ניסן: אנחנו רצינו לקבוע ואמרת רגע-

גב' עדי רון: אני רק מציגה את עמדתנו, אז זה מה שאמרת.

מר יוסף ניסן: אז בואי תדייקי.

גב' עדי רון: אז אני מדייקת שנייה.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' עדי רון: אז אנחנו גם ביקשנו כהורים לבדוק בעצמנו, לעשות, בסוף זה העתיד של הילדים שלנו, אני לא יודעת למי מכם יש פה ילדים בבית ספר יסודי, לי יש גם ילד שהוא בכיתה א', ולכן זה מאוד מאוד חשוב לי גם ברמה האישית. גם אנחנו רוצים לעשות שיעורי בית, אנחנו התחלנו להתייעץ עם רשויות סמוכות, התחלנו להתייעץ עם מנהלי מחלקות חינוך ביישובים, שהם די דומים לנו ביותר באזור המרכז, כדי להבין מה המשמעות. האם להבים יישוב שמסוגל כלכלית להחזיק חטיבת ביניים. האם הוא מסוגל כלכלית להחזיק תיכון. מה זה יהיה לילדים שלנו, זה יהיה טוב, זה לא יהיה טוב? אני לא יודעת את זה. אני עורכת דין אני לא אשת חינוך. ולכן אנחנו מבקשים-

גב' ברוריה אליעז: צריך להבין גם מה זה כלכלית להחזיק חטיבת ביניים.

גב' עדי רון: נכון מאוד, צריך-

גב' ברוריה אליעז: לשאול את השאלות.

גב' עדי רון: ברוריה, עוד פעם את תכף תסבירי אולי-

גב' ברוריה אליעז: לעומת להחזיק חטיבה עליונה.

גב' עדי רון: נכון, אז אני אומרת ברוריה, את אולי תכף תסבירי, ואני בטוחה שגם אנחנו נקיים על פגישה הרבה יותר מסודרת-

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' עדי רון: ועניינית.

גב' ברוריה אליעז: אנחנו רוצים ש-2 הוועדות ישבו שעות-

גב' עדי רון: אז אני אומרת, בדיוק, אז אנחנו-

גב' ברוריה אליעז: אנחנו רוצים את אותו דבר. רוצים את אותו דבר.

גב' עדי רון: תונח תכנית עבודה צריך להיות ספר פרויקט-

פרופ' מתי ליפשיץ: טוב חבר'ה אנחנו מבינים את הרעיון עדי.

גב' עדי רון: ספר פרויקט לדבר הזה.

גב' ברוריה אליעז: רוצים את אותו דבר חמודה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו מבינים את הרעיון.

גב' עדי רון: מעולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להגיד משהו-

גב' ברוריה אליעז: בדיוק את זה רוצים.

גב' עדי רון: מעולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה לענות לך עדי ובאופן כללי. אני לא מסכים להוריד את זה מסדר היום, אבל אני בהחלט מסכים שייתכן מאוד וצריך עוד אנשי מקצוע. אבל אני לא מוכן להוריד את זה מסדר היום. אני חושב ש-

גב' עדי רון: אתה יכול רק לדייק מה זה אומר שאתה לא מוכן?

פרופ' מתי ליפשיץ: עדי, אני לא הפרעתי לך שדיברת?

גב' עדי רון: לא, אני שואלת רק שאלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: את צריכה להתרגל לשמוע.

גב' עדי רון: אני שומעת מעולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה קשה, להקשיב התכוונתי.

גב' עדי רון: לא, אני גם מקשיבה מעולה.

גב' ברוריה אליעז: את עורכת דין את לא מורה.

גב' עדי רון: אל תזלזל ביכולות שלי. אני שאלתי רק שאלה אם אתה יכול לדייק-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו לא צריכים להיכנס לוויכוח, את מדברת שעה, תני לי לענות לך. זאת המועצה ואלה חברי המועצה בקדנציה הנוכחית שנושאים באחריות למה שקורה ביישוב. אני לא מדבר על עצמי, אבל יושבים פה אנשים שקולים, יושבים פה אנשים שמבינים, יושבים פה אנשים שהתפקיד שלהם זה לחשוב ולהכריע. יש חילוקי דעות. המועצה עצמה צריכה עוד אנשי מקצוע. אבל המועצה עצמה צריכה קודם כל בינה לבין עצמה, קודם כל היא המועצה. אגב גם זה לא יכול היה להיות שאת עכשיו באת ונתת הרצאה שלמה פה, לפני שהמועצה בכלל דנה על הנושא הזה, והיו מזמינים אותך לשמוע אותך. איך יכול להיות שהספתח הוא שלך שאנחנו עוד לא דנו על זה.

הליך נכון עדי זה קודם כל לדון בינינו ולהזמין אותך בתפקידך כיו"ר, לבוא ולהשמיע את דבריך ולא ההיפך.

גב' עדי רון: אנחנו אומרים אותו דבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני מציע, ואני מכבד אותך ואני מכבד את הדברים שאמרת, אבל יש סדר מסוים. ואת המועצה הזאת צריך לכבד בסדר הזה. והמועצה הזאת תשמח להזמין אותך ולא לתת לך דקה לדבר, הרבה יותר.

גב' עדי רון: מתי, אני רק לא הצלחתי להבין למה, מה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מציע לך ואני מציע למועצה ואני מציע לברוריה גם, ואני מציע לברוריה ולכולם, קודם כל נעשה דיון, לא היום, השעה מאוחרת אי אפשר שכולם עייפים לעשות דיון, למרות שרציתי אבל לא התחלנו עם זה. לעשות בינינו דיון ולראות איך אנחנו מתייחסים לכל הנושא הזה, ולראות איזה כלים חסר לנו לגבי ההחלטה. הדיון לא דורש הצבעה, הדיון דורש דיון, זה לא אומר שבתום הדיון צריך להצביע מי בעד ומי נגד, אבל הוא דורש קודם כל דיון של חברי המועצה מה קורה עם הדברים האלה-

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לענות עכשיו.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מצביעים בתום הדיון.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לענות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו נזמין אותך ונזמין אחרים ונשמע ונקשיב וניקח לתשומת ליבנו. אבל אני מציע לא היום, אבל לקבוע דיון בינינו, ולראות את מי להזמין.

מר יוסף ניסן: 100% מקובל. רגע, אני רוצה לומר-

גב' ברוריה אליעז: מה מקובל? אני רוצה לומר הערה.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, אני רוצה גם לומר הערה על זה. אני חושב שהבנו

שרצנו מהר מידי, הבנו שרצנו מהר מידי ולא שיתפנו את מי שצריך. אגב זו פעם ראשונה שאנחנו בונים, בטח בקדנציה שלי, שבונים בית ספר בלהבים שהוא חטיבת ביניים.

גב' עדי רון: אבל למה בונים? מי קבע-

מר יוסף ניסן: לא-

גב' עדי רון: ... שואלים יוסי. אבל זה בדיוק-

גב' ברוריה אליעז: אני לא מסכימה שרצנו מהר מידי, ... בתהליך.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע-

גב' ברוריה אליעז: מה פתאום, אני לא מסכימה.

גב' עדי רון: שנייה יוסי, שנייה. אם מקיימים דיון כמו שמתאימה, ואני מסכימה לגמרי שצריך להיות דיון, אני חושבת שהדיון הזה גם היה צריך להיעשות הרבה יותר מוקדם.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

גב' עדי רון: אבל לבוא עכשיו-

מר יוסף ניסן: לכן אני אומר-

גב' עדי רון: לבוא ולהגיד שכבר יש החלטה כזו-

עו"ד קובי נודלמן: אין החלטה.

מר יוסף ניסן: אין החלטה כזאת, אין החלטה כזאת.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא התקבלה שום החלטה.

מר שלומי שטרית: למה? נתת כבר כסף.

מר יוסף ניסן: אין החלטה.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מבין מה זה הרשאה.

מר שלומי שטרית: קיבלת כבר כסף.

מר יוסף ניסן: הוא לא מבין, הוא לא מבין.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מבין מה זה הרשאה.

מר שלומי שטרית: קיימתם איתם משא ומתן.

מר יוסף ניסן: בסדר נו.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: 8200 גם היה משא ומתן.

גב' ברוריה אליעז: כשתבין מה זה הרשאה, אז תגיד שלא...

מר יוסף ניסן: רגע, מה שאני אומר זאת החלטה-

מר שלומי שטרית: ניסיתם לעשות מחטף.

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, נו.

פרופ' עפר לוי: אבל זה דווח, חשוב לציין גם שזה דווח לראשונה לפני שנה באוגוסט 2020.

גב' ברוריה אליעז: שלומי אומר-

פרופ' עפר לוי: אז... זה תוכנן בלי שהביאו את זה לידיעת המועצה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לומר-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע חברים-

פרופ' עפר לוי: בדצמבר, במרץ 2021.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לדבר, אני לא אדבר? כולם ידברו?

מר יוסף ניסן: עוד דקה, עוד דקה אחת. קיבלנו 2 הרשאות אני רוצה לומר, קיבלנו 2 הרשאות-

גב' ברוריה אליעז: מה זה חשוב עכשיו.

מר יוסף ניסן: גם אנחנו הבנו שמההרשאות האלה קיבלנו 60% ממשרד החינוך להקמת בית ספר תיכון, זה לא חטיבת ביניים, אז צריך גם את זה לומר.

גב' ברוריה אליעז: לא, זה לא מדויק.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, לא.

גב' ברוריה אליעז: זה לא נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, זה לא נכון.

מר יוסף ניסן: זה התחלה של תיכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי זה לא נכון, אני קראתי-

מר שלומי שטרית: מה זה חטיבת ביניים.

גב' ברוריה אליעז: הנה, גם הוא יאמר לך.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי, רבותיי, אי אפשר לזרוק מילים שהן לא מבוססות. אני קראתי את 2 המסמכים שהגיעו ממשרד החינוך, והם מדברים שם על חטיבה, הם מדברים שם על יותר כיתות, אבל מדברים על חטיבה.

מר שלומי שטרית: איזה כיתות?

פרופ' מתי ליפשיץ: הם לא מדברים על תיכון ואני מציע לכל אחד מכם-

מר יוסף ניסן: לא, אז תסתכל-

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי, שיוסי ישלח לכל אחד מכם את 2 המסמכים.

פרופ' עפר לוי: אבל יש כאן פרוגרמה של משרד החינוך.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש תכנית של פרוגרמה של משרד החינוך-

פרופ' עפר לוי: היא מדברת על מקיף.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני אתן לך תאריכים יוסי.

מר יוסף ניסן: אני יודע, אני יודע.

גב' ברוריה אליעז: אנחנו יודעים, אנחנו יודעים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתם יודעים-

גב' רונית ד. עייאש: ראש המועצה אומר שזה כולל תיכון פעם ראשונה.

מר יוסף ניסן: אני מכיר, מתי, מתי בכותרת של המסמך השני של ההרשאה כתוב

תיכון חדשני, תקרא.

פרופ' עפר לוי: מקיף זה תיכון.

מר יוסף ניסן: תיכון, מקיף.

גב' עדי זנד: זה חטיבה פלוס תיכון.

גב' ברוריה אליעז: אתה אומר חצאי דברים.

גב' עדי זנד: זה חטיבת ביניים פלוס על יסודי, זה מקיף, שש שנתי.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מדבר לעניין, תן לי לדבר ותקשיב בבקשה.

מר יוסף ניסן: זה נכון.

גב' עדי זנד: מקיף זה שש שנתי, זה גם חטיבת ביניים-

מר יוסף ניסן: עד עכשיו, רגע חברים, חברים אני עוד משפט ואני מסיים. כן מתי קיבלנו מתוך א' ב' ו-ג' להקמת תיכון קיבלנו א' ו-ב' בהקצאה. היום אני דיברתי גם עם משרד החינוך.

גב' עדי זנד: מה זה א' ו-ב'?

מר יוסף ניסן: א' ו-ב' זה למעשה 60% מהקמת תיכון.

פרופ' עפר לוי: 16 כיתות ועוד 8 כיתות.

גב' עדי זנד: נכון שש שנתי, שש שנתי.

פרופ' עפר לוי: 18 כיתות.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא, לא. אולי אני אדבר אז תבינו.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: אבל אני לא יכולה לדבר, כי מי שפה מבין בחינוך-

מר יוסף ניסן: ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: מדבר.

מר יוסף ניסן: ברוריה דקה, דקה הוא רק יסיים, מתי יסיים ואני אתן לך לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה, זה ראש המועצה שלך שמדבר.

מר יוסף ניסן: כן מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: תראו-

גב' ברוריה אליעז: יש לך עוד חבר פה, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: המסמך הראשון יצא ב-5.4.2020-

גב' רונית ד. עייאש: זה פשוט מהמפלגה שלך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אני רוצה להגיד משהו לחברי המועצה, ואני בתוכם.

גב' ברוריה אליעז: באמת בלי-

גב' עדי זנד: רגע, מתי מדבר, שנייה אנחנו לא שומעים.

גב' ברוריה אליעז: גועל נפש באמת.

גב' עדי זנד: אני לא שומעת.

גב' ברוריה אליעז: בואי נמשיך יפה רונית, בלי גועל נפש.

גב' עדי זנד: קדימה מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... ב-5.4.2020 יצא מכתב לראש המועצה כתב הרשאה של משרד החינוך-

גב' ברוריה אליעז: אבל למה אתם לא מקשיבים לבן אדם, אני מאוד-

מר יוסף ניסן: זה לא הגיע לראש המועצה.

גב' ברוריה אליעז: מאוד מבקשת.

מר יוסף ניסן: זה לא הגיע לראש המועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: כן, אני מפסיקה את שלומי, זה לא יכול להיות ככה.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, אתה תקבל כרטיס אדום בסוף, ותורחק בשבועיים מהמועצה. ב-5.4.2020 יצא מכתב הרשאה של משרד החינוך, שהוא לכבוד ראש המועצה, שהוא מדבר על בניית כיתות לחטיבת ביניים חדשה שלב א'. הסכום שהם נתנו זה 11,294 ₪-

פרופ' עפר לוי: 11 מיליון ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: 11 מיליון סליחה, 294,000 ₪. ואגב אנחנו אנשי המועצה ואני בתוכם הצבענו עבור תב"ר לטובת האדריכל, שגם הגזים שם בכסף, וכאילו הסכמנו, הרי למה הצבענו? אז אנחנו לא רוצה להגיד מילה שגם אני נמצא בתוכה, אבל הצבענו לתב"ר שכולל את הפיתוח של הדבר הזה. אז קחו בחשבון מה אנחנו עושים עם התב"רים באופן כללי. זה היה הדבר הראשון. ב-8.3.2021 יצאה הרשאה נוספת, את ההרשאה השלישית לא ראיתי. שהיא מגדילה ב-8,600,000 ₪, ואנחנו מגיעים כמעט ל-20 מיליון ₪, והם לא מדברים על תיכון, הם מדברים על קודם כל-

דוברת: מקיף.

פרופ' מתי ליפשיץ: אוקיי, ועכשיו יש את השלב הראשון של החטיבה. אבל אנחנו שנה וחצי משרד החינוך שלח הרשאות ומועצת להבים ועדי, לכן אני אמרתי שהמועצה צריכה לשבת, ושנה וחצי המועצה בכלל לא ישבה והצביע על תב"ר בסכום כזה, ורצו אחר כך להגדיל אותו ובכלל לא עשינו דיון על הנושא הזה. הרי אפרים קישון מי שזוכר אותו, היה כותב על זה כבר מקמה יוצאת מן הכלל.

גב' ברוריה אליעז: אז תן לי, אני יכולה כבר-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז רק רגע, אני עוד דקה גומר ברוריה, ולכן אני קראתי ולכן כל כך התכתבתי עם יו"ר ועדת חינוך ועם יוסי, והתעקשתי כל כך-

גב' ברוריה אליעז: רק איתי לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: בואו, את היית כחברת מועצה, את לא ענית לי. חוץ מזה את קוראת נורא מאוחר את הוואטסאפ.

גב' ברוריה אליעז: אתה יודע מה הפכת עכשיו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה לא קשור.

גב' ברוריה אליעז: להיות מורה, זה דבר מגונה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא להיפך-

גב' ברוריה אליעז: אז לא כדאי לך להפוך להיות מורה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני הייתי מורה. אני הייתי מורה ועדיין-

גב' ברוריה אליעז: קודם הערת את זה כדבר מגונה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל ברוריה אני לא רוצה להתווכח סתם, כי אנחנו לא בבית.

גב' ברוריה אליעז: אז לא כדאי לך לחנך אותי עכשיו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו לא בבית, אז... להתווכח.

גב' ברוריה אליעז: אז אל תחנך אותי, כי אתה לא הפכת להיות מורה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני שלומי אני מתי אני ההוא, תפסיקי להתווכח.

גב' ברוריה אליעז: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: תתרגלי לא להתווכח. מה שאני רוצה להגיד למה כל כך-

גב' ברוריה אליעז: תן גם לאחרים להגיב.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה כל כך התעקשתי על הדיון הזה? שנה וחצי זה באוויר, עדי כבר שומעת דברים כאלה שאנחנו עוד לא ישבנו עליהם בכלל, הנה כבר החלטנו להעלות את זה, ולא ייתכן ששנה וחצי אנחנו לא דנים בעניינינו.

גב' ברוריה אליעז: טוב, אני יכולה כבר לענות?

פרופ' מתי ליפשיץ: זה היה החשיבות.

גב' ברוריה אליעז: מתי אני אענה?

פרופ' מתי ליפשיץ: כשקובי כתב לי שאולי שווה לשמוע את הנהלת בית הספר מבחינת הורים וכו', הכול טוב-

גב' ברוריה אליעז: הכול שווה.

פרופ' מתי ליפשיץ: שנה וחצי אנחנו-

גב' ברוריה אליעז: טוב, אפשר לענות לך על השנה וחצי?

עו"ד קובי נודלמן: אבל מתי אני חייב רק בנקודה הזאת להגיד משפט-

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע, שנה וחצי אנחנו לא דנים-

גב' ברוריה אליעז: אבל אמרת את זה 8 פעמים מתי, בוא נענה לך, בוא נענה לך. אמרת את זה 8 פעמים. בוא תקשיב.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רוצה לשמוע אותך-

גב' ברוריה אליעז: תקשיב לאחרים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם את אומרת לי אמרת 8 פעמים-

גב' ברוריה אליעז: באמת אמרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם את מדברת אליי, אני לא רוצה לשמוע אותך.

גב' ברוריה אליעז: אז אני לא מדברת אליך, אני מדברת לכל מי ששמע את השאלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תגידי לי 8 פעמים, כי אני לא חבר שלך. לא 8 פעמים, אני אגיד את מספר הפעמים...

גב' ברוריה אליעז: מתי בחיי גם אתה יורד מדרגה בחייך.

פרופ' מתי ליפשיץ: את מורידה אותי מדרגה.

גב' ברוריה אליעז: אני מוריד אותך, אז אל תרד, אז תישאר למעלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: יכולת... להוריד מדרגות.

גב' ברוריה אליעז: אל תרד, תישאר למעלה. אני רוצה לחזור בי שוב. חבריא זה לא

יתכן שכל דבר אומרים, לפחות אני 20 פעם.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק 8.

גב' ברוריה אליעז: זה לא ייתכן. כבר היו, תלכו לכל הפרוטוקולים הקודמים ותבינו איפה אתם מצויים בחיי. אי אפשר כל דבר לדון בו מלכתחילה א'. ב' אי אפשר כאן בישיבת מועצה לעשות מחדש את עבודת המחלקות. אנחנו לא באנו כאן לעשות מחדש את עבודת המחלקות. נדמה לי שיש כאן עניין עקרוני שלא מבינים אותו. ושיתקן אותי היועץ המשפטי אם אני כן מבינה נכון את העניין העקרוני. זה לפני שאני מסבירה עוד 3 עניינים, עוד 3 היבטים על מה שכאן מתי דיבר.

גב' עדי רון: רק באיזו ועדה זה נדון?

גב' ברוריה אליעז: אז אני בדיוק מגיעה, אני מגיעה. אני רוצה להגיד משהו עקרוני, כי ביקשתי מהיועץ המשפטי לחוות את דעתו בעניין. אני רואה את תפקיד המועצה כגוף שבא לייצג את הציבור. הציבור הוא זה שמנחה בעצם את קיומה של המועצה. כי אם אין לי ציבור שהוא המוביל את כל ה-, נקרא לזה את כל המהות של היישוב, אני לא צריכה מועצה. ולמה יש לנו מועצה? א' משום שהיא צריכה להיות מובילה את האג'נדה שנצברת פה, ולא אג'נדה שתהיה איזה שהוא משהו מרחף. לכן כמו שאני מבינה ראש מועצה מתווה מדיניות, ראש המועצה מתווה מדיניות כשהמועצה שלחה מטעמה, הסמיכה את כל הוועדות למיניהן, ועדות חינוך וכדומה-

גב' עדי רון: אבל ברוריה אני לא חולקת עליך-

גב' ברוריה אליעז: רק תני לי, אני יודעת-

גב' עדי רון: אבל אנחנו חושבים שזה לא נדון בוועדה שזה רלוונטי אליה.

גב' ברוריה אליעז: אבל עדי עדי, אני מזמן אמרתי לך שאנחנו אומרות אותו דבר. אז תני לי אבל למי שלא מבין. אנחנו כמו שבועדת, אנחנו ממנים ועדת מכרזים, וועדת מכרזים שכוללת אנשי מועצה, וכוללת את האנשים מן היישוב, דנה, אמורה לכלול אנשים מהיישוב, זה החוק נכון? כל ועדה צריכה לכלול אנשים מהיישוב.

עו"ד יגאל ברק: ועדת מכרזים...

גב' ברוריה אליעז: ואם היא לא כוללת זה לא בסדר. והרוב דווקא, תנו לי לדייק את הכמה דברים שמפריעים לי מאוד, שלא מבינים כאן את העיקרון. ויתירה מזאת היא צריכה לכלול הרבה יותר אנשים מהיישוב לעומת היחס של חברי המועצה שנמצאים בה. כי הקול הוא קול התושב.

מר שלומי שטרית: קול התושב הוא נגד... בית ספר תיכון.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מפריע לי. אתה לא מפריע לי.

מר שלומי שטרית: מי קבע שזה בעד?

גב' ברוריה אליעז: אתה תשתוק, אני מדברת.

גב' עדי זנד: מה זה?

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה.

מר שלומי שטרית: מה אני אעשה?

גב' ברוריה אליעז: ואז-

גב' עדי זנד: מה זה אתה תשתוק.

גב' ברוריה אליעז: עדי, את לא יודעת מה קורה פה.

גב' עדי זנד: אל תגידי ככה.

גב' ברוריה אליעז: אז בבקשה.

גב' עדי זנד: אני כן יודעת מה קורה פה.

גב' ברוריה אליעז: אז אם את יודעת, אז אל תפריעי לי.

מר שלומי שטרית: הוא מאוים על ידה אתם לא מבינים.

מר יוסף ניסן: טוב נו באמת.

גב' עדי זנד: אל תדברו ככה.

גב' ברוריה אליעז: אז לכן מה שקורה שלא מגיעים כאן לדון באמת במה שהוועדות שמייצגות את היישוב לא שומעים כאן... רק באים סליחה במיוחד בהרכב המועצה, לא נעים לי ולא רציתי לרדת לזה. אבל זאת האמת בהרכב המועצה הזה כמו שהוא עניין ההתנגחות זה מעל ומעבר, לא בשביל זה אנחנו קיימים כמועצה-

גב' עדי רון: אבל לא בגלל שהמועצה כזאת או אחרת...

גב' ברוריה אליעז: אני מפסיקה -

גב' עדי רון: לא מביאים נושא כזה... לדיון במועצה.

גב' ברוריה אליעז: אני מפסיקה, אני מפסיקה.

מר שלומי שטרית: תנו לנו לדבר.

גב' ברוריה אליעז: אני מפסיקה. אנחנו, אני לא אנחנו, אני לצערי וזאת האמת, זהו חבר'ה תשמעו שוב הפעם, זו לא הפעם הראשונה ולא פעם שנייה שאני אומרת את זה, ולא פעם שמינית, כל הזמן אני אומרת את זה. שהעניין שיש תכנית של משרד החינוך, ואחר כך דיברנו על הרשאות, בהתחלה לא דיברו על זה, נודע לי, ואני מוכרחה לומר את זה, כי אני יו"ר הוועדה לחינוך על יסודי. זה נודע לי במסדרון על ידי מהנדס המועצה שדיבר על זה במקרה.

גב' עדי רון: מי דיבר?

גב' ברוריה אליעז: תני לי עד הסוף להגיד לך איך התגלגלנו לאן שהתגלגלנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל תגיעי לסוף.

גב' ברוריה אליעז: אני אגיע לסוף, אני אגיע לסוף כאשר-

גב' עדי זנד: כאשר אני אגיע לסוף.

גב' ברוריה אליעז: אני אגיע, כי גם את הגעת לסוף אחרי 8 פעמים. אני עוד בפעם הראשונה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אוי ואבוי.

גב' ברוריה אליעז: יש לך אפשרות ללכת לישון.

גב' רונית ד. עייאש: מתי אפשר היה כבר לסגור את הדיון על בית הספר בזמן שאנחנו יושבים.

גב' ברוריה אליעז: נכון, נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: בית הספר לא חשוב, זה דברי ברוריה.

גב' רונית ד. עייאש: בית הספר לא חשוב, אתה צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: הבית ספר שולי פה.

גב' ברוריה אליעז: תמשיכי להתבדח.

גב' רונית ד. עייאש: אין לי ברירה ברוריה, אין לי ברירה אלא להתבדח.

גב' ברוריה אליעז: במקום להקשיב לאמת-

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: במקום להקשיב לאמת.

מר יוסף ניסן: ברוריה, יש לנו עוד 2 נושאים חשובים.

גב' ברוריה אליעז: אז תן לי לסיים.

מר יוסף ניסן: קדימה נו.

גב' ברוריה אליעז: תגן על זכות הדיבור.

מר יוסף ניסן: קדימה.

גב' ברוריה אליעז: ולכן-

מר יוסף ניסן: קצת לצמצם כן.

גב' ברוריה אליעז: ברגע שזה נודע לי, יכולתי לעשות 2 דברים כאילו להגיד: מה דבר כזה לא הובא לידיעתך, שלום אני לא רוצה לעבוד אתכם, ואני לא רוצה, הדבר הזה לא מובא לידיעתך יו"ר ועדת חינוך כדי שהיא תשתף את ועדת החינוך שלה, ונמשיך לעבוד הלאה? אבל מחלתי על כבודי. אמרתי מה שחשוב לי זה שנבחרתי כנבחרת ציבור לבוא לעסוק בחינוך, כי זאת האג'נדה שלי, זה מה שאני מבינה ולכן נבחרתי לזה. לכן ברגע שזה נודע לי, עכשיו כל ישיבה של חינוך על יסודי, כל ישיבה של חינוך על יסודי, אני ממונה על זה, לא על דבר אחר. קיבלה עדכונים, ויוסי במקביל, ובתיה איתי כל הזמן. נכון בתיה? כל הזמן עובדים יחד. עכשיו ככה, יום יום כמעט-

גב' עדי רון: עדכונים על מה? עדכונים על מה קיבלה הוועדה? ועדת חינוך על יסודי קיבלה עדכונים על מה?

גב' ברוריה אליעז: שהולכת לצמוח כנראה, יש אישור-

גב' עדי זנד: מה זה הולכת לצמוח? מה זה צמח פרא? זה צומח לבד?

גב' זוהר: רגע שנייה... אני חייבת לעצור-

גב' ברוריה אליעז: רגע, את לא יודעת מה שאמרתי.

גב' זוהר: אני יודעת מה את רוצה להגיד, וזה בדיוק עונה לי על מה שמת
אמר-

גב' ברוריה אליעז: אבל אני על זה מדברת.

גב' זוהר: אבל לתת עדכונים על משהו עוד לפני שהיה דיון עקרוני-

גב' ברוריה אליעז: אבל תיתני לי לדבר.

מר יוסף ניסן: אבל היא רוצה לסיים.

גב' זוהר: הוא אמר...

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, זוהר תני לה לסיים דקה.

גב' ברוריה אליעז: באמת אבל תני לי-

גב' זוהר: אבל יוסי אנחנו פה מ-20:00-

מר יוסף ניסן: ברוריה אנחנו צריכים למהר.

גב' ברוריה אליעז: אני לא אשמה שהתחילו את זה ב-22:30-

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי זה אני אשם, 8 פעמים דיברתי לקחתי לה את הזמן.

גב' ברוריה אליעז: נכון, נכון. עכשיו ככה, הם קיבלו עדכונים מה שאני הלכתי לברר.
הלכתי לברר-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל למה את מספרת על עצמך, הלכתי, עשיתי, פניתי.

גב' ברוריה אליעז: והמועצה ידעה מזה, הוועדה ידעה מזה. כל דבר הוועדה ידעה. והתהליך הוא כזה, שביררנו בכלל שיש תכנית, ביררנו שזה חטיבה-

גב' עדי רון: אבל לפני תכנית צריכה להיות...

גב' ברוריה אליעז: אני לא יכולה לענות לך.

גב' עדי רון: אבל מה זה תכנית? תכנית זה משהו פרקטי. לפני הפרקטיקה צריך לדון בשאלה-

גב' ברוריה אליעז: אבל התוכנית הייתה כבר.

גב' עדי זנד: לא הייתה תכנית.

גב' ברוריה אליעז: תשאלי את המהנדס.

גב' עדי רון: מי? המהנדס הלך להתקשר עם אדריכל-

גב' ברוריה אליעז: כן.

גב' עדי רון: מה? מה?

גב' ברוריה אליעז: אז אני לא אגן, תגן עליי.

מר יוסף ניסן: התשובה היא ברוריה צודקת.

גב' עדי זנד: הא אז המהנדס אשם, המהנדס אשם. כל הכבוד. אני הבנתי, אני הבנתי-

מר אלעד ארזי: בושה וחרפה.

גב' עדי זנד: סוף סוף הבנתי.

מר אלעד ארזי: בושה וחרפה.

גב' עדי זנד: מי שמתווה את המדיניות ביישוב הזה זה המהנדס.

מר יוסף ניסן: הבנתי בסדר, קובי כן.

גב' עדי זנד: זה המהנדס.

מר יוסף ניסן: קובי דבר.

עו"ד קובי נודלמן: רגע שנייה-

גב' ברוריה אליעז: אתם רוצים לעשות מזה צחוק?

גב' עדי זנד: אנחנו לא עושים מזה צחוק.

גב' ברוריה אליעז: אז תקשיבי לכל.

גב' עדי זנד: אני הקשבת.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: זה לא מצחיק בכלל.

מר יוסף ניסן: חברים, חברים, רגע, רגע דקה, ברוריה תסיים את הדברים שלה ואנחנו נתייחס.

מר אלעד ארזי: המהנדס קיבל הוראה-

מר יוסף ניסן: רגע אלעד-

מר אלעד ארזי: מראש המועצה-

מר יוסף ניסן: אלעד, אלעד, אתה לא יכול לדבר כרגע.

מר אלעד ארזי: ... משרד החינוך יחד עם בתיה ועם הגזברית.

מר יוסף ניסן: רגע, אבל תן לבתיה לסיים.

מר אלעד ארזי: להגיד את האמת בבקשה.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור אליך?

מר אלעד ארזי: להגיד את האמת.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור אליך.

מר אלעד ארזי: זה קשור. מה קשור המהנדס?

גב' עדי זנד: היא אמרה שהמהנדס החליט.

מר אלעד ארזי: המהנדס.

גב' עדי רון: היא אמרה שזה המהנדס.

גב' ברוריה אליעז: יוסי תענה.

מר יוסף ניסן: אבל זה נכון שאתה הובלת את זה.

מר אלעד ארזי: אבל זה אתה, אתה שלחת אותי לשמה.

מר יוסף ניסן: אבל אתה הובלת את זה.

מר אלעד ארזי: אתה שלחת אותי נכון.

מר יוסף ניסן: נכון.

- מר אלעד ארזי:** בשליחותך.
- מר יוסף ניסן:** נכון.
- מר אלעד ארזי:** עשיתי את עבודתי.
- מר יוסף ניסן:** נכון.
- מר אלעד ארזי:** הא אז תגיד, מה זה אני הובלתי.
- מר יוסף ניסן:** אני לא ידעתי? מה זאת אומרת.
- מר אלעד ארזי:** אני שולחים אותי למשרד החינוך אומרים לי שאני הובלתי את זה?
- עו"ד קובי נודלמן:** חבריה אני רוצה להגיד משהו-
- מר יוסף ניסן:** רגע, רגע, דקה ברוריה, ברוריה-
- עו"ד קובי נודלמן:** ברוריה סיימת?
- גב' ברוריה אליעז:** איך סיימתי? אתם עוד לא מבינים מה קורה פה?
- עו"ד קובי נודלמן:** אני מבין מצוין.
- גב' ברוריה אליעז:** אתה מבין מצוין? אז תן לי לסיים.
- עו"ד קובי נודלמן:** אז תסיימי, למה את צועקת.
- גב' ברוריה אליעז:** אני לקחתי על עצמי אחר כך ובדקתי דבר לדבר, לפני חצי שנה, ולא נודע לי, לא נודע לי ב-2020, זאת האמת, ויוסי יאשר. זה נודע לי במסדרון ואז מאז חצי שנה אני טורחת להבין דברים. הדברים היו מאוד לא ברורים. עד היום לא מבינים,

עד היום לא ברורים.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

גב' ברוריה אליעז: ואני מבלה שעות בטלפונים, בתיה תודה-

מר יוסף ניסן: זה נכון, היא צודקת.

גב' ברוריה אליעז: שעות בטלפונים-

מר יוסף ניסן: צודקת.

גב' ברוריה אליעז: בלי סוף, כאילו שאני עובדת שלכם ולא מתנדבת שלכם. ותודה עדנה שהיא רואה אותי כל יום במועצה, היא לא מבינה מה אני עושה כל יום.

גב' עדי רון: אבל ברוריה את מבינה...

גב' ברוריה אליעז: תני לי לסיים, תני לי לסיים בבקשה. זה בדמי, זה בדמי.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע קובי, רק משפט אחד-

גב' ברוריה אליעז: ואני ביררתי את כל הדבר-

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: הדבר היה לא ברור-

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה זה כבר 9 פעמים.

גב' ברוריה אליעז: הדבר היה לא ברור, ועד היום-

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי-

גב' ברוריה אליעז: עוד ביררנו דברים. חבר'ה זה תהליך ארוך, הם בעצמם -

דוברת: אבל השלב הראשון -

גב' ברוריה אליעז: אבל אני רוצה לדבר, לבקש שתכבדו ותשמעו ולא תדברו עכשיו. זה תהליך ארוך. הם בעצמם החבר'ה שהוזמנו 3 פעמים לדבר איתנו, הארכיטקט ואנשי -

מר יוסף ניסן: משכ"ל.

גב' ברוריה אליעז: משכ"ל שאחראיים לנושא פיתוח ובנייה, הם בעצמם לא היה להם דיבור אחיד, שניהם חשבו דברים שונים, תבינו כמה זה מסובך. פניתי הלאה -

מר יוסף ניסן: למשרד החינוך.

גב' ברוריה אליעז: למשרד החינוך שהוא הראש של כולם. והוא אמר זה כאילו חלם אבל זה הם החלם.

מהקהל: מי זה הם?

גב' ברוריה אליעז: כולם. אני מסבירה לכם שהוא אמר דבר שלישי, מי שמופקד, אמת?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: אמת.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: הוא אמר דבר שלישי ואני צריכה -

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך להפסיק אותה, אני חושב שצריך להפסיק אותה, זה אי אפשר ככה.

גב' ברוריה אליעז: אם הוא לא יפסיק אותי.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה זה 8:00 בבוקר כבר.

גב' ברוריה אליעז: אז תלך הביתה.

מר יוסף ניסן: ברוריה את יכולה טיפה לקצר, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: אני מקצרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יאומן.

גב' ברוריה אליעז: אני מקצרת. העניין בנות מאוד מורכב, עד היום, עד היום אותו מרק-

מר יוסף ניסן: גדי מרק.

גב' ברוריה אליעז: גד מרק שממונה על הסגן מנהל הפיתוח של בתי הספר, לא עונה ליוסי בכתב-

גב' עדי זנד: יוסי אתה חייב לעצור את זה.

גב' ברוריה אליעז: מה האמת בין-

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, ברוריה, ברוריה.

גב' עדי רון: אבל ברוריה-

מר יוסף ניסן: ברוריה זה לא הדיון, זה לא הדיון כרגע.

גב' עדי רון: אבל ברוריה זה שלב הבינוי, אנחנו לא מדברים על בינוי שנייה.

גב' ברוריה אליעז: תקשיבו רגע-

גב' עדי רון: אבל את לא הקשבת לנו למה שאמרנו.

גב' ברוריה אליעז: אני עונה למה זה לוקח זמן.

גב' עדי רון: לא, זה לא השאלה-

מר יוסף ניסן: זו לא השאלה, זו לא השאלה.

גב' עדי רון: לא שאלנו את זה בכלל.

מר יוסף ניסן: זו לא השאלה.

מהקהל: אנחנו בשאלה המקדמית את כבר נכנסת-

גב' עדי רון: מה בינוי? את מי מעניין בינוי?

גב' ברוריה אליעז: ענית לי לו.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: ברוריה אבל סיכמנו את הנושא, סיכמנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל קובי רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: מקום שתצעקו אני רוצה לומר לכם-

פרופ' מתי ליפשיץ: קובי רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: אנחנו בשלב, קובי יגיד-

גב' עדי רון: לא יקרה, זה שיש פה כבר תכניות זה לא יקרה.

גב' ברוריה אליעז: מה לא יקרה?

גב' עדי רון: לא יקרה פה, אני אומרת לך-

גב' ברוריה אליעז: מה? את לא יודעת מה אני רוצה להגיד.

עו"ד קובי נודלמן: למה אין החלטה עכשיו-

גב' ברוריה אליעז: אולי לא תצעקי-

גב' עדי רון: כי אנחנו לא רוצים שתהיה החלטה-

גב' ברוריה אליעז: את לא יודעת מה שאני רוצה להגיד.

עו"ד קובי נודלמן: לא תהיה.

מר יוסף ניסן: אבל אין החלטה, אין החלטה.

גב' עדי רון: היא מדברת על בינוי.

מר יוסף ניסן: אין החלטה.

גב' ברוריה אליעז: אין החלטה בשום דבר.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: קובי, תן לי משפט, תן לי משפט.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, רגע ברשותכם. ברשותכם רגע, שנייה שנייה-

פרופ' מתי ליפשיץ: תן לו משפט.

מר יוסף ניסן: משפט, נו מתי, מתי קדימה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... רק 8 פעמים.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, שנייה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: ברוריה אנחנו נעשה איתם פגישה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אחד מפלאי עולם. רק משפט, קובי תקשיב. חבר'ה משפט-

גב' ברוריה אליעז: עדי, קובי ואני דיברנו ביחד, ועדת החינוך העל יסודית שלנו בשלב שעודכנו מה שעודכנו, ביקשה, היא ביקשה, ועדת החינוך העל יסודית להיפגש עם ועדת החינוך היסודית והוריה, וההנהגה שלכם.

פרופ' עפר לוי: ועד הורים מרכזי.

גב' ברוריה אליעז: קובי חשב שזה רעיון מצוין, אנחנו בדיוק עומדים בקטע הזה, ואני חושבת שהמועצה צריכה להיות סובלנית, שתבין מה קרה במפגש בין 2 ועדות החינוך, ומה 2 ועדות החינוך עם הנהגות ההורים שלהם, כי זה החשוב-

מר יוסף ניסן: זה נכון.

גב' ברוריה אליעז: הנהגות ההורים שלהם, הילדים הם שלהם, הגיעו למסקנה לגבי-

מהקהל: אנחנו גם וגם, גם הנהגת הורים-

מר יוסף ניסן: 100%, מתי כן. כן מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: משפט אחד-

גב' ברוריה אליעז: אוקיי אני סיימת.

גב' עדי זנד: יופי.

מר יוסף ניסן: יופי מצויין. מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להגיד באמת משפט אחד, אנחנו עוצרים את קובי כל הזמן.

מר יוסף ניסן: אבל תשב, למה אתה עומד?

פרופ' מתי ליפשיץ: אני עומד כי כמה אני יכול לשבת. קודם כל לא מקובל עליי באיזה שהוא מקום להאשים את אלעד, שמשוה פה בתהליך הזה לא תקין.

גב' עדי זנד: ברור שלא.

גב' ברוריה אליעז: למה? זה היה לפתחו.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: הוא לא מתווה מדיניות, אלעד לא מתווה מדיניות.

מר אלעד ארזי: יש נתקבל. יש נתקבל מהלשכה שלך.

מר יוסף ניסן: אין, אין נתקבל. אין. אין.

מר אלעד ארזי: יש נתקבל, יש נתקבל... יש נתקבל, אתה לא ענית...

מר יוסף ניסן: אין נתקבל, אין, כי זה לא... בדואר.

מר אלעד ארזי: יש נתקבל, אתה לא אומר את האמת. יש נתקבל, אתה לא אומר את האמת.

גב' עדנה זטלאוי: זה לא הגיע בדואר.

מר אלעד ארזי: זה לא הגיע בדואר, אפשר להביא את עליזה היא תגיד... הוא לא אומר את האמת, הוא לא אומר את האמת. זה כן נכון. הוא לא אומר את האמת. הוא שלח אותי.

מר יוסף ניסן: טוב חברים רגע-

מר אלעד ארזי: הוא שלח אותי, הוא לא אומר את האמת.

מר יוסף ניסן: בסדר, בסדר, שמענו, שמענו-

מר אלעד ארזי: הוא שלח אותי.

מר יוסף ניסן: שמענו אותך.

מר אלעד ארזי: ואת בתיה. הוא שלח אותי ואת בתיה-

מר יוסף ניסן: כן מתי, אתה מפריע למתי.

מר אלעד ארזי: ואת... למשרד החינוך.

מר יוסף ניסן: אתה מפריע למתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אלעד תן לי להגיד.

גב' ברוריה אליעז: לא, אתה לא יודע את האמת.

פרופ' מתי ליפשיץ: 2 דברים-

מר שלומי שטרית: הוא החליט לבד. הוא החליט לבד שיה פה-

מר יוסף ניסן: כן מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה -

מהקהל: יוסי קצת אחריות כנבחרי ציבור... בהחלטות שלכם, לא להפיל את זה על עובדי מועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי -

גב' ברוריה אליעז: את לא יודעת מה קורה, את לא יודעת מה קורה.

מר יוסף ניסן: אני לא אמרתי שהפלתי את זה על עובד מועצה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה הפלת את זה על עובד -

מר יוסף ניסן: זה לא נכון, זה לא נכון. כן מתי -

גב' רונית ד. עייאש: אמרת שזה אלעד.

פרופ' מתי ליפשיץ: רונית, אז אני אומר את הדברים האלה, רק שנייה שקט, שנייה. אני לא אתן בקדנציה הנוכחית שאני בה נמצא באיזה שהיא צורה על הנושא הזה של החינוך להאשים את אלעד, חד משמעית. והדבר הלא פחות חשוב, והמהותי של העניין, ותכף נשמע את קובי. הנושא הוא בעוכרנו הנושא הזה. הנושא הזה הוא עתיד היישוב לתקופה שאנחנו כבר לא נהיה פה בכלל במועצה.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

גב' עדי זנד: בדמנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: וכבר יהיה יו"ר מועצה אחר בכלל.

גב' ברוריה אליעז: זה ברור.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם אם יוסי יזכה בשנה הבאה, כל זה...

גב' ברוריה אליעז: זה ברור.

פרופ' מתי ליפשיץ: ולכן יש משקל רב מאוד להחלטה שלנו לתקופה שאנחנו אולי כבר מישהו אחר יתפקד. ולכן המועצה תשב ותדון לעומק-

גב' ברוריה אליעז: בוודאי אחרי שיהיו לה נתונים.

פרופ' מתי ליפשיץ: והיא לא תגיע להצבעה, אני לא צריך עזרה, אני לא צריך עזרה.

גב' ברוריה אליעז: היא לא תדון סתם.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא צריך עזרה. ותדון לעומק את כל הנושא הזה.

מר יוסף ניסן: מתי אמרת משפט.

פרופ' מתי ליפשיץ: והיא תקבל הצבעה, כדאי שתקשיב לפני שאתה עוצר אותי, זה בכלל לא יזיק לך להקשיב קצת.

מר יוסף ניסן: טוב, אז אמרת משפט.

פרופ' מתי ליפשיץ: אחרי שהמועצה תדון, היא לא תצא להצבעה עד שהיא לא תשמע את כל מי שצריך, אבל שהיא תדון קודם כל על הנושא הזה, זו בקשתי זהו.

מר שלומי שטרית: אני מכבד את הדברים שלך-

מר יוסף ניסן: 100%, קובי, קובי כן.

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה רק להשלים דברים. קודם כל ברוריה אין ספק שאת משקיעה מהזמן שלך ומהמרץ שלך לקדם את האג'נדה שאת מאמינה בה ברמת החינוך, ואני חושב שאף אחד לא חולק על ההשקעה שלך. לצד זה אני רוצה להגיד שברמת ועדת חינוך יסודי, אנחנו מעורבים ממש רק מהתקופה האחרונה, בתיאום עם ברוריה שגם

התחילה בחודשים האחרונים.

גב' ברוריה אליעז: כי לא מזמן אנחנו רק מבררים בינינו.

עו"ד קובי נודלמן: אז ככה שלא הייתה פה, נכון, נכון-

גב' ברוריה אליעז: עוד לא ביררנו בינינו.

עו"ד קובי נודלמן: אז לכן מה שאני מנסה להגיד זה שלא היה פה-

גב' רונית ד. עייאש: זה כבר 3 פעמים בישיבת המועצה.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, אפשר לדבר?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

עו"ד קובי נודלמן: לא התקיים פה שום שיח לא מקצועי, לא שיח של הוועדות עצמם, לכן כתבתי לך את מה שכתבתי לך מתי, ולא עם ההורים. אני חושב שכדי שחברי המועצה בכלל יקבלו החלטה בסופו של עניין, הרי כולנו חכמים להקשיב לכולם ובסוף לקבל את ההחלטה המושכלת ביותר, כל אחד לפי החשיבה שלו. לא יכול להיות שבכלל נקבל איזה סוג של החלטה לפני שנשמע את כל השיח שמתקיים בכלל, גם מצד ההורים גם מצד-

גב' ברוריה אליעז: הוועדות.

עו"ד קובי נודלמן: גם מצד אנשי חינוך וגם אני חושב-

גב' ברוריה אליעז: גם מצד הארכיטקט שיבוא לומר מה זה בית ספר-

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: לא, מה זה בית ספר חכם.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה תני לו לסיים, תני לו לסיים.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: שקט, שקט, שקט, את לא שמעת את סוף המשפט... בית ספר חכם. את לא יודעת מה זה.

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה, סבלנות-

גב' ברוריה אליעז: את לא יודעת מה זה.

עו"ד קובי נודלמן: אל תריבו-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה קשור אם הוא חכם או-

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: גם אני לא...

מר יוסף ניסן: ברוריה אבל תני לו לסיים.

גב' ברוריה אליעז: תקשיבי, תקשיבי, תפתחי גם את הראש לדבר אחר.

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה שנייה רגע, תנו לי לסיים. הרי בסופו של יום צריך ברמה העקרונית להחליט. כשאת אומרת להקשיב לאדריכל, את לא מתכוונת לאדריכל ברמת הבינוי-

גב' ברוריה אליעז: בוודאי.

עו"ד קובי נודלמן: את מדברת על הקונספט-

מר יוסף ניסן: על הקונספט.

עו"ד קובי נודלמן: של החדר.

גב' ברוריה אליעז: בוודאי.

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה, יש לנו כל כך הרבה עבודה עוד לעשות-

גב' ברוריה אליעז: בדיוק, בדיוק.

עו"ד קובי נודלמן: שאי אפשר בכלל לקבל שום החלטה, גם כשאני חושב שאני יודע
מה אני רוצה, אני אומר לכם אני לא יודע-

גב' ברוריה אליעז: אנחנו מסכימים.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

גב' ברוריה אליעז: מסכימים.

עו"ד קובי נודלמן: אבל מה שאני רוצה, חשוב שהמסר שייצא מכאן-

גב' ברוריה אליעז: אנחנו מסכימים-

עו"ד קובי נודלמן: שחייבים לנהל על זה משהו מקצועי, ואני אומר-

גב' ברוריה אליעז: הם לא נתנו לדבר.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, שנייה, שנייה, אלוהים אני מנסה לסיים את האירוע. אני
חושב שצריך למנות בסוף בהסכמה, גם אחרי שאנשי המקצוע בוועדות וגם אחרי
שחברי המועצה מסכימים ישבו פה, למנות פרויקטור מקצועי-

גב' בתיה הרפז: נכון.

עו"ד קובי נודלמן: שירכז יוביל ויסביר לנו באמת מה נכון.

גב' רונית ד. עייאש: עשינו את זה.

גב' ברוריה אליעז: בסדר.

מר יוסף ניסן: מקובל.

עו"ד קובי נודלמן: רק נשתמש, נחזיר אותו למקום.

מר יוסף ניסן: מקובל.

גב' ברוריה אליעז: קובי, אם נגיע למסקנה הזאת-

מר יוסף ניסן: כן עדי, עדי כן.

גב' ברוריה אליעז: נעלה את זה כאפשרות.

מר יוסף ניסן: עדי, עדי כן.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד קודם כל שהדיון שמתנהל כרגע הוא ממש כמו להתווכח מי יישב ליד הנהג, שבכלל אין לנו רכב.

גב' ברוריה אליעז: לא נכון.

גב' עדי זנד: שלא החלטנו על קניית רכב.

גב' ברוריה אליעז: בהחלט לא נכון.

גב' עדי זנד: רגע, סליחה ברוריה עכשיו אני מדברת.

גב' ברוריה אליעז: אני לא מסכימה איתך.

מר יוסף ניסן: ברוריה, אבל תני לה לסיים.

גב' עדי זנד: אני הקשבתי לך -

גב' ברוריה אליעז: אני אתן לך לסיים.

גב' עדי זנד: לא, לא, תני לי לסיים -

גב' ברוריה אליעז: אני אתן לך לסיים.

גב' עדי זנד: בבקשה תני לי לסיים.

גב' ברוריה אליעז: אני נותנת לך.

גב' עדי זנד: אז זהו, תודה.

גב' ברוריה אליעז: אני נותנת לך.

גב' עדי זנד: כרגע אין החלטת מדיניות. אנחנו חברי המועצה אנחנו נבחרנו כנבחרים ציבור לפחות בקדנציה הזאת להתוות מדיניות. להתוות מדיניות שתשקף את רוח התושבים -

גב' ברוריה אליעז: לא בשביל זה נבחרת.

גב' עדי זנד: שנייה, אל תגידי לי מה אני -

גב' ברוריה אליעז: כי לא נבחרת להתוות מדיניות.

מר שלומי שטרית: תני לה לדבר אבל, תני לה לדבר.

גב' עדי זנד: נבחרתי ציבור נבחרים על ידי הציבור כדי להתוות מדיניות, כשתמיד התושבים האזרחים לא משנה, הם אלה שמביאים ומעלים את הדברים וצריך לשמוע מאוד מאוד חזק לפני בכלל שמחליטים מה תהיה המדיניות. אז אין, לא הייתה שום החלטת מדיניות, לא הובא לדיון, ולא התקיים, אני יכולה להרגיע אתכם זה לא היה. דבר שני, בקדנציה הקודמת ושוב -

גב' ברוריה אליעז: זה עוד לא היה.

גב' עדי זנד: זה לא היה עד עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: זה עוד לא היה. כי אנחנו בכלל לא בשלב הזה.

גב' עדי זנד: לא, זה השלב הראשון.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא נכון.

גב' עדי זנד: את קודם כל מחליטה אם את רוצה או לא רוצה.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, תני לה לסיים. כן עדי אנחנו איתך.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, בקדנציה הקודמת היו החלטות שהוחלט על בית ספר יסודי נוסף. הייתה החלטה התקיימו תהליכים על זה, אני לא הייתי שותפה לזה, אתם יודעים הרי בדיוק איפה אני הייתי בקדנציה הקודמת. והייתה החלטה. זכותה של המועצה הנוכחית בראשות מליאת המועצה לקבל החלטות שמשנים את המדיניות, שמחליטים לשנות מדיניות. אבל קודם כל צריך לדבר על זה, וקודם כל צריך להחליט, האם משקיעים בלבנות עוד בית ספר יסודי, האם הולכים לכיוון של חטיבת ביניים ותיכון, מה היתרונות, מה החסרונות-

גב' ברוריה אליעז: וזה בלי לשמוע את ההורים?

גב' עדי זנד: רגע, לא, את לא מדברת.

גב' ברוריה אליעז: ובלי לשמוע ועדות?

גב' עדי זנד: את לא מדברת עכשיו.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: לא, זה לא יתכן, כי את אומרת דבר לא נכון.

מר יוסף ניסן: ברוריה בואי נסיים, נו בואי נסיים עם זה.

גב' עדי זנד: את לא מדברת עכשיו.

מר יוסף ניסן: אבל עדי בסוף קיבלנו החלטנו ש-

גב' עדי זנד: רגע, והדבר האחרון שיש לי להגיד, זה שמותר דרך אגב מותר לפעמים לקבל החלטה של שינוי מדיניות. אבל היא צריכה להיות החלטה מושכלת, שבאה מתוך חשיבה, תובנות-

גב' ברוריה אליעז: אבל מי אומר שלא?

גב' עדי זנד: ועמדות של אנשים שמייצגים אנשים גם אחרים. אף אחד מאיתנו לא עומד פה בזכות עצמו. והדבר האחרון שאני רוצה להגיד, זה רק בשביל לדייק במושגים. כשמדברים על מקיף חדשני או לא חדשני-

גב' ברוריה אליעז: זה לא מקיף.

גב' עדי זנד: שנייה, אני קראתי את המסמך שהגיע.

גב' ברוריה אליעז: אז את לא קראת טוב.

גב' עדי זנד: אני קראתי מצוין.

גב' ברוריה אליעז: הגיעו-

מר יוסף ניסן: אבל ברוריה תני לה לסיים, ברוריה, ברוריה.

גב' רונית ד. עייאש: ... חברת חינוך תני לה קרדיט.

גב' ברוריה אליעז: הגיעו 2 מסמכים.

מר יוסף ניסן: אבל ברוריה תני לה לסיים.

גב' ברוריה אליעז: היו 2-

גב' עדי זנד: את יודעת מה אני לא מבינה כלום בחינוך, בסדר.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, אנחנו לא נסיים עם זה היום, נו אנחנו לא נסיים עם הישיבה הזאת נו. ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: לדייק, לדייק.

מר יוסף ניסן: ברוריה, אנחנו לא נסיים עם הישיבה.

גב' עדי זנד: ברוריה, תיכון מקיף זה שש שנתי הוא כולל בתוכו חטיבת ביניים-

גב' ברוריה אליעז: אז את לא נותנת שיסבירו.

גב' עדי זנד: לא, את לא תעני לי עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: לא, כי את אומרת-

גב' עדי זנד: 18 כיתות-

גב' ברוריה אליעז: כשתיתני הזדמנות יסבירו לך.

גב' עדי זנד: 18 כיתות זה 3 כיתות בשכבה לפי גודל ממוצע-

גב' ברוריה אליעז: מה פתאום.

גב' עדי זנד: של היישוב הזה.

גב' ברוריה אליעז: אז את לא הבנת כלום.

גב' עדי זנד: אני לא מבינה כלום, רק את.

גב' ברוריה אליעז: כי את לא שומעת את ההסברים של האנשים שהיו.

מר יוסף ניסן: אבל ברוריה תני לה לסיים.

גב' ברוריה אליעז: הגיעו אנשים והסבירו.

גב' עדי זנד: היו אנשים.

מר יוסף ניסן: ברוריה תני לה לסיים, ברוריה.

גב' עדי זנד: אני דרך אגב לא שומעת את עמדתי בכלל, את לא יודעת מה עמדתי.

מר יוסף ניסן: חברים, יש עוד 2 נושאים שאנחנו צריכים עוד לדון בהם היום. אנחנו לא נסיים היום.

גב' ברוריה אליעז: אבל יש דברים שצריך-

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: אני מאוד אוהבת אותך, אבל צריך-

גב' עדי זנד: את לא נותנת לאף אחד להביע את דעתו.

גב' ברוריה אליעז: אני נותנת-

גב' עדי זנד: אני מבקשת-

גב' ברוריה אליעז: לצערי יותר מידי.

גב' עדי זנד: אני מבקשת -

גב' ברוריה אליעז: לצערי יותר מידי.

גב' עדי זנד: שהנושא, אני מצטרפת לבקשתו של מתי, ואני מבקשת שנושא התיכון שש שנתי, חטיבת ביניים, 18 שנתי, לא משנה, יעלה לדיון מקיף, בית ספר יסודי חדש -

מר יוסף ניסן: יעלה דיון מקיף.

גב' עדי זנד: יעלה כדיון שיעמוד בפני עצמו, לא כסעיף מספר 8 בשעה 00:00 בלילה.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%, זה אני מסכים.

גב' עדי זנד: והיום בבוקר כתבתי לך יוסי -

מר יוסף ניסן: מסכימים.

גב' עדי זנד: וביקשתי -

מר יוסף ניסן: מסכימים.

גב' עדי זנד: וביקשתי שזה יהיה דיון רק על זה, נושא אחד.

מר יוסף ניסן: מסכימים -

גב' עדי זנד: ואנחנו בנושא מספר 8.

מר יוסף ניסן: מסכימים זה ייקבע, זה ייקבע. אחרונה, אנחנו מסכימים.

גב' ברוריה אליעז: על ההערה האחרונה אני מוחאת לך כפיים.

מר יוסף ניסן: מעולה.

גב' ברוריה אליעז: זה נכון, אבל-

גב' עדי זנד: אבל זה לא קורה.

גב' ברוריה אליעז: יש דברים-

גב' עדי זנד: אין שום דיון ענייני פה.

גב' ברוריה אליעז: אבל יש דברים שלא מבינים אותם וצריך להסביר אותם.

מר יוסף ניסן: 100% בסדר. חברים אנחנו עוברים לסעיף הבא-

פרופ' מתי ליפשיץ: אגב יוסי מתי אתה עושה את הדיון הזה שעדי ואני מבקשים?

מר יוסף ניסן: אני חושב שצריך להתקיים הדיון הזה עם ההורים, ואז הם יבואו לכאן עם ההחלטה, עם ההמלצה.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

מר יוסף ניסן: זה מה שנעשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה אתה אומר?

מר יוסף ניסן: הם יקיימו ישיבה עם הנהגת הורים.

גב' ברוריה אליעז: ואחר כך נבוא.

מר יוסף ניסן: ו-2 הוועדות.

גב' ברוריה אליעז: ואחר כך נבוא.

מר יוסף ניסן: ויבואו עם החלטה לפה עם ההמלצה לפה.

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה רק לעדכן אתכם שבתחילת ספטמבר מתחילים החגים ואנחנו...

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: עדנליה אפשר לקיים את זה כבר בשבוע הבא.

עו"ד קובי נודלמן: לא, אבל זה לא ייפתר בדיון אחד.

גב' ברוריה אליעז: לא, אבל בואו נתחיל.

עו"ד קובי נודלמן: בסדר.

גב' ברוריה אליעז: בואו נתחיל בשבוע הבא.

לסעיף 6 - הארכת שירות לעובדת המועצה.

מר יוסף ניסן: טוב חברים, סעיף 6 הארכת שירות לעובדת המועצה. את רוצה להציג את זה?

גב' עדנה זטלאוי: למה יש פה פרוטוקול שלם רבותיי.

מר יוסף ניסן: יש פרוטוקול להארכת שירות. סייעות. מי בעד?

גב' עדי זנד: איפה? מה הבעיה?

מר יוסף ניסן: להאריך שירות בעוד שנה, סייעת.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אני בעד.

מר יוסף ניסן: סייעת בבית הספר רוצה עוד שנה, מי בעד?

עו"ד קובי נודלמן: כולנו בעד.

מר יוסף ניסן: כולם בעד, פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הארכת שירות לעובדת המועצה, בת שבע דחבש.

מר יוסף ניסן: 7.

מר יזהר: מותר לי להגיד משהו לסדר היום של הסעיף הקודם?

מר יוסף ניסן: רגע, אנחנו עברנו כבר סעיף.

מר יזהר: לא, זה משהו עקרוני.

מר יוסף ניסן: זה משפט אחד?

מר יזהר: אתה יודע איך זה אצל יהודים, אומרים משפט אחד... אני מתחייב 3 דקות על השעון.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא.

מר יוסף ניסן: לא, לא, זה מאוחר פשוט.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא.

מר יזהר: כן, אבל יש פה עניין עקרוני מה סמכותכם-

מר יוסף ניסן: אז תקשיב, תגיש לי נייר אני אעביר אותו לכולם, בסדר? תגיש לי בנייר אני אעביר את זה לכולם.

מר יזהר: אני לא צועק-

מר יוסף ניסן: מתחייב.

מר יזהר: אני מנומס, מבקש רשות דיבור.

מר יוסף ניסן: אבל תראה באיזה שעה אנחנו יזהר.

מר יזהר: תראה כמה זמן כבר הלך.

מר יוסף ניסן: יזהר, יזהר, רגע, רגע, בוא נסיים עם הסעיף הבא.

לסעיף 7 - אישור להתקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 (ח) לתוספת הרביעית לצו המועצות המקומיות.

מר יוסף ניסן: סעיף 7 אישור התקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 לתוספת הרביעית לצו המועצות המקומיות.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה?

מר שלומי שטרית: מה זה?

מר יוסף ניסן: קדימה עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: במסגרת מכרז הסעות שהוצאנו, ישנם מסלולים שבמובן היה להם זוכה. ישנם מסלולים שהמזיעים הגישו הצעה הרבה יותר גבוהה מהמחיר המקסימלי למכרז.

גב' עדי זנד: כן נכון.

גב' עדנה זטלאוי: ולכן הם לא יכולים לזכות.

גב' עדי זנד: נכון.

גב' עדנה זטלאוי: אותם מסלולים חייבים לצאת למשא ומתן.

גב' עדי זנד: כן, זה בישיבה שהיינו.

גב' עדנה זטלאוי: זה חייב להגיע למועצה.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

גב' עדנה זטלאוי: בהנחה שמכרז חדש לא יועיל, אז אין ברירה.

פרופ' עפר לוי: אחרת לא יהיה לנו הסעות בתחילת השנה.

גב' עדי זנד: זה במקום שהאומדן הוא מאוד נמוך, כאילו תרחיבי את זה. האומדן הוא מאוד מאוד נמוך, ולמסיעים זה לא משתלם, הם לא יכולים לעמוד בזה.

מר יוסף ניסן: נכון.

עו"ד יגאל ברק: מה שקורה יש פה כשל בתחום הזה, והוא לא מהיום.

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

עו"ד יגאל ברק: מכיוון שמשרד החינוך מכתוב את החוזה הוא מכתוב את המחירים, ומחירי הזכייה של שנה שעברה היו מחירי המקסימום של שנה הבאה, שזה לא הגיוני. אבל זה ככה, ולכן אנחנו-

גב' עדנה זטלאוי: זה ככה כבר כמעט 20 שנה, ללא התייקרויות גם.

עו"ד יגאל ברק: ... ואנחנו כבר לא יכולים לשנות את זה, ולכן אין לנו כל כך ברירה אלא לעשות פטור ממכרז, זו האפשרות היחידה, וזה גם נעשה בעבר במועצה.

מר יוסף ניסן: טוב. אוקיי אז כולם בעד פה אחד?

גב' עדי זנד: כן בטח.

מר יוסף ניסן: פה אחד.

גב' רונית ד. עייאש: רק שאלה בעניין הסעות, מה קורה עם מנהל ההסעות שלנו שיצא לחופש?

מר יוסף ניסן: יצא לחופשת מחלה-

גב' רונית ד. עייאש: מי ינהל לנו את הראשון, הוא התפטר אני יודעת, אין סודות בלהבים.

מר יוסף ניסן: יש כבר-

גב' רונית ד. עייאש: לא, הוא לא התפטר.

מר שלומי שטרית: כולם התפטרו-

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא התפטר, הוא חולה שלא רוצה-

מר יוסף ניסן: יש פתרון, יש פתרון, אני גם רוצה לציין-

מר שלומי שטרית: כולם מתפטרים במועצה.

גב' רונית ד. עייאש: כן...

מר יוסף ניסן: אני גם רוצה לציין שיש לנו כבר חובש, שייכנס לעבודה בימים הקרובים, אני מקווה שזה יסתייע.

גב' עדי זנד: במקום מי?

מר יוסף ניסן: במקום ירון. אז זה גם כן עדכון, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: בואו נשמע שב-1.9-

מר שלומי שטרית: והמוקד 106 עובד כבר?

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, סליחה שלומי, זה יותר חשוב בלוי"ז.

מר יוסף ניסן: היום עבדו על זה, היום עבדו על זה.

גב' רונית ד. עייאש: ביום ראשון, ב-1.9 או ב-31 או ב-30 יהיה לנו מנהל הסעות שיטפל בהסעות הילדים-

מר יוסף ניסן: יהיה, יהיה כן.

גב' רונית ד. עייאש: לאשל הנשיא?

מר יוסף ניסן: כן, כן, כן, יהיה.

גב' רונית ד. עייאש: יהיה לנו.

מר יוסף ניסן: יהיה כן.

גב' עדי זנד: רשום לפרוטוקול.

גב' רונית ד. עייאש: רשמנו.

מר יוסף ניסן: לפרוטוקול. כן יזהר-

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר התקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 (ח) לתוספת הרביעית לצו המועצות המקומיות.

גב' עדנה זטלאוי: לא רגע, מה עם התבחינים שלי?

מר יוסף ניסן: תבחינים, רגע שנייה עוד דבר, עוד דבר אחרון. תבחינים לתמיכות 2022.

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו חייבים לאשר את זה-

מר יוסף ניסן: זה אותם תבחינים למעשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה? מה זה?

מר יוסף ניסן: זה אותם תבחינים-

גב' עדנה זטלאוי: אחרת תהיה הערה בביקורת של משרד הפנים.

מר יוסף ניסן: אותם תבחינים.

גב' עדנה זטלאוי: תעברו על התבחינים, זה תבחינים של שנת 2020.

מר שלומי שטרית: מה זה התבחינים האלה.

גב' עדנה זטלאוי: עוד לא העברנו לכם בקשה, המלצה של הוועדה.

מר יוסף ניסן: זה אותם תבחינים, זה אותם תבחינים, לא השתנו. התבחינים עצמם לא השתנו.

פרופ' עפר לוי: אותם סכומים?

מר יוסף ניסן: אותם אחוזים. כן, אותם אחוזים. מי בעד?

גב' רונית ד. עייאש: אבל תראה לנו עוד פעם איפה האחוזים, תזכיר לנו.

גב' עדי זנד: הנה, אני ראיתי.

גב' עדנה זטלאוי: תסתכלי בכותרות, יש לך את האחוזים.

גב' רונית ד. עייאש: כן, איפה האחוזים?

גב' עדנה זטלאוי: זה עם הבריכה בפנים, עם ... בפנים.

גב' עדי זנד: 50%, 20%, 10% ראיתי.

גב' רונית ד. עייאש: אין סיבה אחרי שראיתי בדו"חות הכספיים של הזה, אבל זה כבר בדיון אחר.

מר יוסף ניסן: אוקיי טוב.

גב' רונית ד. עייאש: לא חשוב.

מר יוסף ניסן: אוקיי, פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תבחיני תמיכות לשנת 2022.

מר יוסף ניסן: כן יזהר אנחנו איתך.

מר יזהר: אני רוצה להגיד משהו בעניין הסמכויות שלכם כמועצה. אתם שומעים אותי?

גב' רונית ד. עייאש: כל הזמן.

מר יזהר: כשמדינת ישראל יוצאת למלחמה היא לא עושה משאל עם. העם נתן לה סמכות להחליט. ואם העם לא מרוצה הוא יחליף אותה.

גב' עדי זנד: נכון.

מר יזהר: אתם אומרים צריכים להתחשב בדעת ההורים. ומה עם דעתם של המורים? מה עם דעתם שהיו הורים והם כבר לא הורים? צריכים לשאול אותם, על כל דבר צריכים לעשות משאל עם? בשוויץ יש קנטונים, כל דבר הולך למשאל עם. אז נשים קיבלו שם זכות בחירה, שימו לב רק ב-1971. עוד משהו לגבי שוויץ. למרות זה הצבא שם בלי להתחשב בדמוקרטיה אתונאית, חפר מחילות ובונקרים כי פחדו שנאצים יפלו. אתם יש לכם סמכות להחליט, העם בחר בכם, נתן לכם את הסמכויות בדברים האלה. אתם לא צריכים לעשות משאל עם, כי אם אתם עושים משאל עם, אתם לא יכולים לשאול רק את ההורים, אתם צריכים לשאול את כולם. תודה רבה לכם.

מר יוסף ניסן: תודה יזהר, תודה אני נועל את הישיבה, תודה רבה.

גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

מר יוסף ניסן
ראש המועצה